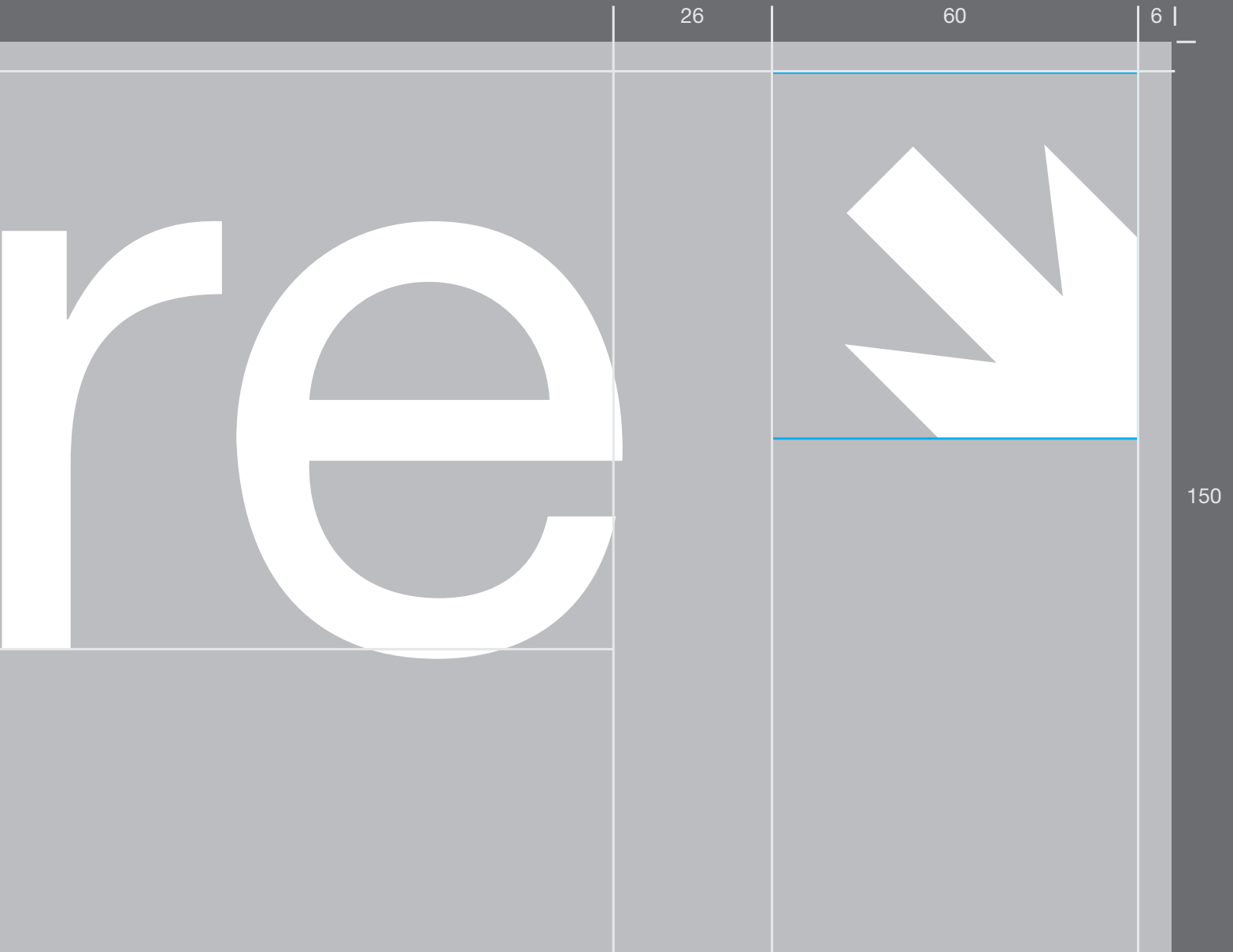

Senyalització d'espais interiors

Manual de senyalització d'espais interiors

Presentació

L'objectiu d'aquest document és actualitzar el Manual de senyalització d'espais interiors de la Generalitat de Catalunya de 1987, ampliant-ne les opcions i adequant-lo a les noves necessitats informatives dels diferents tipus d'espais i recintes.

Aquell manual, promogut pel Departament de Sanitat i Seguretat Social amb el suport del desaparegut Consell de Disseny, es va encarregar el 1983 als dissenyadors Joaquim Prats i Ives Zimmerman amb la finalitat de donar una resposta unitària i coherent als creixents requeriments d'informació visual i senyalització que, com a conseqüència de les transferències de les instal·lacions del sistema sanitari públic a la Generalitat de Catalunya, s'estaven produint.

L'objectiu inicial del projecte es va ampliar posteriorment al conjunt d'instal·lacions i centres de l'Administració catalana.

El treball va consistir bàsicament en el disseny d'un sistema de suports modulars que permetés generar conjunts informatius i de senyalització estàtica en qualsevol àmbit arquitectònic interior i en qualsevol disposició espacial, amb uns codis cromàtics, tipogràfics i gràfics preestablerts i regulats.

Al llarg dels anys transcorreguts des de l'aprovació del projecte i des de la primera edició del Manual, el sistema -que ha estat implantat abastament en tot tipus d'edificis i instal·lacions de la Generalitat de Catalunya- ha demostrat la seva eficàcia i validesa universal. Ha permès, tot i ser una novetat absoluta en el seu moment a casa nostra, donar -amb senzillesa i amb eficàcia- dignitat i coherència al conjunt de projectes de senyalització que s'han implantat. També ha servit com a referent en multitud d'aplicacions d'àmbits tant públics com privats i és, juntament amb els documents que integren la *Imatge gràfica de la senyalització exterior* de la Generalitat de Catalunya, la senyalització d'orientació en les vies urbanes, editada el 1984, el conjunt normatiu pel que fa a senyalització, més emprat a Catalunya. Per aquesta raó i atès que han transcorregut més de 20 anys des de la seva promulgació, la Generalitat de Catalunya ha iniciat un procés de revisió i d'actualització d'ambdós sistemes: tant el de senyalització interior com el de senyalització exterior. En aquest document es tracta, però, fonamentalment dels aspectes relacionats amb la senyalització interior, tot i que també s'esmenten breument elements de la senyalització exterior, ja que -com hem dit- són objecte d'un altre document normatiu.

En aquesta actualització del manual de senyalització d'espais interiors realitzada per l'equip de Jordi Matas i Associats, s'ha fet una revisió de les diferents aplicacions que s'han produït al llarg dels darrers anys, per poder detectar possibles millores i ampliacions del sistema.

També s'ha efectuat una verificació en el sentit de detectar aplicacions incorrectes o poc eficients, derivades de l'amplíssima casuística a la qual el sistema ha hagut de fer front, i així poder oferir un nombre significatiu d'exemples pràctics adaptats a la realitat actual.

En tot cas i com és lògic, cap manual pot preveure solucions immediates a tots els problemes que pot generar la senyalització del conjunt d'espais interiors dels recintes que depenen de la Generalitat de Catalunya.

Aquest manual és només una eina que cal aplicar amb racionalitat i sentit comú, i sempre per mitjà d'equips professionals experts.

Així, a partir d'ara, per tal de clarificar el conjunt de possibilitats que s'ofereixen en el procés de desenvolupament d'un projecte de senyalització en un edifici o recinte de la Generalitat de Catalunya, el sistema de senyalització queda estructurat de la manera següent:

Model 1

És el sistema modular inicial que s'ha aplicat fins ara en la majoria de projectes de senyalització i es manté per a les reposicions dels elements instal·lats amb aquest model.

Model 2

És el model que cal aplicar a partir d'ara. Les diferències fonamentals respecte del Model 1 són:

- Incorpora la tipografia Helvetica 75 Bold.
- Localitza la banda de color identificativa de planta o zona en la part superior dels rètols.
- La fletxa indicadora de direcció se situa sempre en el marge esquerre del senyal, abans del text o del pictograma que acompanya.
- Inclou un nou mòdul de suport normalitzat de 100 mm d'alçada que complementa el conjunt d'alçades dels mòduls del Model 1.
- Limita la longitud màxima dels elements componibles.
- Amplia el conjunt de suports amb nous formats, de mides fixes, no componibles, com vitrines informatives, elements exempts de peu, solucions constructives alternatives existents al mercat i suports per a senyals direccionals en el interior de recintes tancats.

Model 3

Aquest model s'ha desenvolupat per tal de donar resposta a necessitats de senyalització i d'informació en edificis amb característiques particulars: edificis diàfans o amb tancaments de vidre i edificis històrics, amb parets de pedra en què no és possible o no és convenient aplicar de forma generalitzada suports adossats.

Presentació

S'ha definit un nou tipus de perfil, de materials nobles, en acer inoxidable i vidre securitzat o policarbonat transparent, que inclou monòlits exempts, tant per a interior com per a exterior.

En un mateix àmbit arquitectònic no han de conviure elements del Model 3 amb els del Model 2.

Críteris generals

Els elements bàsics de la informació

Els elements bàsics de la informació són el repertori essencial de signes necessaris per articular la informació en un suport. La determinació de l'univers de signes s'obté a partir de l'objectiu del projecte de senyalització, és a dir, proveir qualsevol persona de la informació indispensable per recórrer un trajecte fins a l'indret desitjat i identificar-lo. L'usuari ha de poder fer el recorregut sense dubtar i sense haver de demanar informació verbal al personal adscrit al centre. Per tant, els signes que configuren la informació han de ser clars, sense cap ambigüitat, i accessibles per a qualsevol visitant del centre.

Aquests elements bàsics de la informació inclouen quatre classes de signes: la tipografia, la fletxa, els pictogrames i el color.

La tipografia

La informació tipogràfica és fonamental perquè la seva comprensió està basada en un codi socialment entenedor. Per tant, la seva claredat formal i expositiva ha de ser absoluta. I, en conseqüència, la informació tipogràfica s'ha de compondre sempre amb lletres majúscules i minúscules. Així, les diferències entre formes altes i baixes, rodones i rectes, etc. permeten una percepció òptima i poden ser llegides perfectament. Aquest criteri dur a escollir un tipus de lletra de pal recte, el més neutre i llegible possible. Compondre amb lletres "complicades" (com les lletres romanes) dóna un resultat tipogràfic inútil, ja que la informació és il·legible.

Les diferències de jerarquia en la tipografia han de ser resoltes mitjançant el color o les combinacions de mides de lletra.

Després de diferents assaigs de lectura de paraules en diversos tipus de famílies de lletres s'ha escollit el tipus Helvetica. Diferentment d'altres famílies de lletres, l'Helvetica no té ornaments i el gruix dels traços de les lletres és, llevat de les imprescindibles correccions òptiques, constant. La lletra Helvetica és la més ben resolta formalment d'entre els tipus anomenats pal sec. La seva bona intel·ligència es veu reforçada, a més, per l'ús obligat de majúscules i minúscules.

La fletxa

El traç de la fletxa ha de ser del mateix gruix que el de la lletra emprada o ha de ser més gran? Aquesta qüestió mai no ha estat resolta satisfactòriament. Els defensors d'una o d'una altra solució tenen arguments igualment

convincents. Certament, una fletxa de traç més gruixut que el de la lletra es veu abans de poder llegir la informació tipogràfica que l'acompanya, de manera que, per exemple, podem percebre una indicació cap a l'esquerra sense saber què hi ha en aquesta direcció. La característica formal de la fletxa adoptada en aquest projecte és el traç més gruixut, per les raons següents: reforça visualment el caràcter indicatiu propi de la fletxa, predisposa psicològicament el lector a prendre una direcció i, a més, dóna seguretat al visitant que, en veure -abans des de més lluny- la fletxa distingida clarament de la tipografia, sap que en aquell punt del seu recorregut trobarà informació, encara que, per la distància que el separa, no la pot llegir.

Els pictogrames

Els pictogrames són elements d'informació gràfica, és a dir, simbòlica.

Determinats missatges d'ús freqüent es poden transmetre mitjançant símbols gràfics que poden substituir o acompanyar el missatge escrit. Això és més necessari en ambients on hi ha visitants de diferents nacionalitats i, per tant, convé informar en un llenguatge el més universal possible.

Tot i això, cal tenir en compte que no tothom entén els missatges gràfics -pictogrames- i que tothom que els entén no ho fa de la mateixa manera. Per tant, cal fer-ne un ús restringit.

El color

El color té atribuïdes unes funcions concretes en aquest projecte.

Quan un determinat color és aplicat a tota la superfície d'un suport, el situa en una classe específica d'informació: groc per a tota informació relativa al perill, verd per a emergències, vermell per a la informació sobre prohibicions i gris per a la informació general. Aquest darrer color, el més utilitzat per als suports d'informació general, que és la informació més abundant, ha estat escollit perquè és el que permet una millor incorporació visual del suport a espais cromàticament heterogenis.

Aquest to de gris escollit permet una bona lectura de lletres, blanques. Ara bé, si els espais interiors d'un centre són homogenis pel que fa al color ambiental, pot utilitzar-se un altre color per tal que els suports harmonitzin cromàticament amb l'entorn.

Críteris generals

El color, a més, té la funció de diferenciar visualment àrees funcionals dins de l'edifici mitjançant un suport, dissenyat especialment amb aquesta finalitat, que portarà el color assignat a cada àrea. Cal incloure aquest suport de color en els conjunts informatius i en els suports individuals. Així, el color és el fil conductor que ajuda a recórrer un trajecte determinat. Aquests colors han de ser sempre clarament diferenciables òpticament.

El color de la lletra, la fletxa i el pictograma, en la informació general, ha de ser sempre blanc.

Aplicació dels elements bàsics al suport

La incorporació de la tipografia, la fletxa i els pictogrames als diversos suports ve ordenada per una trama que determina tots els espais i marges que s'han de mantenir.

El suport

El *Manual de senyalització d'espais interiors* segueix la lògica interna d'un projecte de senyalització, des dels seus elements bàsics fins a la configuració total del sistema. La funció primordial, la raó de ser del suport, és contenir informació. La seva lectura es fa en contextos cromàtics, arquitectònics i lumínics molt diferents. Cal, per tant, dotar el suport d'unes propietats formals que permetin la seva integració visual en l'heterogeneïtat d'espais arquitectònics de diversos estils i èpoques. La idea central del disseny és que, com a element físic, no ha de constituir un element arquitectònic addicional, que s'afegeix, mitjançant significacions històriques o culturals, a un determinat espai arquitectònic; l'aspecte formal ha de ser neutre, ha de complir l'única funció de portar informació. Allò significatiu d'un projecte de senyalització és la informació.

Emplaçament de la informació

La mateixa claredat que s'intenta aconseguir en l'elecció dels elements bàsics d'informació i en la disposició en diferents suports també és necessària per a l'emplaçament dels suports. És probable que en els centres petits la senyalització només coexisteixi en una mera identificació de serveis i despatxos, ja que tot el local està a la vista del visitant. En canvi, en centres de dimensió mitjana o gran que comprenen diverses plantes i, fins i tot, diversos edificis, cal una senyalització estudiada i selectiva, capaç d'assegurar la fluïdesa del trànsit humà.

Per garantir la fluïdesa, per a la perfecta comprensió dels missatges, en la posada en pràctica d'un projecte de senyalització, cal una familiarització prèvia amb els recorreguts accessibles als visitants, per tal d'estudiar la freqüència d'aparició de les informacions, de manera que

l'usuari arribi, sense entrebancs, a la destinació, i també per senyalitzar recorreguts i identificar serveis accessibles només, en principi, al personal adscrit al centre.

Senyalització de la informació variable

Dins del context de la senyalització en edificis públics hi ha quasi sempre funcions o serveis no previsibles. Per tant, no poden ser incorporats de forma absoluta en les coordenades generals del projecte de disseny. Són informacions que sorgeixen de necessitats momentànies, que s'han de poder realitzar al moment i poder modificar també amb la mateixa facilitat.

Aplicació del sistema a un cas real

Una vegada analitzat un centre des del punt de vista de senyalització, i un cop determinats els emplaçaments dels senyals i la seva freqüència d'aparició en els trajectes, cal indicar aquestes dades gràficament en els plànols zenitals de les plantes del centre. Totes les unitats informatives s'han d'identificar en relació amb la seva ubicació. Han de quedar reflectits tots els aspectes relatius a cada unitat informativa (mides de suports, sistema de fixació, il·luminació, nombre de cares amb informació, color, tipografia i pictogrames).

Els elements de senyalització: l'adequació o la influència sobre els àmbits

La senyalització, entesa com un dels ingredients que configuren la imatge visual d'un espai, s'ha d'adequar a l'entorn en què se situa i, alhora, ha de complir la seva missió específica de la forma més clara i entenedora.

L'aplicació d'aquest manual a cada cas concret s'ha de fer a partir de l'anàlisi aprofundida de les característiques particularitars dels centres. El grau d'incidència del sistema de senyalització varia segons els casos. Té una incidència mínima en els centres amb una xarxa de circulacions clara, amb una zonificació d'usos derivada de l'organització física del propi edifici i, en general, en tots els casos en què l'arquitectura ho determini, un alt nivell de racionalitat.

Contràriament, en els edificis en els quals el grau d'irracionalitat sigui molt alt, la senyalització ha de tenir un paper determinant en la difícil tasca de conduir els usuaris pel seu interior.

En el cas d'edificis molt degradats, la implantació d'un sistema de senyalització pot tenir una forta incidència en la positiva transformació dels seus espais.

Cal tenir una cura especial en la senyalització d'edificis històrics, ja que una aplicació equivocada del sistema pot

Críteris generals

transformar-los negativament. La incidència del sistema de senyalització pot variar també en funció de la mida del centre. En els centres petits, la senyalització pot limitar-se segurament a la identificació de serveis i despatxos, ja que tota l'extensió del local està a la vista del visitant i, per tant, no sembla necessari assenyalar el camí per arribar a cada dependència. En canvi, en els grans centres, és fonamental una senyalització estudiada i selectiva per assegurar la fluïdesa del trànsit humà. Cal considerar també que tot projecte de senyalització ha de tenir, per sobre de tot, una vocació de servei. S'entén, per tant, que en una situació ideal la senyalització mai no ha de ser la protagonista dels espais en els quals se situa. Cal que l'usuari arribi a la seva destinació fàcilment, sense entrebancs, d'una forma natural i sense parar atenció en els mecanismes que han fet possible que arribés al final del seu camí. Aquest és el veritable paper d'un projecte de senyalització.

Críteris generals de disseny

Si es considera qualsevol centre com a un ésser viu en constant transformació, es pot arribar a l'acord que la condició principal d'un sistema de senyalització és la flexibilitat. Cal, per tant, un sistema de suports que permeti una fàcil implantació i una transformació adequada als canvis soferts pel centre al llarg de la seva existència.

Sembla necessari, així, que el sistema de senyalització sigui fàcilment assimilat pel personal adscrit al centre. Cal que la flexibilitat del sistema els faci més fàcil i còmode treballar dins que no pas al marge, és a dir que no només no el sentin com una imposició, sinó que el facin seu, per garantir una aplicació global del sistema.

Elements normalitzats del sistema

La tipografia

La llengua utilitzada en la senyalització és el català. Excepcionalment i en casos determinats, es pot fer servir una segona llengua, que s'ha d'aplicar sota del català i en cursiva.

El tipus de lletra normalitzat que s'ha d'utilitzar en la senyalització dels espais interiors de la Generalitat de Catalunya és l'anomenada Helvetica. L'espaiat entre lletres i entre paraules ha de ser el que proporciona automàticament la composició digital normalitzada d'aquest tipus.

El català exigeix sempre l'accentuació de les majúscules. Així, i per mantenir el sistema de retícula que sosté l'ordenació de la tipografia en els suports, s'han dissenyat unes majúscules versaletes, reproduïdes en el capítol que fa referència a la tipografia. El que les caracteritza és que la majúscula accentuada té la mateixa alçada que la majúscula normal sense accent. Aquestes versaletes s'han d'utilitzar, sempre que el cas ho requereixi, junt amb les minúscules normals.

La composició de textos ha de fer-se en caixa alta i baixa, és a dir, la primera lletra de cada missatge en majúscula i la resta en minúscules. Les denominacions dels organismes oficials i de les unitats administratives han de seguir els criteris aplicats al *Programa d'identificació visual* (www.gencat.cat/piv), establerts al document *Majúscules i minúscules* (<http://cultura.gencat.cat/llengcat/publicacions/majus/index.htm>). En els casos en què per limitacions d'espai calgui abreujar alguna paraula, cal seguir els criteris establerts en el document *Abreviacions* (<http://cultura.gencat.cat/llengcat/publicacions/abrevia/index.htm>).

En la senyalització per a grans distàncies de lectura, a partir de 15 m, l'espaiat entre lletres i entre paraules del text informatiu s'ha d'augmentar un 10 % respecte de l'espaiat normal.

Distàncies màximes de llegibilitat i alçades d'emplaçament recomanades

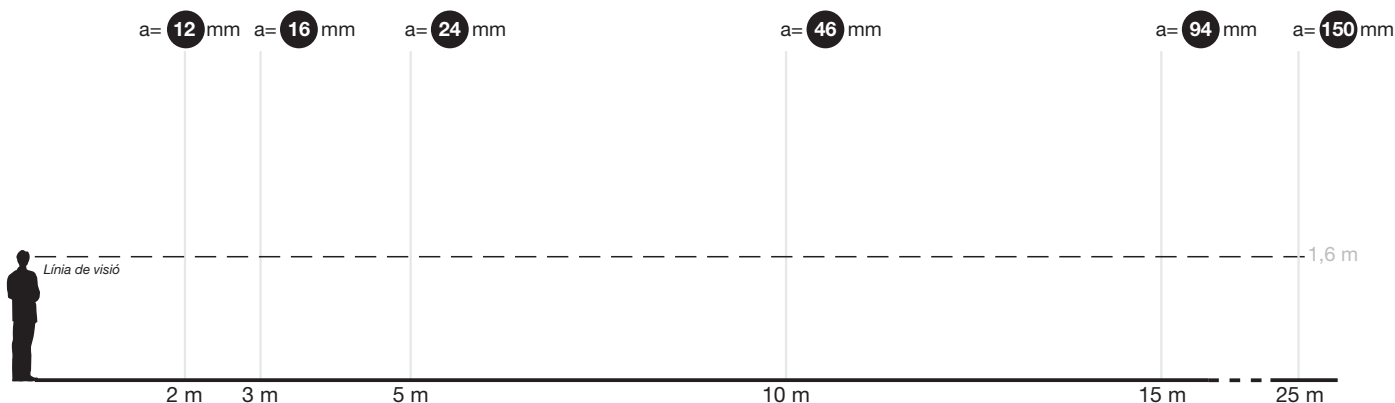
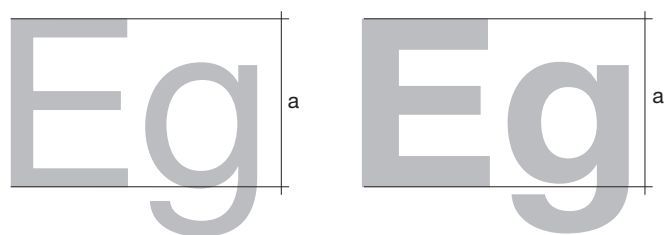
La mida mínima de lletra que s'ha d'utilitzar en un missatge tipogràfic ve determinada per la distància màxima a la qual s'ha de llegir una informació o un conjunt d'informacions, per tal de permetre una circulació segura, fluida i còmoda en un punt d'un edifici.

En el gràfic s'indiquen les distàncies mitjanes normals de lectura de l'Helvetica en condicions d'il·luminació idònies.

Cal tenir en compte que si en un senyal conviuen missatges amb diferents alçades de lletra per jerarquitzar o potenciar-ne algun, l'alçada del text amb la lletra de menor mida ha de ser llegible a la distància prevista.

També cal tenir en compte que ampliar la mida de la lletra més d'un 50% de la dimensió necessària per a una correcta lectura a una distància determinada fa que el missatge esdevingui molt més difícil de copsar.

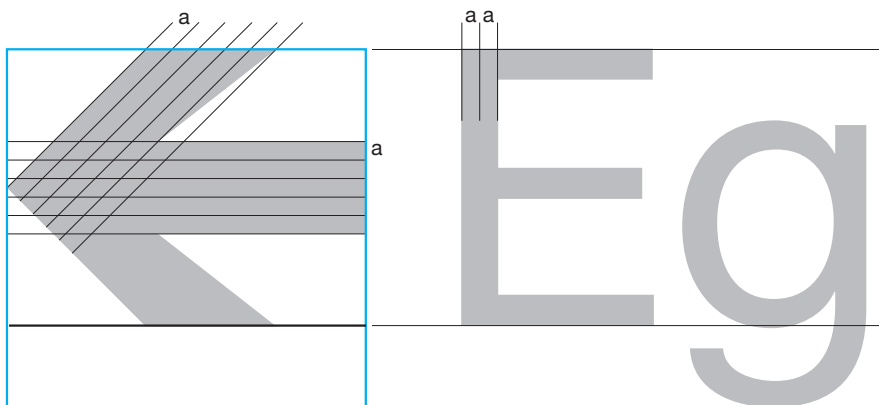
Per tant, si es vol garantir una llegibilitat correcta del senyal, cal mantenir sempre les dimensions de la lletra entre els marges indicats.

Elements normalitzats del sistema

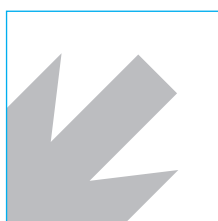
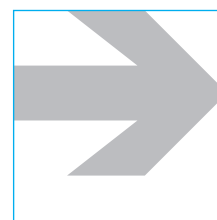
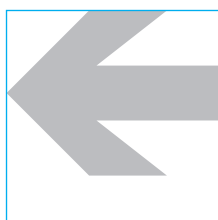
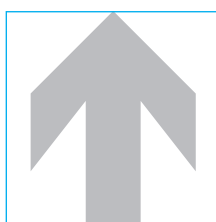
La fletxa

L'estructura formal de la fletxa ve determinada pel gruix del traç vertical de la majúscula de l'Helvetica 55 d'igual alçada que la fletxa en posició horitzontal.

La fletxa, en aquest sistema de senyalització, pot indicar 8 direccions diferents:

1. Pujar recte
2. Pujar a l'esquerra
3. A l'esquerra
4. Baixar a l'esquerra o immediatament a l'esquerra
5. Pujar a la dreta
6. A la dreta
7. Baixar a la dreta o immediatament a la dreta
8. Continuar recte o baixar recte

El dígit indicat a cada posició de la fletxa determina l'ordre de dalt a baix, en què ha d'aparèixer el missatge associat a una direcció en un senyal amb diversos missatges direccionals.

Exemples

Elements normalitzats del sistema

Els pictogrames

Aquest són els pictogrames que de forma més universal serveixen per indicar les instal·lacions i els serveis que més habitualment poden aparèixer en els recintes públics.

Per al disseny dels pictogrames, s'ha seguit la proposta de l'American Institute of Graphic Arts (AIGA) (*Símbolos*

de señalización, Gustavo Gili, Barcelona, 1984) encara que alguns han estat lleugerament modificats i altres són nous. Per a aquests darrers s'ha elaborat una trama de les dimensions comunes de la proposta de l'AIGA.

1. Aparcament		1	2. Ascensor		2	3. Autoservei		3	4. Cafeteria		4	5. Caixa automàtic		5
6. Correu		6	7. Correu electrònic		7	8. Desconnecteu el telèfon mòbil		8	9. Desnivell		9	10. Desnivell		10
11. Entrada		11	12. Escales		12	13. Escales		13	14. Escales mecàniques		14	15. Escales mecàniques		15
16. Fax		16	17. Guarda-roba		17	18. Higiene infantil		18	19. Informació		19	20. Neteja		20
21. No passeu		21	22. Policia		22	23. Primers auxilis / Farmaciola		23	24. Prohibit fumar		24	25. Restaurant		25
26. Sala d'espera		26	27. Silenci		27	28. Sortida		28	29. Telèfon		29	30. WC dones		30
31. WC dones i homes		31	32. WC homes		32	33. WC persones amb mobilitat reduïda		33	34. Zona videovigilada. Model A: imatges		34	35. Zona videovigilada. Model B: imatges i veu		35

Elements normalitzats del sistema

El color

La gamma cromàtica del sistema de senyalització dels espais interiors de la Generalitat és voluntàriament restringida per evitar codis difícilment intel·ligibles. El fons de les informacions és bàsicament sempre el gris Pantone 415C. Aquest és un color neutre que permet ser aplicat en qualsevol entorn.

Com a color alternatiu es pot utilitzar també el beix Pantone 465C.

La tipografia s'aplica sempre en blanc sobre el fons. No es preveu l'ús del bilingüisme. Si en algun cas és necessari l'ús d'una segona llengua, aquesta s'ha d'aplicar també en blanc, però en cursiva, sobre el mateix fons.

Els pictogrames també s'han d'aplicar en blanc sobre el fons gris.

El vermell Pantone Red 032C només es pot emprar per als senyals de prohibició.

La resta de colors que aquí s'indiquen ho són a títol orientatiu i poden tenir com a funció identificar determinats espais, plantes o zones d'un conjunt arquitectònic. No és recomanable en un mateix entorn arquitectònic la utilització de més de 5 colors diferents, ja que resulten codis excessivament complexos, difícils de recordar i, per tant, normalment inútils.

Gamma bàsica	Pantone 415C RAL 7030	Blanc RAL 9003
	Pantone 465C RAL 1001	Pantone Red 032C RAL 3020
Gamma orientativa per a identificació d'espais	Pantone 123C RAL 1003	Pantone 292C RAL 5012
	Pantone 151C RAL 2008	Pantone 285C RAL 5005
	Pantone 199C RAL 3027	Pantone 513C RAL 4008
	Pantone 347C RAL 6032	Pantone 463C RAL 8008

Aplicació dels elements normalitzats del sistema als suports

La claredat visual dels significatius de la tipografia, dels pictogrames, de la fletxa i del color és completa si la seva disposició en els suports és correcta. Per tant, les relacions que regulen la convivència de dos significats en un suport (tipografia-fletxa, pictograma-tipografia, etc.) han de ser clares per a la percepció visual. Aquestes relacions s'estructuren mitjançant un esquelet invisible en el suport: la trama tipogràfica. La trama genera totes les relacions (distàncies, alçades, marges) que es puguin establir.

La tipografia, com a informació fonamental, defineix amb les seves mides totes les altres relacions espaials. La claredat que així s'aconsegueix cal estendre-la i mantenir-la en tots els altres suports per obtenir una coherència formal per a la comprensió del lector.

La mida de la fletxa és un element decisiu en la determinació definitiva de les relacions espaials dels elements d'un suport.

Certament, els marges laterals de la tipografia vénen determinats per les dimensions de la fletxa, les quals, a la vegada, vénen determinades per la trama tipogràfica.

L'alçada dels pictogrames ve determinada per la trama tipogràfica; per als símbols verticals, correspon a l'alçada d'una lletra majúscula en una mateixa alçada de suport.

Un pictograma al costat d'una porta defineix el servei. Quan cal indicar cap a un indret amb un pictograma, cal afegir-li un altre suport d'identica mida amb una fletxa.

El color cobreix totalment el suport. L'elecció d'un color per als suports d'informació general depèn de diversos factors: el tipus de públic a qui va dirigida la senyalització, l'ambient arquitectònic, la llum, etc.

En l'elecció del color cal tenir en compte aquests factors. I, sobretot, cal tenir en compte que el color del fons d'una informació tipogràfica la mediatitza psicològicament.

L'emplaçament de la informació en el sistema

En qualsevol sistema de senyalització, independentment de la major o menor eficàcia del sistema, dels criteris gràfics establerts, de la tecnologia emprada en la producció dels suports i en general del propi disseny, és fonamental la redacció d'un projecte que estableixi els itineraris més adequats per als desplaçaments d'un lloc a l'altre d'un recinte, que defineixi els missatges a transmetre de forma ordenada, seqüencial i coherent i amb continuïtat en tots els llocs de decisió del trajecte previst.

En aquest apartat es mostren els criteris bàsics i algunes de les principals possibilitats d'emplaçament del sistema de senyalització. Tot i això, només l'experiència i el sentit comú de qui realitzi el projecte poden garantir un bon resultat.

En funció de l'emplaçament espacial i dels requeriments informatius, els senyals s'han d'instal·lar en unes determinades alçades respecte del terra. Aquestes posicions són les que s'indiquen en el quadre adjunt.

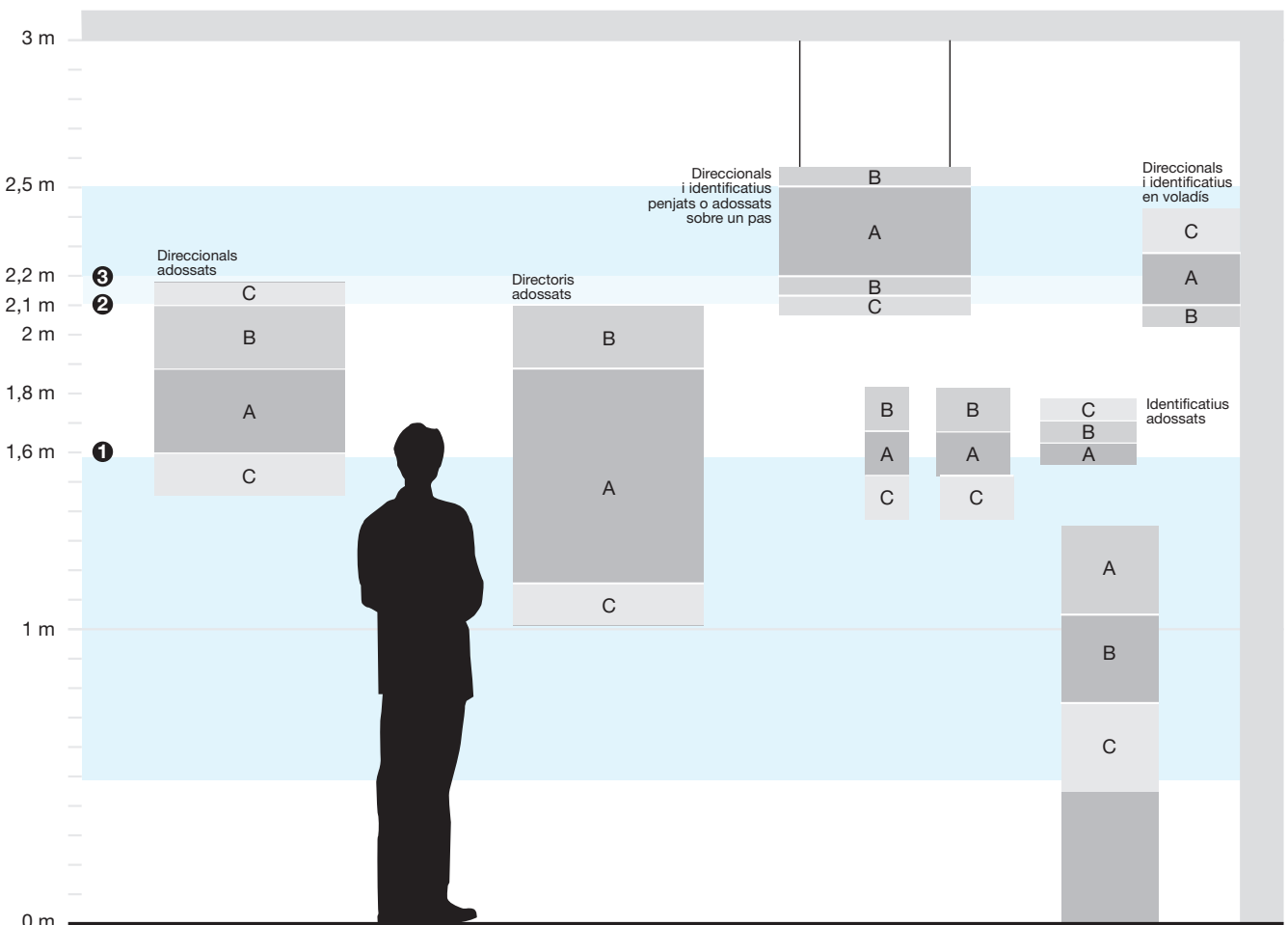
Cal respectar sempre que sigui possible les indicacions establertes, ja que d'aquesta manera es pot mantenir la coherència formal en els diferents espais i a més es pot garantir la millor llegibilitat possible dels missatges i, per tant, l'eficàcia del sistema.

Si les condicions arquitectòniques o funcionals d'un espai determinat no permeten col·locar dins dels marges establerts un senyal que es considera imprescindible, s'ha d'intentar que aquest se situï al més pròxim possible a la posició límit.

Cal tenir en compte que cap senyal en voladís o penjat pot situar-se per sota dels 2 m des del terra. En situacions extremes s'ha de recórrer a senyals exempts de peu, sempre que no generin passos inferiors a 1 m d'amplada.

A	Zona prioritària d'ubicació de la informació
B	Zona secundària d'ubicació de la informació
C	Zona extrema d'ubicació de la informació

- ❶ Línia de visió
- ❷ Màxim superior per a adossats
Mínim inferior per a penjats i voladissos
- ❸ Recomanat per a penjats i voladissos

Model 1. Introducció

És el sistema modular inicial que s'ha aplicat fins ara en la majoria de projectes de senyalització i es manté per a les reposicions dels elements instal·lats amb aquest model.

Model 1. Modulació dels suports

Aquest model de senyalització d'espais interiors de la Generalitat és un sistema modular basat en la dimensió de la tipografia. Aquesta dimensió tipogràfica s'estableix a partir dels requeriments de llegibilitat dels diferents ambits d'aplicació a la senyalització i que es resumeixen de forma gràfica en els criteris generals a la (pàg. 6).

Les característiques principals d'aquest sistema de suports són les següents:

- Una sèrie de perfils a doble cara destinats a rebre la informació.
- Uns perfils que poden ser utilitzats en qualsevol situació i rebre informació per les dues cares.
- El disseny d'aquesta sèrie fa possible la connexió de tots els suports entre ells.

Aquestes característiques determinen, per tant, una gran facilitat de muntatge dels conjunts informatius i garanteixen una millor implantació.

Aquest sistema de suports es considera un sistema obert, ampliable en el futur que es basa en l'experiència acumulada en la seva aplicació. En qualsevol cas, s'ha pensat en un sistema el més complet possible.

Amb aquest sistema de suports, un conjunt informatiu s'ha d'iniciar a partir d'un suport de fixació. Un cop fixat aquest suport s'hi han d'anar connectant tants suports per a la informació com siguin necessaris, que s'han de poder intercanviar, eliminar o afegir tantes vegades com faci falta. Aquesta senzilla operació es pot fer manualment sense cap dificultat.

En aquest apartat del manual, i fonamentalment mitjançant exemples, es mostren les relacions dimensionals establertes entre els diferents elements de comunicació visual i que poden aparèixer en els suports normalitzats del sistema: tipografia, fletxa, pictogrames i color. Les pautes i els criteris que s'estableixen en aquest apartat fan que el sistema esdevingui coherent i homogeni amb independència dels continguts específics de cada element. Per tant, respectar-los al màxim és fonamental per obtenir els resultats desitjats.

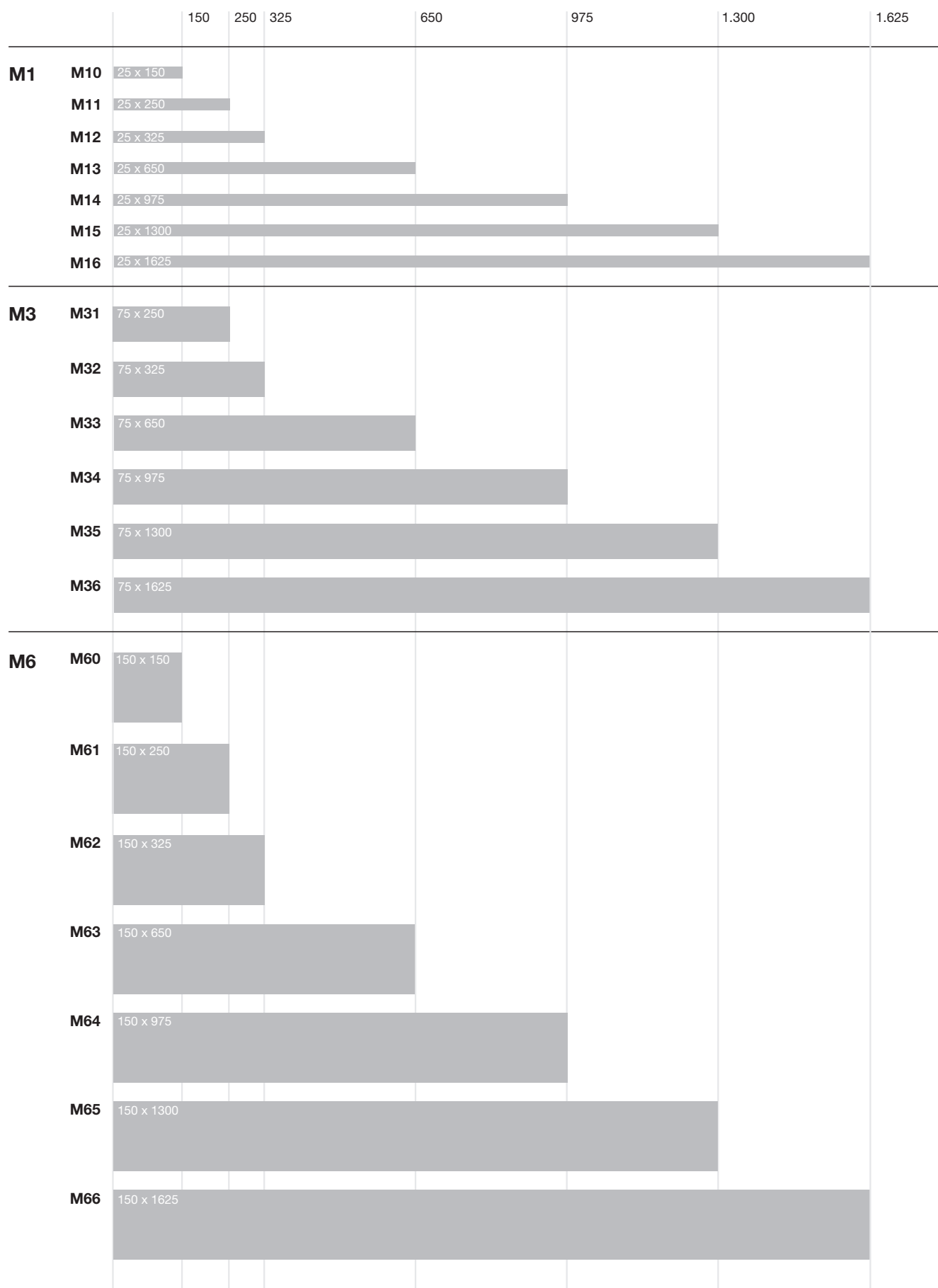
Aquesta modulació s'estructura fonamentalment en 3 dimensions d'alçada, M1: 25 mm, M3: 75 mm i M6: 150 mm, que permeten compondre els textos en un nombre suficient de formats tipogràfics.

El mòdul M1 també s'ha d'utilitzar per fixar els conjunts en el sistema normalitzat de suports i per incorporar els colors identificatius.

Longitudinalment i per aconseguir homogeneïtat en els conjunts s'ha previst una modulació amb creixement cada 325 mm i fins a un total màxim de 1.625 mm. Excepcionalment es poden compondre conjunts de dimensions superiors. Cada dimensió longitudinal rep un codi identificatiu a partir de les 3 dimensions d'alçada. Així cada mòdul té un codi numèric de dos dígitos que identifica tant l'alçada com la longitud del mòdul.

El sistema es completa amb els mòduls M10 i M60, previstos com a suports per a pictogrames i amb els mòduls M11, M31 i M61, previstos per a rètols d'identificació al costat de les portes dels despatxos, amb inclusió o no del nom i del càrrec de la persona.

Model 1. Modulació dels suports

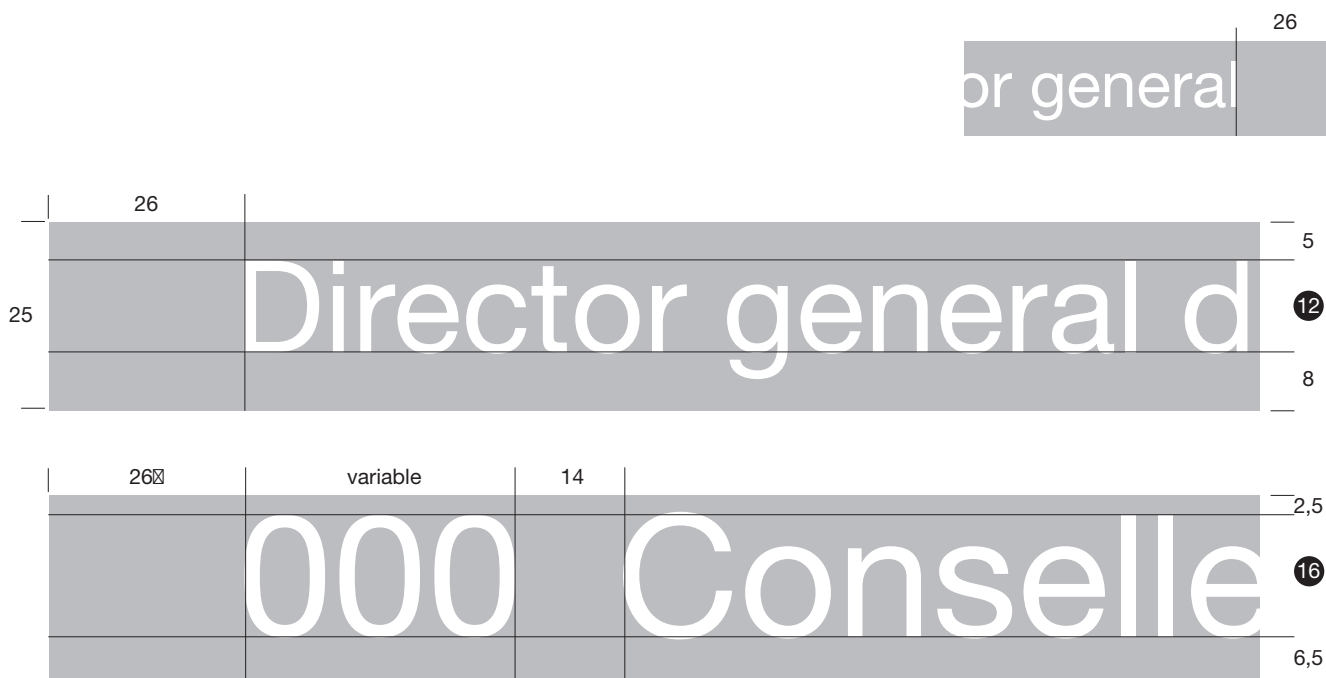
Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M1

En els suports M1, de 25 mm d'alçada, només es poden utilitzar textos de 12 o de 16 mm d'alçada. S'han d'utilitzar solament per a indicacions escrites referents als càrrecs i als noms de les persones en els senyals d'identificació de despatxos i per a directoris.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra, mantenint el marge lliure indicat des de l'inici de la lamel·la. El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

En el cas de numeracions, si han d'aparèixer en acumulacions verticals, l'espai destinat a la xifra ha de permetre ordenar la seqüència sempre per la dreta i, per tant, cal preveure l'espai per al màxim nombre de dígits de la sèrie en concret.

Nombre mitjà de matrius per línia

Suport	Alçada text (en mm)	
	16	12
M11	15	20
M12	21	28
M13	46	61
M14	71	95

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M3

En els suports M3, de 75 mm d'alçada, es poden utilitzar textos de 46, 24, 16 i 12 mm d'alçada.

La utilització d'una o d'una altra mida de lletra depèn, tal com s'indica a la pàg. 6, de la distància mínima prevista de lectura del conjunt del senyal.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra, mantenint el marge lliure indicat des de l'inici del mòdul i de dalt cap a baix en els casos de més d'una línia de text.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

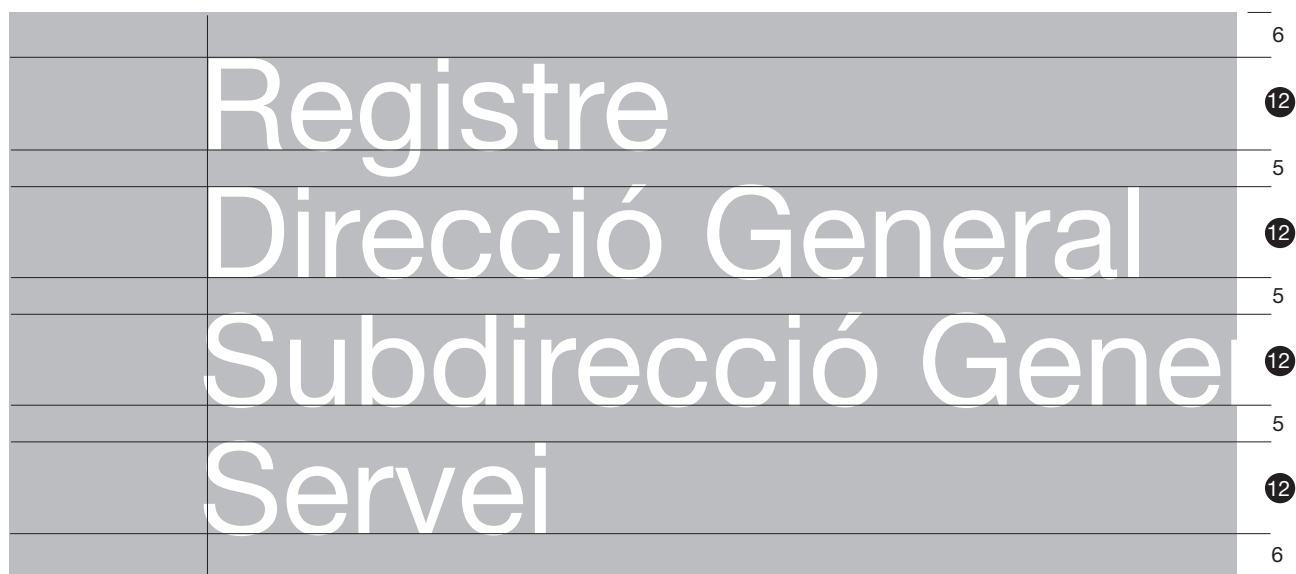
Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M3

Nombre mitjà de matrius
per línia

Suport	Alçada text (en mm)			
	46	24	16	12
M31	5	10	15	20
M32	7	14	21	28
M33	16	31	46	61
M34	25	47	71	95
M35	33	64	96	128

26
or general

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M3.

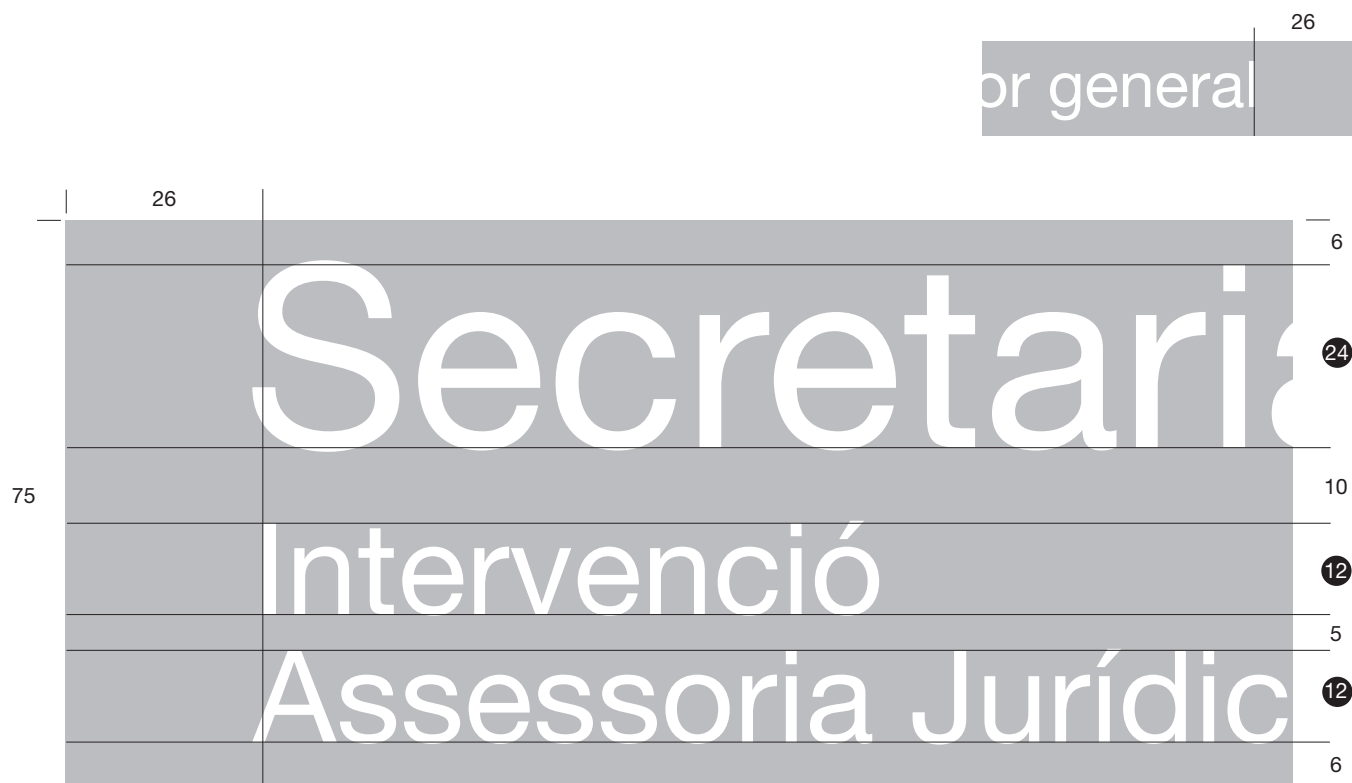
Combinacions

Algunes de les diferents mides de lletra que permet el suport M3, es poden combinar entre si. Només es poden combinar textos de 24 i de 12 mm d'alçada. Les altres combinacions poden incloure a error ja que no són mides suficientment diferenciades entre si.

Només es poden combinar textos de 2 mides de lletra si es tracta d'expressar un concepte juntament amb un subconcepte. Aquesta combinació ha d'aparèixer completa

en una mateix mòdul. Si això no és possible, el subconcepte ha d'encapçalar un nou mòdul.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Model 1. Acumulació horitzontal de conceptes en el suport M3

Els mòduls M3 permeten acumulacions d'informació en el sentit horitzontal.

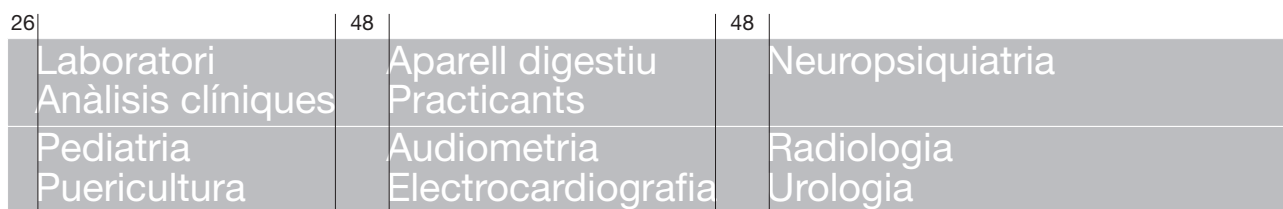
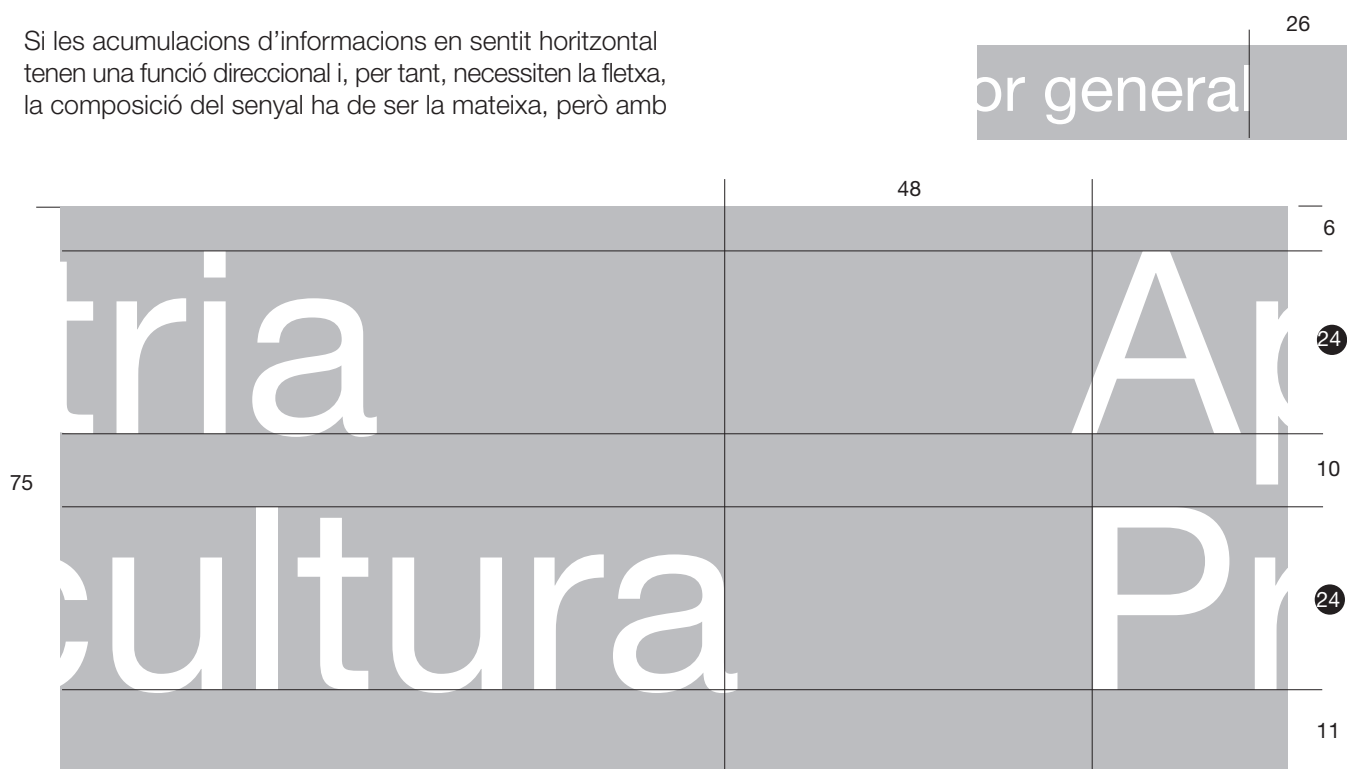
Aquestes possibles acumulacions, que poden servir per evitar el creixement excessiu dels rètols en zones amb informació complexa, queden limitades a la utilització de textos amb lletres de 24 mm d'alçada. La separació entre grups de text en un mateix mòdul la determina una dimensió fixa, 48 mm, que cal afegir a la longitud del text més llarg. Si es produeix una acumulació de diversos mòduls, un sota l'altre, cada un amb diverses informacions acumulades horitzontalment, cal generar columnes amb els textos sempre justificats per l'esquerra, en funció dels més llargs de cada columna.

Si les acumulacions d'informacions en sentit horitzontal tenen una funció direccional i, per tant, necessiten la fletxa, la composició del senyal ha de ser la mateixa, però amb

el marge d'inici de text comptant a partir del requadre teòric de la fletxa. Aquest criteri és vàlid per a composicions amb direccionals en qualsevol de les possibles direccions.

Excepcionalment i amb els mateixos criteris que els que es fixin per als mòduls M3, es poden efectuar acumulacions horitzontals i verticals en els mòduls M6 amb textos de 46 o de 24 mm d'alçada. No poden conviure 2 mides de lletra en un mateix mòdul. Els marges entre missatges han de ser els mateixos que per als mòduls M3.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Mides en mm

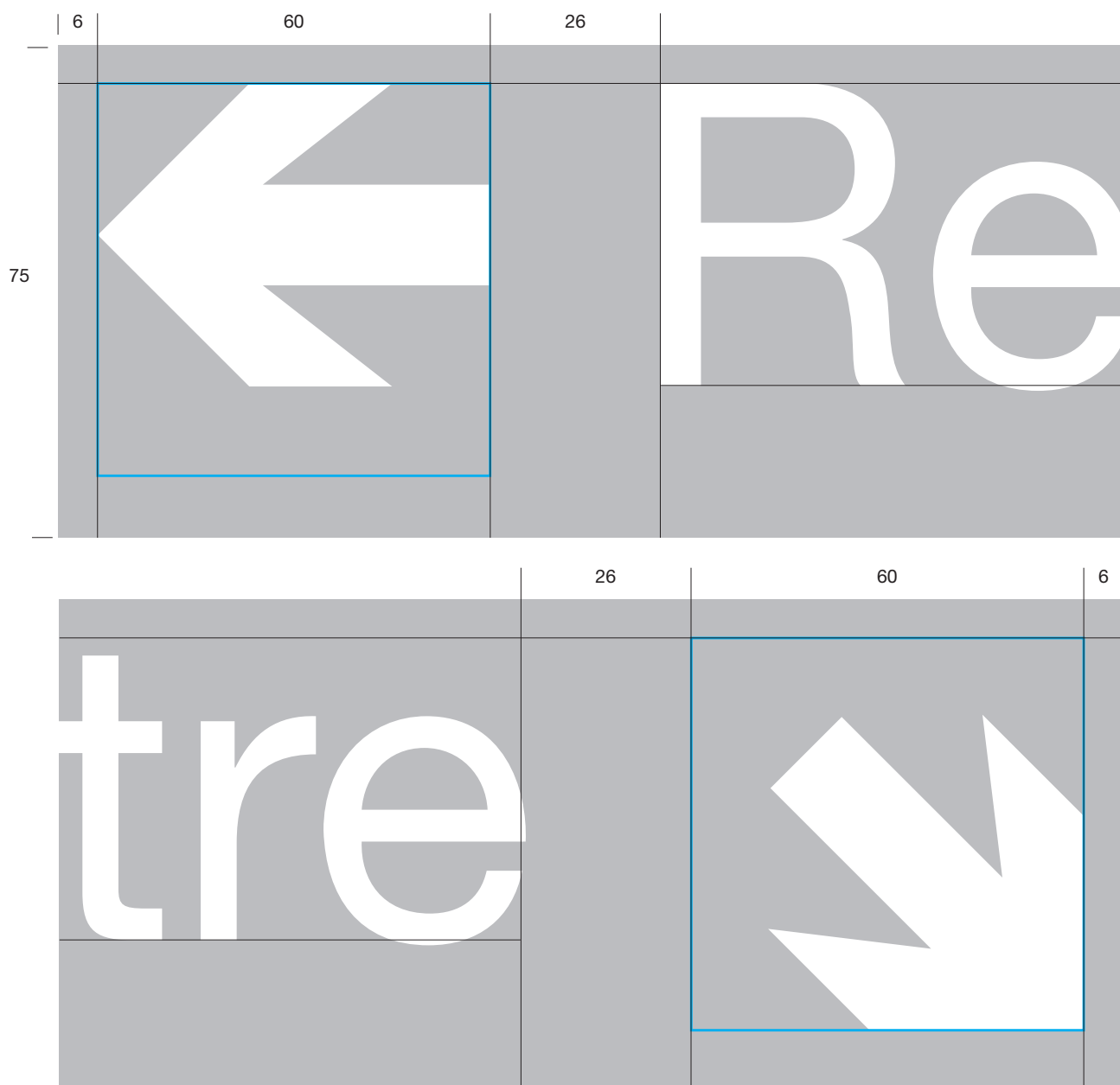
Model 1. La fletxa en el suport M3

Quan el missatge que cal transmetre és un missatge direccional i, per tant, necessita la fletxa, aquesta s'ha de situar a l'esquerra o a la dreta, segons el que s'estableix a la pàg. 7.

L'espai entre el requadre teòric que conté la fletxa i l'extrem del mòdul és fix. També és fixa la separació entre aquest requadre i l'inici del text. Aquestes dimensions fixes són

vàlides tant per a informacions justificades a l'esquerra com a la dreta.

La fletxa sempre té dimensions fixes independentment de la posició i del format del mòdul sobre el qual s'aplica.

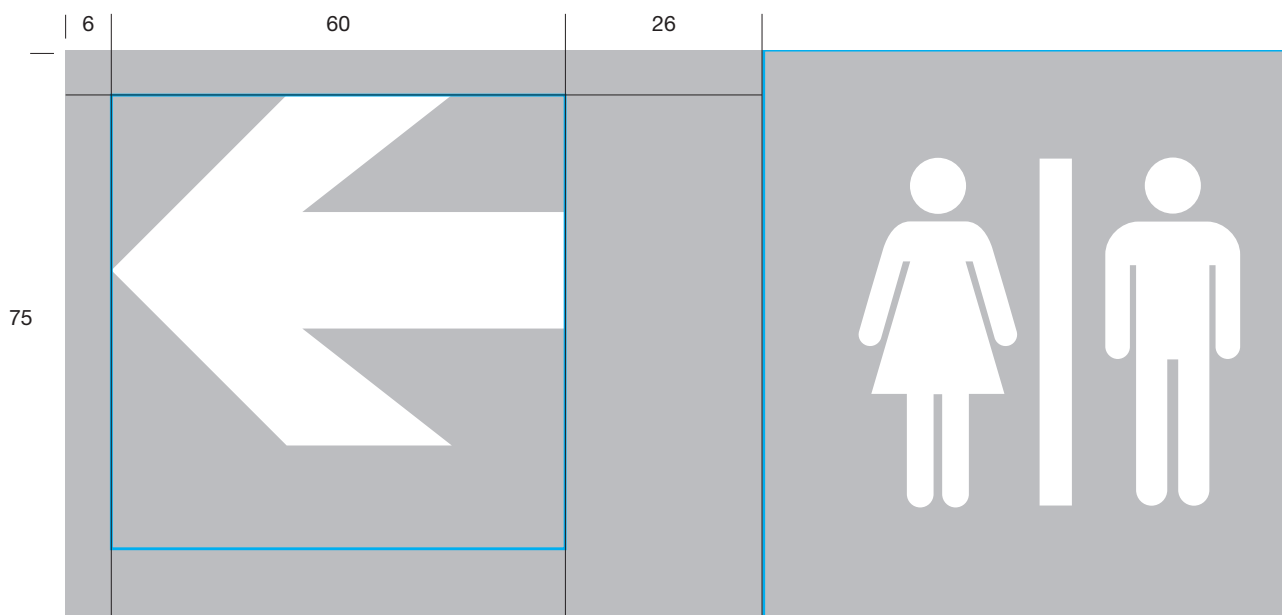

Mides en mm

Model 1. Els pictogrames en el suport M3

El conjunt de pictogrames que es presenten a la pàg. 8, i que són els únics autoritzats en el sistema de senyalització d'espais interiors de la Generalitat, es disposen en el mòdul d'acord amb els criteris següents:

- Tots els pictogrames estan disposats dins d'un quadre teòric, en unes proporcions fixes que no es poden variar, que serveix per estructurar el conjunt informatiu.
- Els pictogrames són autoexplicatius i, per tant, substitueixen el text corresponent.
- No poden anar acompanyats del text que els explica.
- Si no està clar que el pictograma pot ser entès per la gran majoria de possibles lectors del senyal, és millor eliminar-lo i utilitzar només el text.
- Si els pictogrames conviuen en el mateix mòdul amb informacions escrites, aquestes han d'aparèixer primer, sempre d'esquerra a dreta.
- Si el missatge a transmetre només utilitza pictogrames, sense text associat, és recomanable la utilització del mòdul M6, ja que la mida d'aplicació dels pictogrames és més adient.

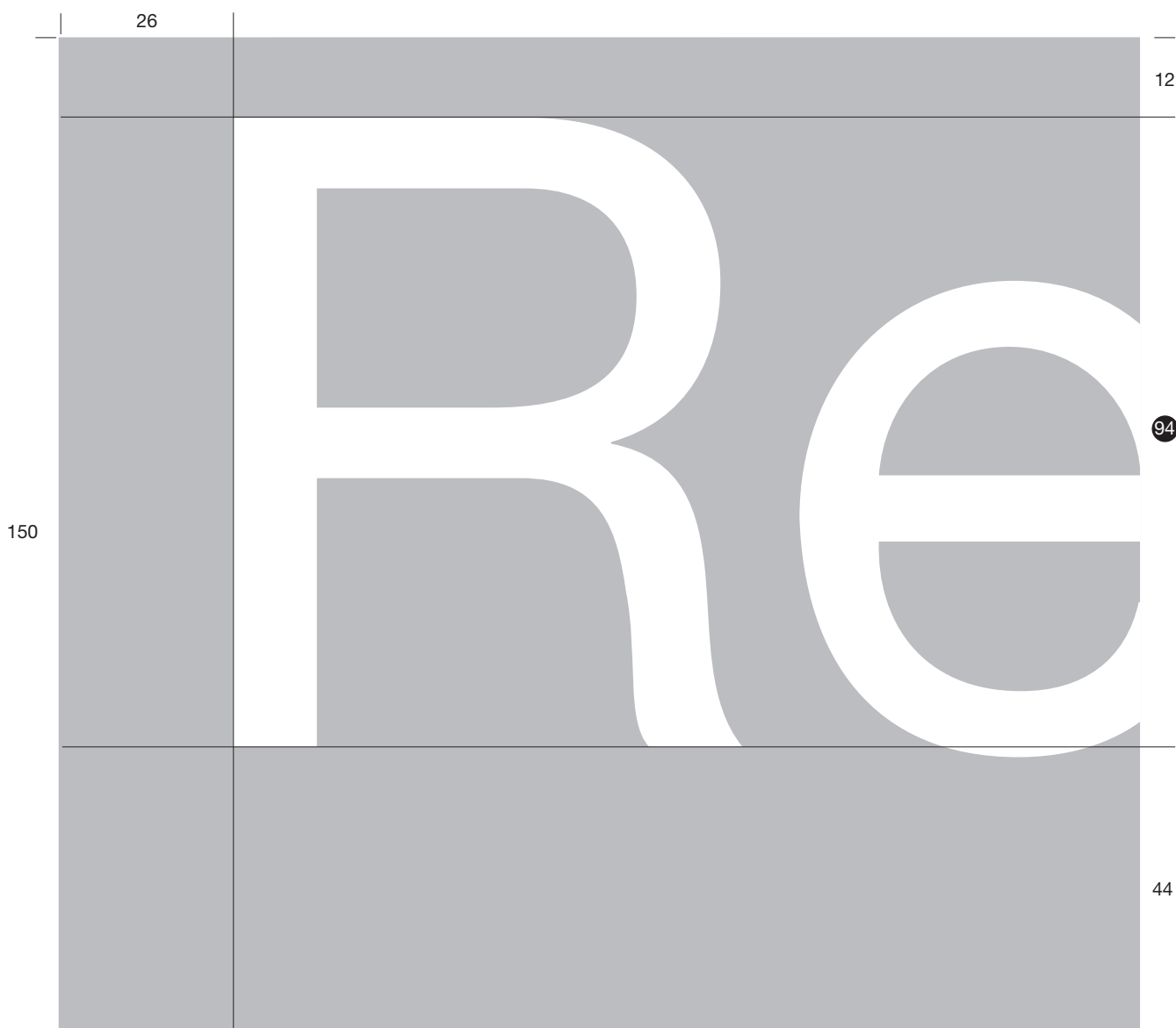
Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6

En els suports M6, de 150 mm d'alçada, es poden utilitzar textos de 94, 46, 24 i 12 mm d'alçada. La utilització d'una o d'una altra mida de lletra depèn, tal com s'indica a la pàg. 6, de la distància mínima prevista de lectura del conjunt del senyal.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra mantenint el marge lliure indicat des de l'inici del mòdul i de dalt cap a baix en els casos de més d'una línia de text.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Nombre mitjà de matrius per línia. Alçada text 94

Suport	M61	M62	M63	M64	M65
Alçada text (en mm)	2	3	8	12	16

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6

En els suports M6, de 150 mm d'alçada, es poden utilitzar textos de 94, 46, 24 i 12 mm d'alçada. La utilització d'una o d'una altra mida de lletra depèn, tal com s'indica a la pàg. 6, de la distància mínima prevista de lectura del conjunt del senyal.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra mantenint el marge lliure indicat des de l'inici del mòdul i de dalt cap a baix en els casos de més d'una línia de text.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Nombre mitjà de matrius per línia. Alçada text 46

Suport	M61	M62	M63	M64	M65
Alçada text (en mm)	5	7	16	25	33

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6

En els suports M6, de 150 mm d'alçada, es poden utilitzar textos de 94, 46, 24 i 12 mm d'alçada. La utilització d'una o d'una altra mida de lletra depèn, tal com s'indica a la pàg. 6, de la distància mínima prevista de lectura del conjunt del senyal.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra mantenint el marge lliure indicat des de l'inici del mòdul i de dalt cap a baix en els casos de més d'una línia de text.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Nombre mitjà de matrius per línia. Alçada text 24

Suport	M61	M62	M63	M64	M65
Alçada text (en mm)	10	14	31	47	64

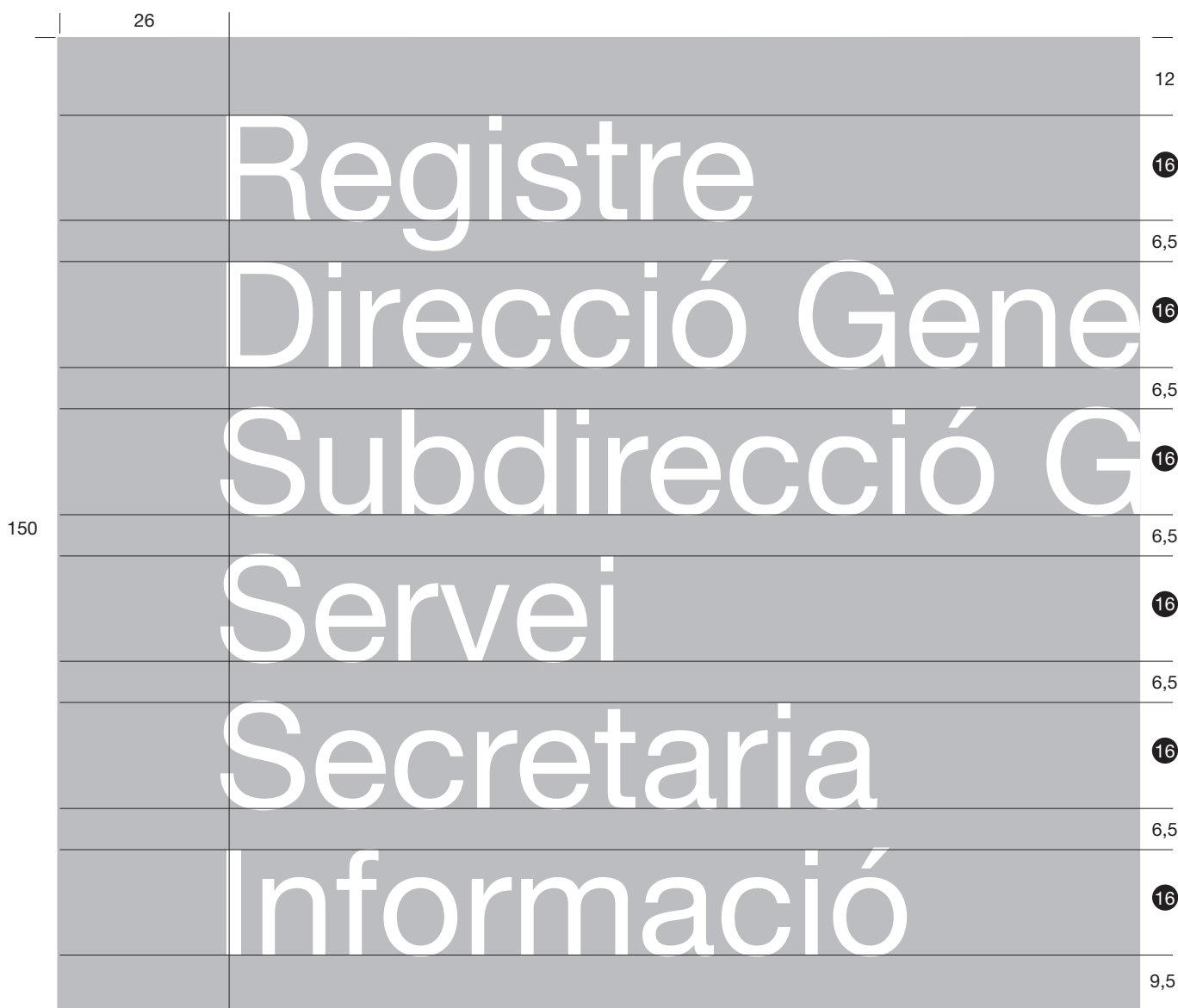
Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6

En els suports M6, de 150 mm d'alçada, es poden utilitzar textos de 94, 46, 24 i 12 mm d'alçada. La utilització d'una o d'una altra mida de lletra depèn, tal com s'indica a la pàg. 6, de la distància mínima prevista de lectura del conjunt del senyal.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra mantenint el marge lliure indicat des de l'inici del mòdul i de dalt cap a baix en els casos de més d'una línia de text.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Nombre mitjà de matrius per línia. Alçada text 16

Suport	M61	M62	M63	M64	M65
Alçada text (en mm)	15	21	46	71	96

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6

En els suports M6, de 150 mm d'alçada, es poden utilitzar textos de 94, 46, 24 i 12 mm d'alçada. La utilització d'una o d'una altra mida de lletra depèn, tal com s'indica a la pàg. 6, de la distància mínima prevista de lectura del conjunt del senyal.

La composició s'ha de fer sempre a partir de l'esquerra mantenint el marge lliure indicat des de l'inici del mòdul i de dalt cap a baix en els casos de més d'una línia de text.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

26			
			12
	Registre		12
			5
	Direcció General		12
			5
	Subdirecció General		12
			5
150	Servei		12
			5
	Secretaria		12
			5
	Informació		12
			5
	Recepció		12
			5
	Sortida		12
			7

Nombre mitjà de matrius per línia. Alçada text 12

Suport	M61	M62	M63	M64	M65
Alçada text (en mm)	20	28	61	95	128

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6. Combinacions

Algunes de les diferents mides de lletra que permet el suport M6 es poden combinar entre si. Es poden combinar textos de 46 mm amb els de 24, 16 o 12 mm.

No es poden fer combinacions de més de 2 mides de lletra en cada lamel·la.

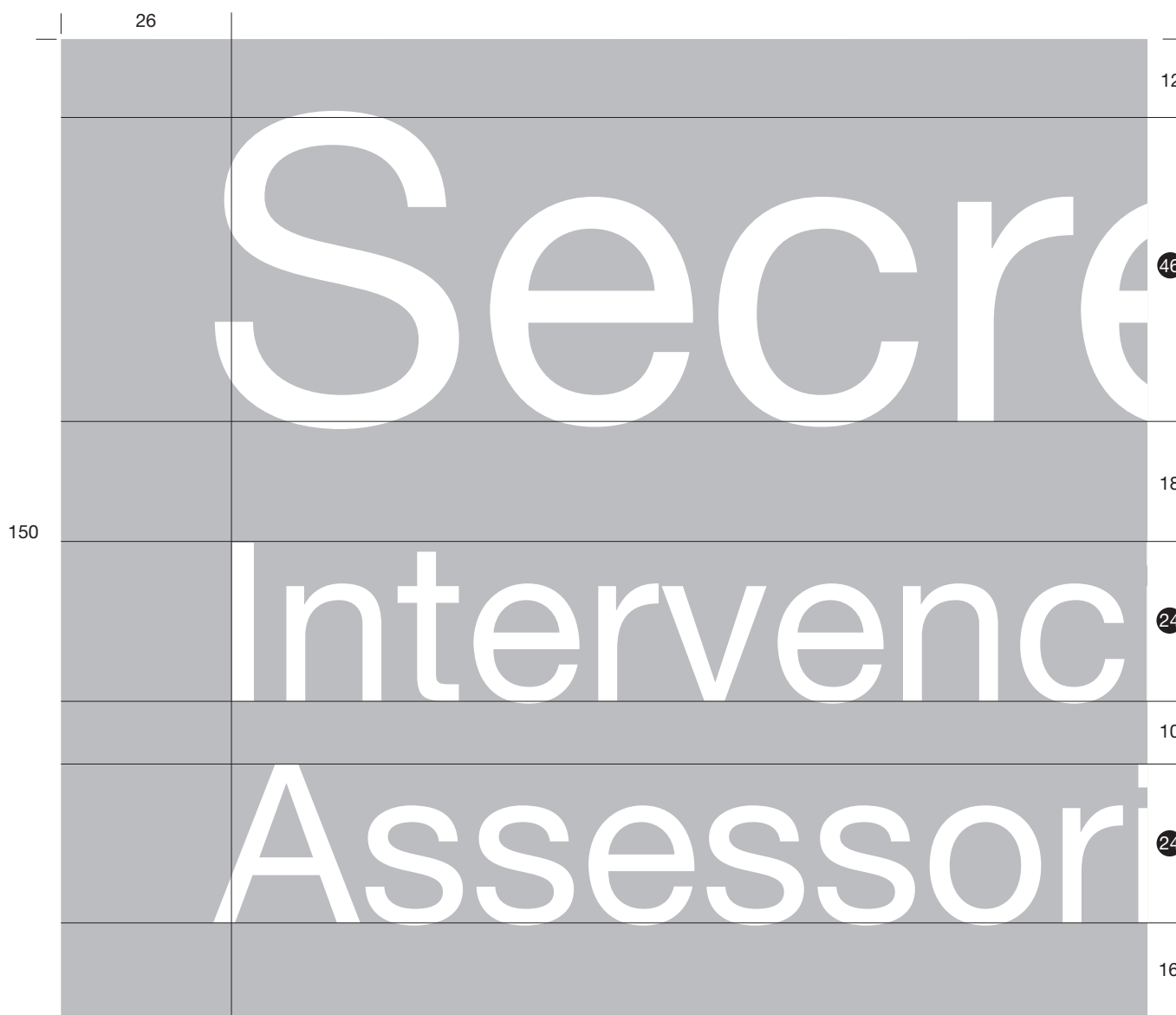
Només es poden combinar textos de 2 mides de lletra si es tracta d'expressar un concepte juntament amb un subconcepte. Aquesta combinació ha d'aparèixer completa

en un mateix mòdul. Si això no és possible, el subconcepte ha d'encapçalar un nou mòdul.

Les altres combinacions poden induir a errors en la interpretació dels missatges, ja que la diferència entre formats de lletra és insuficient.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

or general

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6. Combinacions

Algunes de les diferents mides de lletra que permet el suport M6 es poden combinar entre si. Es poden combinar textos de 46 mm amb els de 24, 16 o 12 mm.

No es poden fer combinacions de més de 2 mides de lletra en cada lamel·la.

Només es poden combinar textos de 2 mides de lletra si es tracta d'expressar un concepte juntament amb un subconcepte. Aquesta combinació ha d'aparèixer completa

en un mateix mòdul. Si això no és possible, el subconcepte ha d'encapçalar un nou mòdul.

Les altres combinacions poden induir a errors en la interpretació dels missatges, ja que la diferència entre formats de lletra és insuficient.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

or general

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6. Combinacions

Algunes de les diferents mides de lletra que permet el suport M6 es poden combinar entre si. Es poden combinar textos de 46 mm amb els de 24, 16 o 12 mm.

No es poden fer combinacions de més de 2 mides de lletra en cada lamel·la.

Només es poden combinar textos de 2 mides de lletra si es tracta d'expressar un concepte juntament amb un subconcepte. Aquesta combinació ha d'aparèixer completa

en un mateix mòdul. Si això no és possible, el subconcepte ha d'encapçalar un nou mòdul.

Les altres combinacions poden induir a errors en la interpretació dels missatges, ja que la diferència entre formats de lletra és insuficient.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

or general

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6. Combinacions

Algunes de les diferents mides de lletra que permet el suport M6 es poden combinar entre si. Es poden combinar textos de 46 mm amb els de 24, 16 o 12 mm.

No es poden fer combinacions de més de 2 mides de lletra en cada lamel·la.

Només es poden combinar textos de 2 mides de lletra si es tracta d'expressar un concepte juntament amb un subconcepte. Aquesta combinació ha d'aparèixer completa

en un mateix mòdul. Si això no és possible, el subconcepte ha d'encapçalar un nou mòdul.

Les altres combinacions poden induir a errors en la interpretació dels missatges, ja que la diferència entre formats de lletra és insuficient.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

or general

26		26
		12
	Secretaria	24
		10
	Secretari general	12
		5
	Intervenció	12
150		5
	Assessoria Jurídica	12
		5
	Servei d'Inspecció	12
		5
	Registre	12
		5
	Documentació	12
		7

Mides en mm

Model 1. La tipografia en el suport M6. Combinacions

Algunes de les diferents mides de lletra que permet el suport M6 es poden combinar entre si. Es poden combinar textos de 46 mm amb els de 24, 16 o 12 mm.

No es poden fer combinacions de més de 2 mides de lletra en cada lamel·la.

Només es poden combinar textos de 2 mides de lletra si es tracta d'expressar un concepte juntament amb un subconcepte. Aquesta combinació ha d'aparèixer completa

en un mateix mòdul. Si això no és possible, el subconcepte ha d'encapçalar un nou mòdul.

Les altres combinacions poden induir a errors en la interpretació dels missatges, ja que la diferència entre formats de lletra és insuficient.

El marge mínim a la dreta ha de ser de 26 mm.

Mides en mm

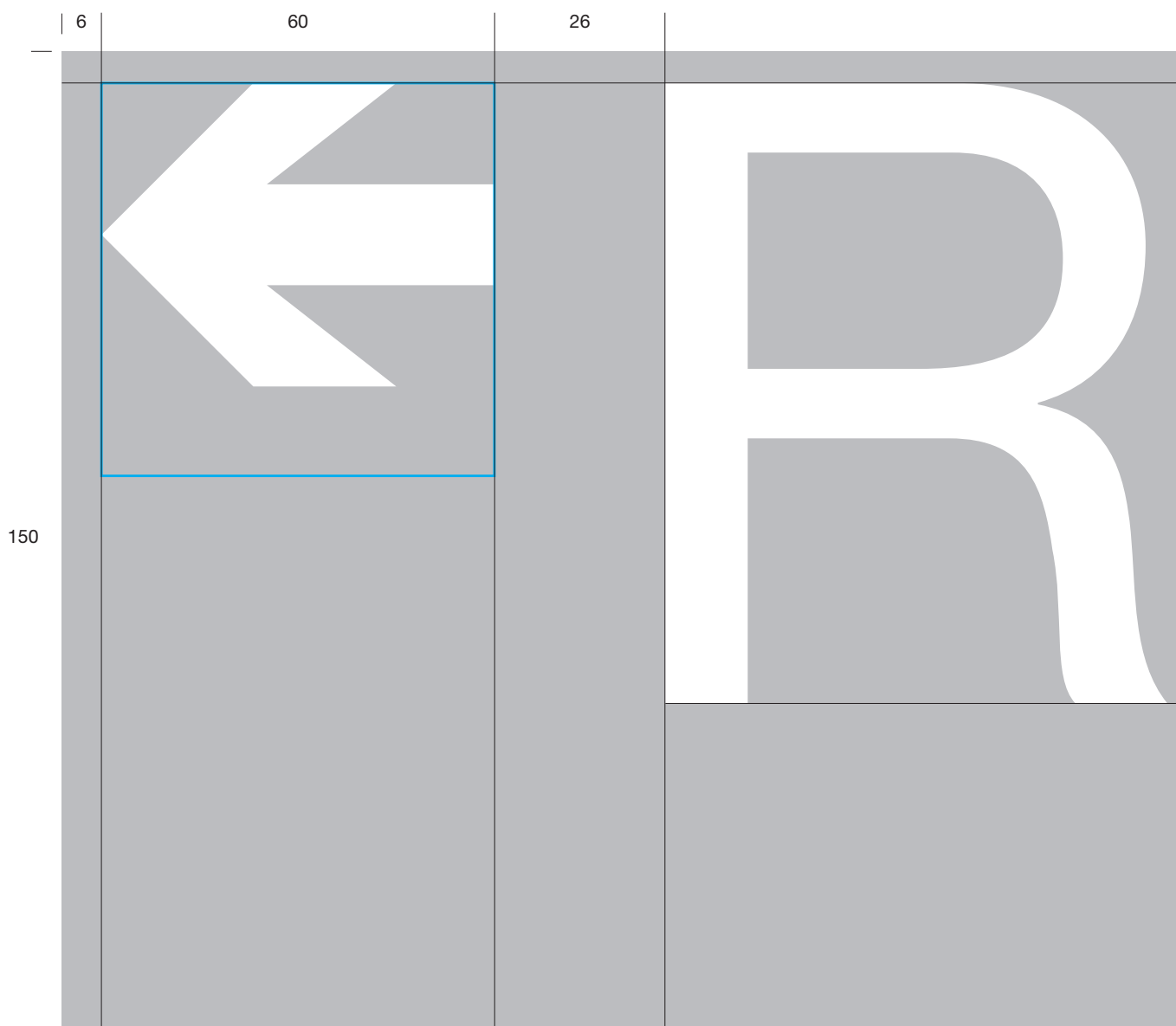
Model 1. La fletxa en el suport M6

Quan el missatge que cal transmetre és un missatge direccional i, per tant, necessita la fletxa, aquesta s'ha de situar a l'esquerra o a la dreta, segons el que s'estableix a la pàg. 7.

L'espai entre el requadre teòric que conté la fletxa i l'extrem del mòdul és fix. També és fixa la separació entre aquest requadre i l'inici del text. Aquestes dimensions fixes són

vàlides tant per a informacions justificades a l'esquerra com a la dreta.

La fletxa sempre té dimensions fixes amb independència de la posició i del format del mòdul sobre el qual s'aplica.

Mides en mm

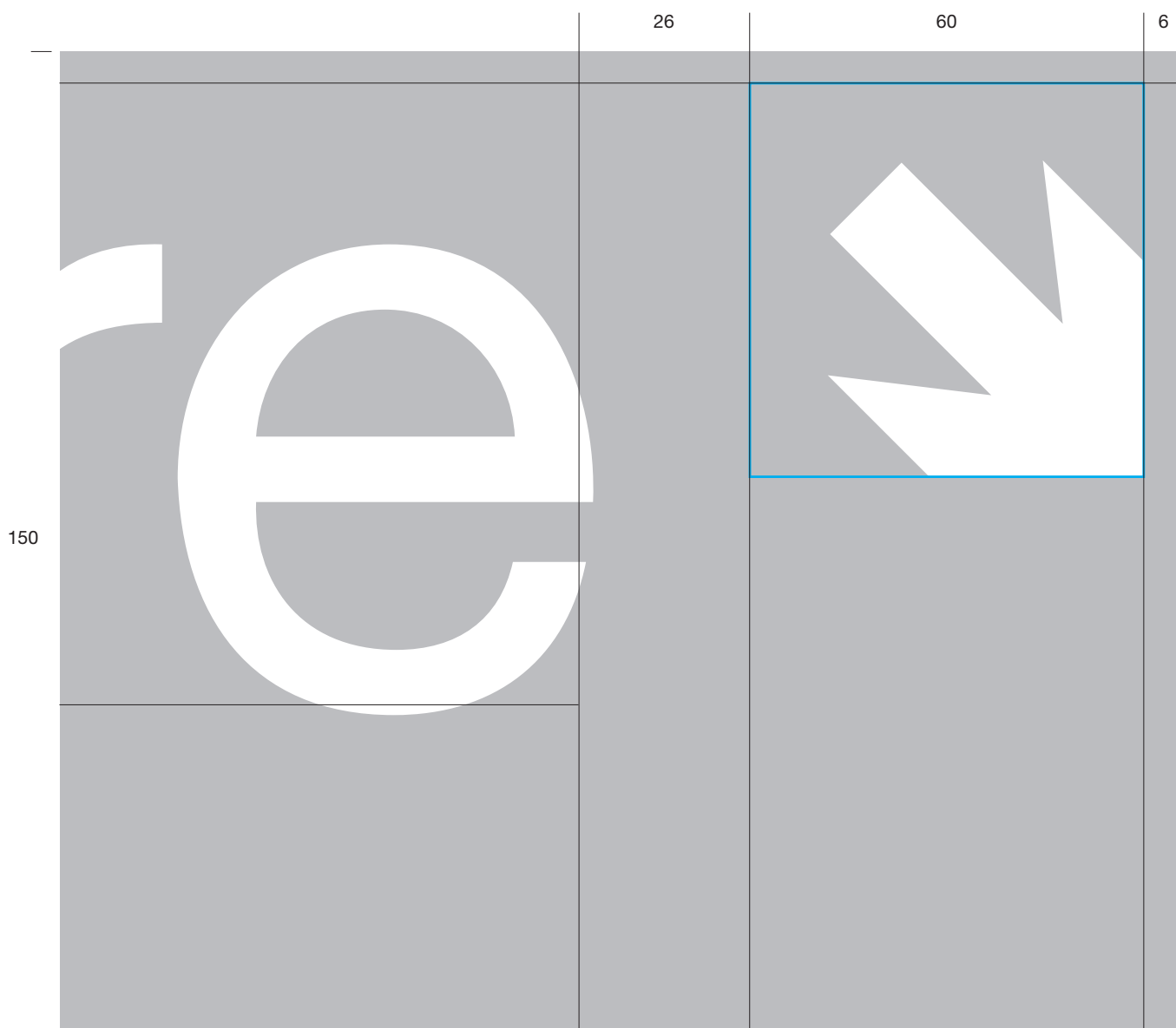
Model 1. La fletxa en el suport M6

Quan el missatge que cal transmetre és un missatge direccional i, per tant, necessita la fletxa, aquesta s'ha de situar a l'esquerra o a la dreta, segons el que s'estableix a la pàg. 7.

L'espai entre el requadre teòric que conté la fletxa i l'extrem del mòdul és fix. També és fixa la separació entre aquest requadre i l'inici del text. Aquestes dimensions fixes són

vàlides tant per a informacions justificades a l'esquerra com a la dreta.

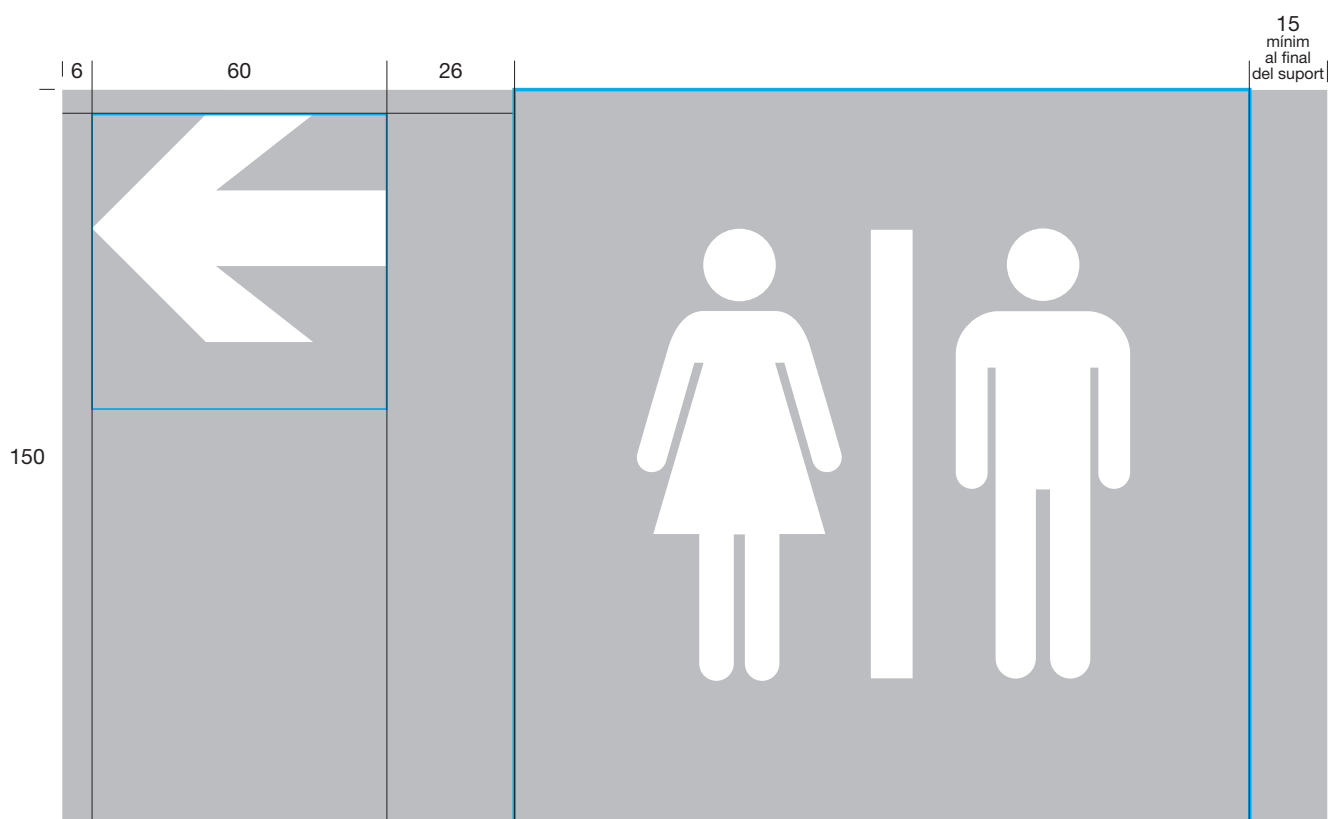
La fletxa sempre té dimensions fixes amb independència de la posició i del format del mòdul sobre el qual s'aplica.

Mides en mm

Model 1. Els pictogrames en el suport M6

Per als pictogrames en els mòduls M6 regeixen les mateixes normes que per als mòduls M3.

← Menjador

Mides en mm

Model 1. Els suports

Tal com s'ha esmentat en la presentació d'aquest manual, no es proposa cap modificació en el conjunt del sistema dissenyat per Joaquim Prats i Yves Zimmermann. Això és vàlid especialment pel que fa als suports. El sistema, basat en una sèrie de perfils d'alumini extrudit, de formats modulars, es manté totalment. És el sistema propi i característic de la senyalització dels espais interiors de la Generalitat de Catalunya. Ha estat àmpliament aplicat de forma satisfactòria i no presenta greus mancances.

Cal fer, però, les següents puntualitzacions derivades de l'experiència d'ús: el sistema preveia una utilització freqüent de carrils de llum associats als perfils per tal d'il·luminar els senyals. En funció d'aquesta previsió, la modulació en sentit horitzontal del sistema depèn de la longitud de les lluminàries. Aquesta previsió no s'ha complert i pràcticament cap senyal està il·luminat directament per una lluminària associada al suport. La dificultat per instal·lar punts de llum en els emplaçaments de la senyalització, especialment si aquesta senyalització s'implanta, com és habitual, un cop finalitzades les obres de construcció o remodelació d'un edifici, i el fet que actualment els requeriments de bona il·luminació dels espais de treball i d'ús públic formen part integrant dels projectes d'arquitectura, en són els responsables.

Tot i això es mantenen les dimensions normalitzades per evitar problemes de reposició i respectar l'homogeneïtat en possibles ampliacions de la senyalització en recintes ja senyalitzats. Com que tampoc s'han produït senyals de longituds superiors als 1.500 mm, la modulació màxima en aquest sentit es limita com a normal a 1.625 mm. De forma excepcional es pot sobrepassar aquesta dimensió. Pel que fa a la modulació en vertical, es mantenen els mòduls previstos M1 de 25 mm, M3 de 75 mm i M6 de 150 mm.

També derivat de l'experiència d'aplicació del sistema, en especial en els centres sanitaris, es preveu la possible utilització de sistemes de suports de senyalització, que complint les especificacions de qualitat, funcionalitat, aspecte formal i modulació, presentin característiques de disseny diferents al que va ser dissenyat específicament per a aquest objectiu. Això és també així en funció que en els darrers anys han aparegut al mercat sistemes modulars de senyalització que ofereixen les mateixes prestacions o superiors que el sistema estàndard de la Generalitat i que en el moment de ser dissenyat no tenia alternatives vàlides.

Es mantenen també les especificacions de cromatisme i acabats superficials de la perifèria, però s'amplia el sistema de retolació de la informació. Originalment només es preveia la retolació mitjançant serigrafia amb tintes de dos components, mentre que ara, tal com es fa en molts projectes, és acceptable l'ús dels vinils d'alta resistència

i mínim gruix, i amb una garantia fins a 7 anys, retallats per ordinador. Aquest sistema no és recomanable en senyals que s'hagin d'implantar en alçades accessibles a la mà.

En aquests casos és més aconsellable mantenir la serigrafia com a sistema de retolació. També es poden aplicar impressions digitals en tintes permanents sobre vinils adhesius si es tracta de plànols de situació o altres imatges gràficament i cromàticament complexes.

Pel que fa als suports previstos per a senyalització fixada o recolzada al terra, en espais interiors, atès que no s'han produït industrialment, s'eliminen del sistema i, en tot cas si fossin necessaris, es recomana la utilització de sistemes existents al mercat. En la senyalització dels espais exteriors dels recintes objecte d'aplicació del sistema normalitzat per a interiors, s'han d'utilitzar la modulació i les característiques gràfiques especificades en aquest manual, però sobre suports d'alumini com els utilitzats actualment en la nova senyalització de vies públiques de la Generalitat de Catalunya.

L'acabat superficial dels suports d'alumini extrudit ha de ser l'oxilcat o l'aplicació de pintura de 2 components. L'acabat ha de ser satinat i mai brillant. Si es considera oportú, pot aplicar-se vernís de protecció antivandàlica, també satinat. Per a la senyalització d'emergència i evacuació cal utilitzar tintes i vinils fotoluminiscent.

El conjunt de peces complementàries i auxiliars han de ser de ferro galvanitzat electrolíticament. Els cargols i els elements de fixació han de ser zincats.

Model 1. El suport bàsic

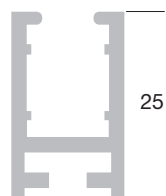
Per a la senyalització d'espais interiors de la Generalitat de Catalunya hi ha un sistema de suports modulars, en alumini extrudit, que s'adapta perfectament a la modulació gràfica establerta.

Aquest sistema, amb els seus elements complementaris (perfil d'acabat lateral, taps dels forats de fixació, peces de suspensió i ancoratge en voladís) permet totes les posicions i les composicions previstes en aquest manual.

Tot i això, existeixen al mercat altres sistemes modulars, en perfil d'alumini extrudit, que disposen de les mateixes dimensions bàsiques que el sistema estàndard. Aquests sistemes, sempre que compleixin els requisits de modulació, adaptabilitat i qualitat del sistema estàndard, també es poden emprar en els projectes de senyalització (vegeu exemples d'aquests suports a la pàg. 44).

El suport de fixació

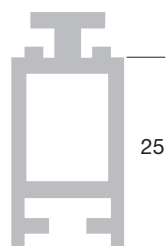
Els suports de fixació són els encarregats de la fixació de tots els altres elements.

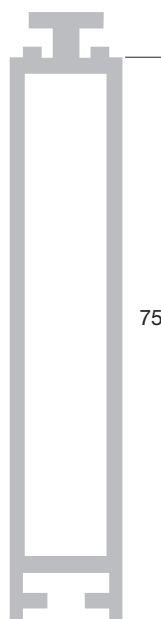
U

El suports de informació

Els suports per a la informació són els elements que la incorporen. Han estat dissenyats de manera que es poden connectar entre ells gràcies a l'especial configuració dels seus extrems superior i inferior i, pel fet de tenir les dues cares bones, són vàlids en qualsevol situació. La implantació d'aquests suports es fa mitjançant l'ús dels suports de fixació o, en determinats casos, del suport d'il·luminació.

M1

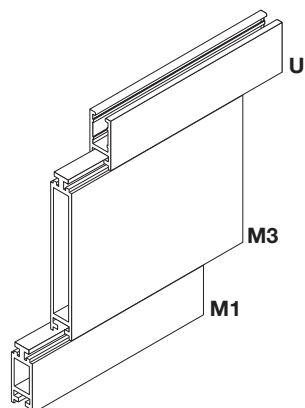

M3

M6

Exemple de combinació dels suports de fixació i dels suports per a la informació que permet entendre el mecanisme de connexió dels suports del sistema.

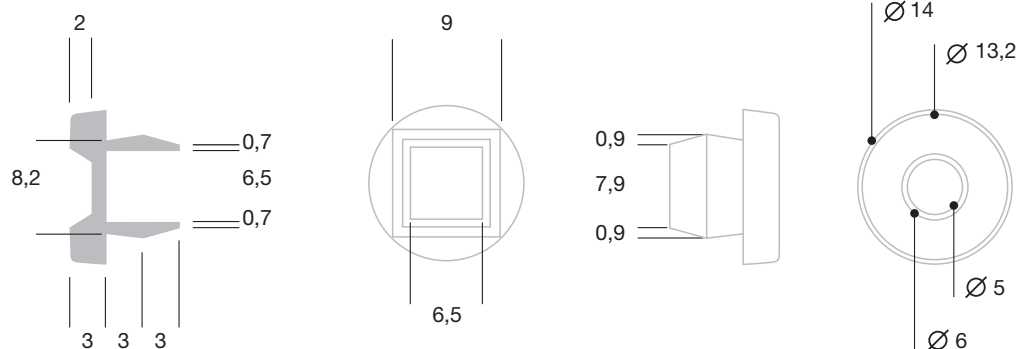
Mides en mm

Model 1. Els elements d'acabat

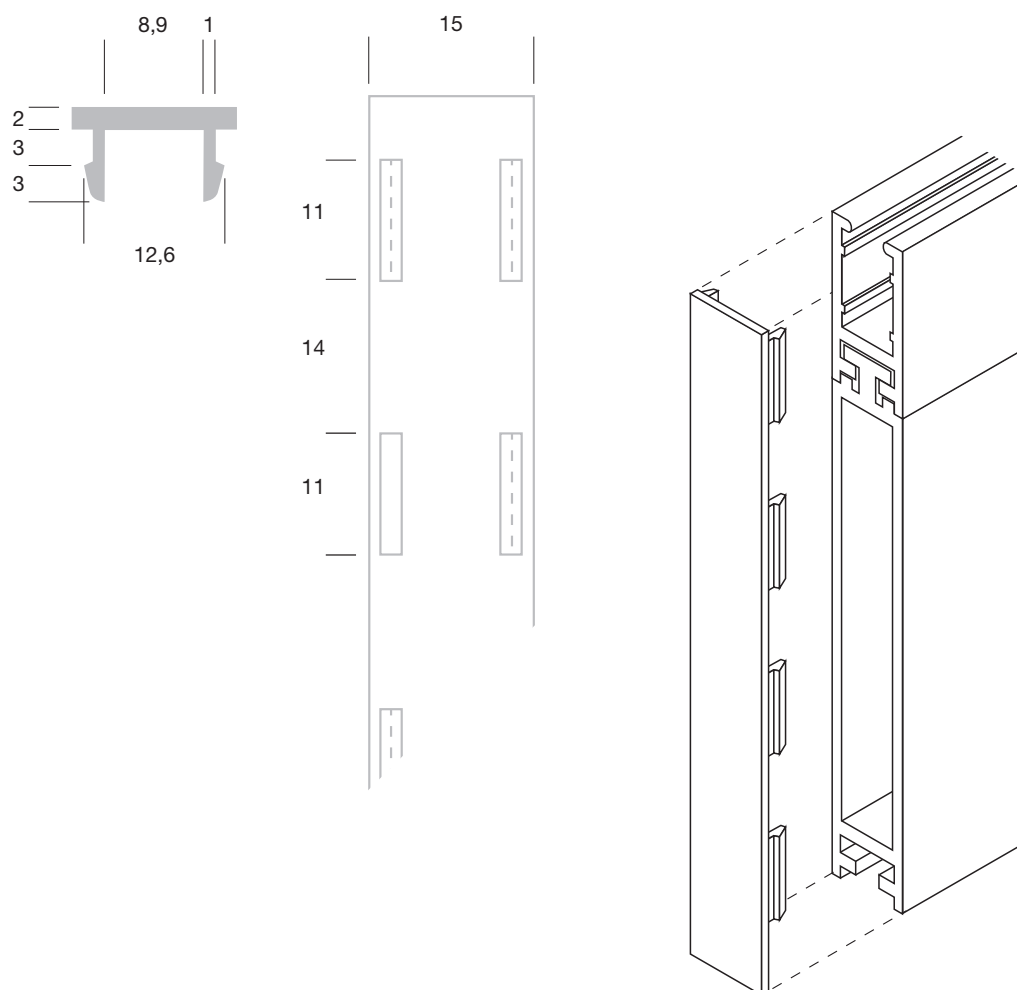
Són els encarregats de garantir un bon acabat dels conjunts de suports. Inicialment s'han previst dos elements: un element que resol l'acabat lateral dels suports, i l'altre

que permet donar un acabat correcte als forats que la fixació dels suports, en determinats casos, comporta.

Tap per al forat del cargol

Tapa lateral

Mides en mm

Model 1. Accessoris de fixació

Els accessoris de fixació són els elements que permeten resoldre qualsevol tipus de fixació.

Fixats al sostre

Per a la fixació de suports al sostre cal triar en cada cas el tipus d'ancoratge més adequat, ja que ha de servir per fixar al sostre les dues femelles quadrades. Un cop fixades i anivellades aquestes peces, s'hi ha de penjar el suport de fixació i entrar-lo de costat. Del suport de fixació, s'hi poden penjar tants suports per a la informació com siguin necessaris. A continuació, tots els suports s'han de lligar lateralment amb el perfil acabat.

Penjats del sostre

Es preveuen dos sistemes de fixació: un sistema amb cable d'acer i l'altre amb barreta de ferro. La utilització d'un sistema o de l'altre i la manera de fixar-los al sostre està en funció del tipus de sostre i de les característiques de cada situació concreta. Un cop penjat el cable o la barreta del sostre, s'ha de col·locar al seu extrem inferior una peça especial dissenyada per impedir el desplaçament lateral del suport.

Aquesta peça ha de quedar suspesa mitjançant una femella (en el cas de la barreta) o un pressor (en el cas del cable).

Un cop fixades i anivellades les peces, només cal penjar-hi el suport de fixació, entrant-lo de costat i fixant-lo amb els cargols de la peça especial.

A continuació, s'han de penjar del suport de fixació els suports per a la informació com en el cas anterior.

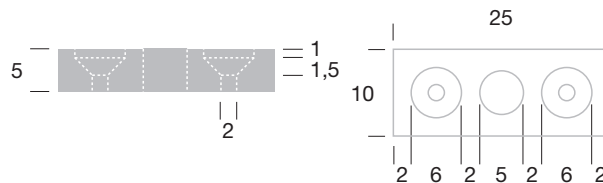
En voladís

Per als suports fixats en voladís s'ha previst una peça de passamà de ferro en forma d'L que, un cop fixada a la paret, permeti entrar-hi de costat el suport i fixar-lo amb dos cargols. En encaixar-se els suports amb la part vertical de la peça en angle (la part en contacte amb la paret), s'assegura la verticalitat i la rigidesa del conjunt. La resta del procés és el mateix que en els casos anteriors.

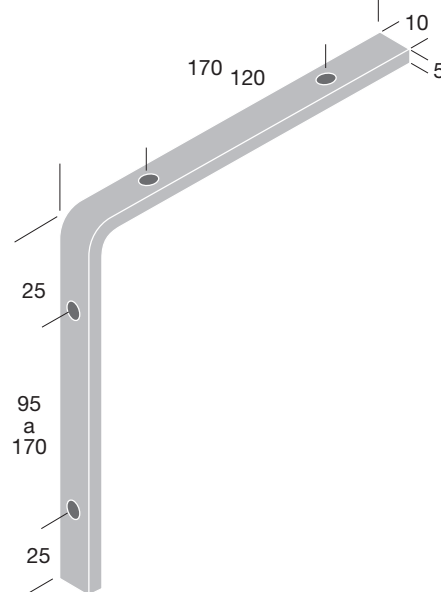
Peces per fixar al sostre

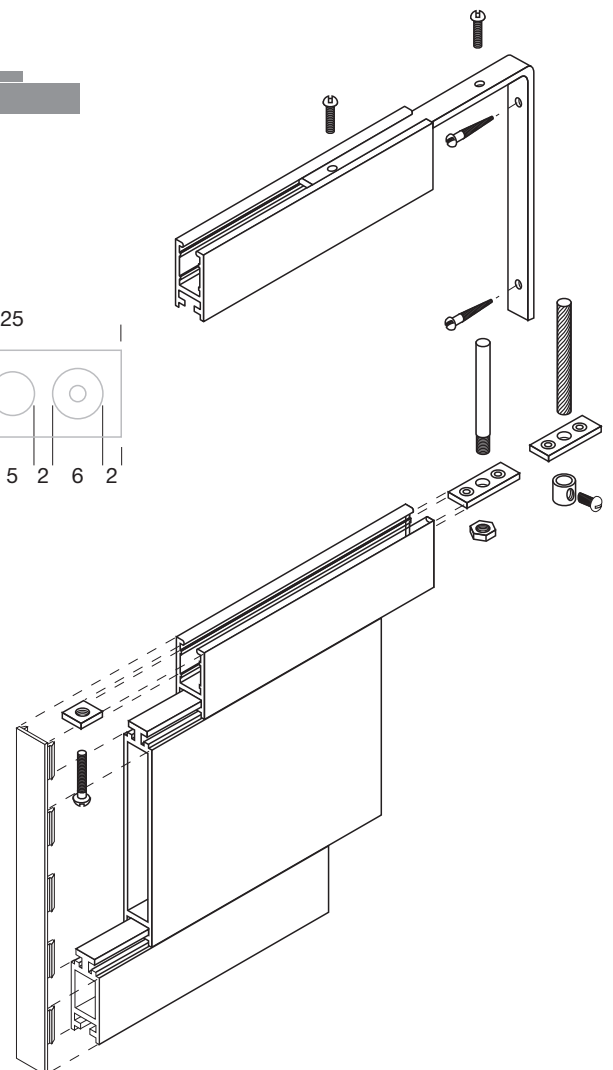
Peça per penjar del sostre

Peça per fixar en voladís

Mides en mm

Model 1. Accessoris de fixació

Fixat a la paret: cas general

Per a la fixació de suports a la paret cal, en primer lloc, presentar el suport de fixació en el seu emplaçament ben anivellat i amb l'ajut d'una plantilla i perforar alhora el perfil i la paret. A continuació, cal ampliar el diàmetre dels forats de la cara externa del suport per adequar-los al tap de plàstic que ha de servir per amagar aquests forats. Després s'ha de fixar el suport a la paret amb cargols de cap semiesfèric, tenint en compte que abans cal col·locar, entre el suport i la paret, una valona. Aquesta valona ha de mantenir el conjunt lleugerament separat de la paret, d'aquesta manera facilita la col·locació o la substitució de la resta de suports. Un cop fixat el suport cal tancar els forats de la cara vista amb els tancaments d'acabat. La resta del procés és igual que en els casos anteriors.

Fixat a la paret: paraments amb motlures o relleus importants

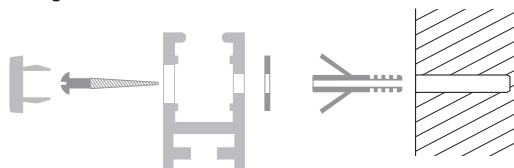
En el cas de suports fixats a parets amb forts relleus, als quals no és aplicable el cas general, es preveu la substitució de la valona per un tros de tub que permet garantir una perfecta verticalitat del conjunt en mantenir una més gran separació de la paret. Quan el tipus de parament o la mida del conjunt de suports ho aconsellin, es pot col·locar en darrer lloc un perfil de 25 mm, fixant-lo a la paret de la mateixa manera que el suport inicial de fixació.

Fixat a la paret: paraments no perforables

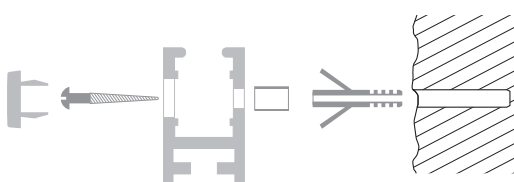
Per a la fixació de suports a paraments no perforables s'ha previst la fixació mitjançant un tipus de cinta adhesiva a doble cara de la mateixa amplada i llargada que el suport.

Peces per fixar a la paret

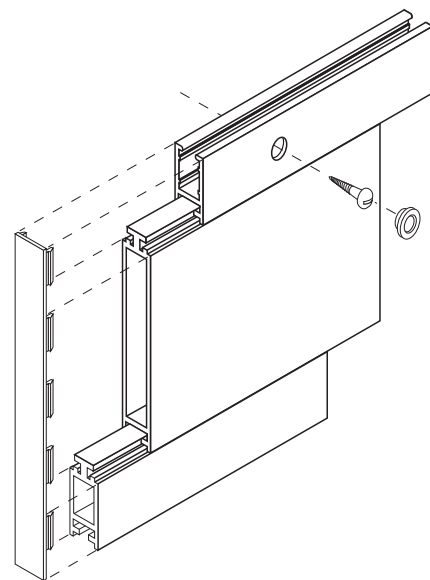
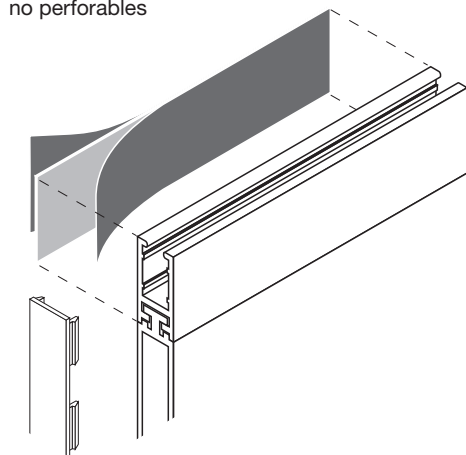
Cas general

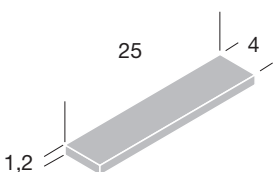
Paraments amb relleus importants

Paraments no perforables

Peça d'unió entre mòduls

Mides en mm

Model 1. Il·luminació pròpia o externa

En edificis de nova planta, la possibilitat de dissenyar la il·luminació general al mateix temps que la senyalització permet, en molts casos, l'estalvi d'una il·luminació addicional exclusiva per a la senyalització.

En altres casos, cal sovint incorporar una il·luminació específica per a la senyalització com la que es presenta.

El coneixement d'aquest sistema d'il·luminació per part dels autors de projectes de nous edificis permet plantejar el problema a l'inrevés, és a dir, aprofitant la il·luminació de la senyalització com el sistema d'il·luminació principal de certes zones com els espais de circulació.

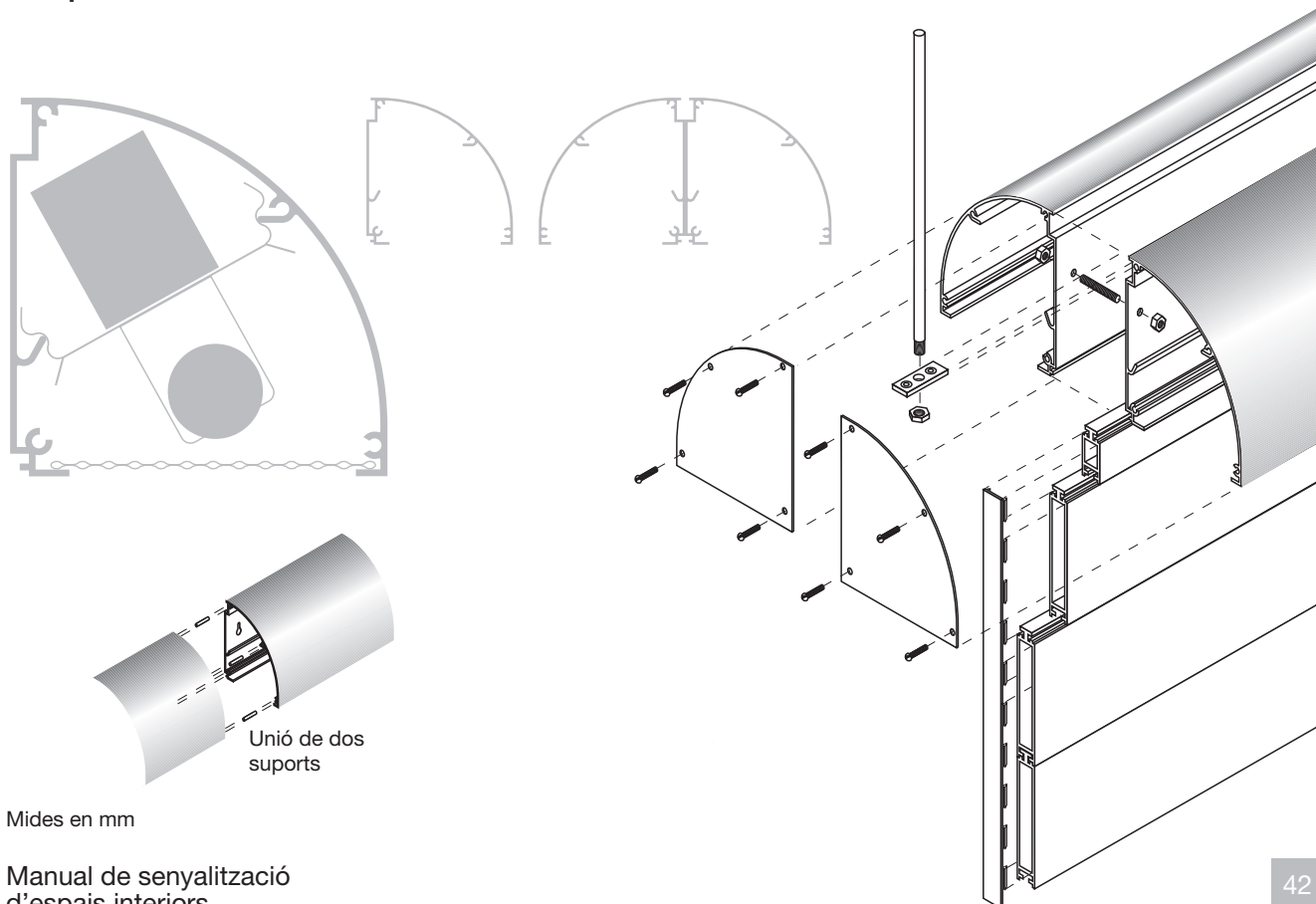
El suport d'il·luminació

El suport d'il·luminació que es presenta en aquest manual està basat en un perfil especial de secció en quart de cercle.

Aquesta configuració és la ideal per situar-la damunt dels suports destinats a la informació, perquè les condicions d'il·luminació aconseguides són òptimes i la superfície en pendent facilita la neteja. Quan aquest perfil se situa en l'exterior, la seva forma facilita l'evacuació de l'aigua de pluja, protegint els suports situats a sota.

Aquest mateix perfil, connectat a un altre d'igual, determina un conjunt doble de secció semicircular. Aquesta variant doble és especialment útil per a la il·luminació de suports a doble cara (penjats o en voladís). Dins del perfil se situa un equip complet de llum fluorescent, fixat a pressió. Una reixeta d'alumini desplegat fa les funcions de difusor i, alhora, permet una correcta ventilació.

El suport d'il·luminació: sistemes

de fixació. Penjat del sostre

Cal, en primer lloc, acoblar dos suports d'il·luminació mitjançant espàrrecs roscats i femelles. A continuació, el conjunt es pot penjar del sostre de la mateixa manera que el suport de fixació universal.

L'alimentació elèctrica arriba als suports agafada a un dels cables o barretes de suspensió i hi entra pel canal superior.

La configuració d'aquests suports permet penjar a sota directament els suports per a la informació sense necessitat de cap suport de fixació.

Fixat a la paret

La cara plana posterior del suport d'il·luminació en permet una fàcil fixació. S'aconsella que el sistema de fixació escollit permeti ser despenjat per facilitar el seu manteniment.

La resta de suports es fixen de forma independent.

Connexió lateral

Quan sigui necessari empalmar dos suports d'il·luminació en sentit longitudinal, cal col·locar, en els allotjaments previstos per fixar les tapes laterals, uns trossos de barreta rodona en el punt d'unió dels dos suports. D'aquesta manera, queda garantida una perfecta alineació de les dues parts.

Suports alternatius

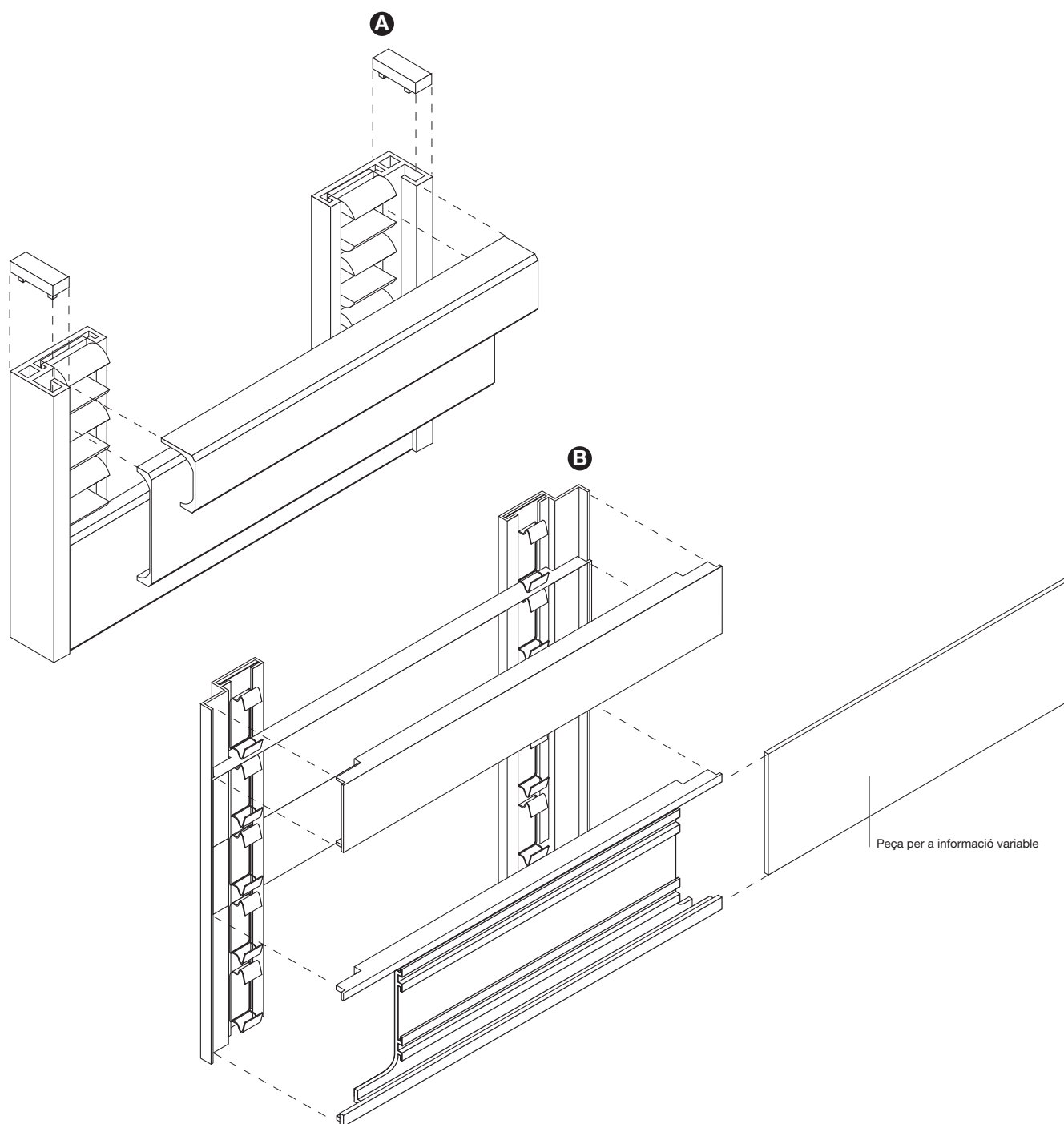
Exemples d'alguns models de suports de sistemes existents al mercat i que compleixen els requeriments del sistema de senyalització d'espais interiors de la Generalitat de Catalunya.

El tipus A consisteix en un sistema de cremalleres en material plàstic que rezeptionen els perfils d'alumini extrudit. Aquests perfils queden fixats per pressió.

El tipus B ofereix solucions similars, però a partir de peces metàl·liques que fan la funció de fixació dels perfils d'alumini.

Aquest sistema disposa, a més, d'un perfil que permet suportar informacions variables realitzades sobre cartolina, PVC, etc.

Ambdós sistemes disposen de peces i accessoris complementaris per tal de fixar els senyals penjats de sostre i en voladís. També disposen d'elements per confeccionar senyals a dues cares.

Mides en mm

Model 1. L'emplaçament de la informació

En qualsevol sistema de senyalització, independentment de la major o menor eficàcia del sistema, dels criteris gràfics establerts, de la tecnologia emprada en la producció dels suports i en general del propi disseny, és fonamental la redacció d'un projecte que estableixi els itineraris més adequats per als desplaçaments d'un lloc a l'altre d'un recinte, que defineixi els missatges a transmetre de forma ordenada, seqüencial i coherent i amb continuïtat en tots els llocs de decisió del trajecte previst.

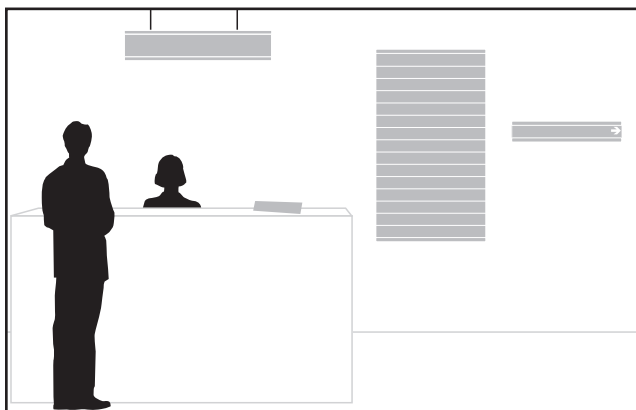
En aquest apartat es mostren els criteris bàsics i algunes de les principals possibilitats d'emplaçament del sistema de senyalització. Tot i això, només l'experiència i el sentit comú de qui realitzi el projecte poden garantir un bon resultat.

Model 1. Vestíbuls i recepcions

A les zones més properes a les entrades dels recintes tancats, s'han d'identificar, si n'hi ha, els mostradors d'informació, registre, etc.

S'han d'instal·lar directoris generals amb la distribució bàsica de les instal·lacions o serveis a cada planta.

També s'han d'indicar els principals recorreguts de la planta i els accessos a les escales i els ascensors.

Les diferents plantes d'un edifici es poden identificar mitjançant la incorporació d'un mòdul de color diferent per a cadascuna. Si s'adopta el color per indentificar cada planta, el color identificatiu ha d'aparèixer en tots els senyals de la planta.

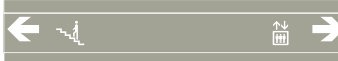
Els directoris generals s'han de compondre, sempre que sigui possible, reproduint l'ordre de les diferents plantes. Si això no és possible s'han de compondre d'esquerra a dreta i de dalt a baix.

Informació

Planta 3	
Jutjat Penal núm. 2	
Planta 2	
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 5-7	Jutjat Penal núm. 1 Jutjat Social núm. 1
Planta 1	
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 1-4	
Planta 0	
Jutjat de Guàrdia Forensia	Registre Civil Sales de vistes núm. 1-7

Planta 0	Planta 1
Jutjat de Guàrdia Forensia Registre Civil Sales de vistes núm. 1-7	Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 1-4
Planta 2	Planta 3
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 5-7 Jutjat Penal núm. 1 Jutjat Social núm. 1	Jutjat Penal núm. 2

Accés a les plantes

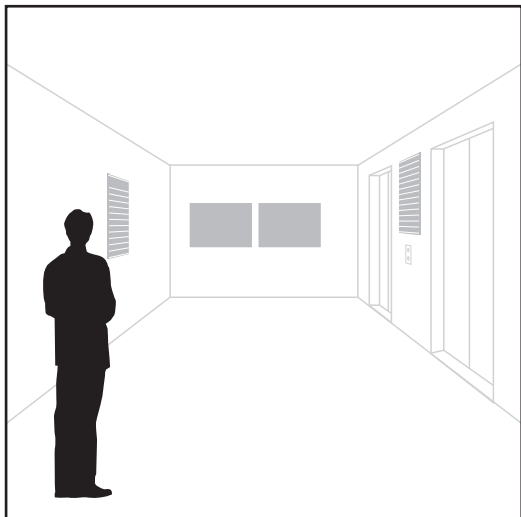
Horari d'atenció al públic:
de 10.00 h a 15.00 h

Model 1. Zones al voltant dels ascensors i de les escales

A cada replà i en la zona d'accés als ascensors i a les escales, s'han de col·locar directoris generals com a recordatori.

Davant dels ascensors o al costat de les escales s'ha de col·locar el directori de la planta. Aquest directori pot ser més detallat que el general.

També en aquestes zones pot ser convenient instal·lar cartelleres o vitrines amb informacions variables. Cal separar clarament la informació destinada al públic de la destinada al personal intern.

Els directoris propis de cada planta poden ser més extensos i detallats que els directoris generals. Poden incloure direccions i informacions secundàries.

Planta 1
← Direcció General de Serveis Comunitaris
← Servei de Plans i Programes Servei d'Habitatge Social
Aula 3 →

Planta 1
← Direcció General de Serveis Comunitaris
← Servei de Plans i Programes
← Servei d'Habitatge Social
Aula 3 →

En edificis complexos o molt grans, pot ser convenient sectoritzar les plantes, per facilitar l'orientació espacial dels receptors de la informació. En aquests casos és millor aplicar el color a la identificació del sector o zona i no a la planta. Tots els senyals d'una mateixa zona han d'incorporar el color corresponent en un mòdul M1 situat al peu del senyal.

Planta 1
Sector A
Direcció General de Formació d'Adults
← Secretaria de Família
← Aules 1 i 2
Direcció General →
Subdirecció General de Formació d'Adults →
Servei de Programes Formatius →
Servei de Centres, Professorat i Alumnes →

En els directoris generals situats a les diferents plantes, cal identificar-hi la planta en qüestió separant els continguts de la resta mitjançant mòduls M1 del color assignat a la planta corresponent.

Planta 3
Jutjat Penal núm. 2
Planta 2
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 5-7
Jutjat Penal núm. 1
Jutjat Social núm. 1
Planta 1
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 1-4
Planta 0
Jutjat de Guàrdia Forense
Registre Civil
Sales de vistes núm. 1-7

Planta 1
Sector A
Direcció General de Formació d'Adults
← Secretaria de Família
← Aules 1 i 2
Direcció General →
Subdirecció General de Formació d'Adults
Servei de Programes Formatius
Servei de Centres, Professorat i Alumnes

Model 1. Zones de passadissos

En els passadissos on hi hagi un nombre important d'instal·lacions o serveis (despatxos, habitacions, etc.) es pot optar per identificar cada espai mitjançant senyals adossats o en voladís.

La solució en voladís és més eficaç si cada local no pot estar numerat correlativament i només consta el nom de la instal·lació o del servei.

En recintes amb un nombre alt de locals és convenient introduir una numeració que contribueixi a orientar. Si una zona d'aquest tipus acaba en una escala o en un ascensor, cal afegir-hi els senyals corresponents.

Els identificadors de locals en voladís no s'han d'utilitzar per indicar els noms i els càrrecs.

Aula 7

106

208

327

209

328

329

Sala de reunions

Centre de Procés de Dades

↙ Habitacions 210-220

↙ Sala de rehabilitació

Model 1. Encreuaments, accessos interiors i despatxos

Els encreuaments són punts de decisió. Cal, per tant, subministrar-hi les informacions direccionals necessàries per confirmar les destinacions establertes en el programa de senyalització.

Aquestes informacions han de ser llegibles des de tots els possibles itineraris. La utilització de suports penjats del sostre facilita resoldre aquesta exigència. Si aquesta opció no és possible, cal implantar senyals adossats.

Els dintells dels accessos interiors a d'altres zones d'una mateixa planta és un bon emplaçament per subministrar informació tant direccional com d'identificació.

La senyalització d'identificació de despatxos, oficines, sales de reunió, habitacions d'hospitals i, en general, d'espais als quals s'accedeix a través d'una porta es farà normalment mitjançant mòduls adossats a la paret a l'alçada de la vista, al costat on és el tirador de la porta. La separació entre el senyal i el marc de la porta ha de ser de 7,5 cm.

Subdirecció
de Producció
d'Estadístiques

Andreu Folgueroles i Pijoan

Servei
d'Inspecció
i Registre

Assessoria
Jurídica

Pedriatria

Dra. Justina Llopis

4

Dr. Mirambell
Dra. Armengol

Administració

← Oftalmologia
↓ Radiologia

Admissions
Informació →

← Servei de Documentació
i Publicacions

↓ Administració

Aules 1-8 →

Sortida ↓

Secretaria General

← Assessoria Jurídica
Servei d'Inspecció

← Servei de Gestió
Administrativa

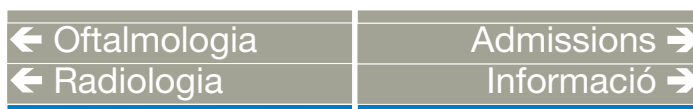
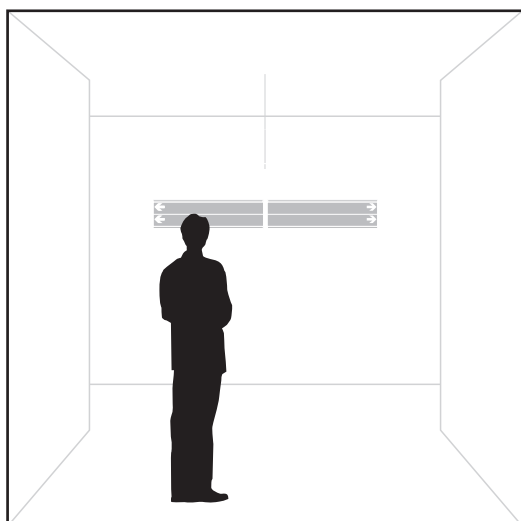
Centre de Procés de Dades →

Model 1. Desviaments i confirmacions

En els punts de desviament o d'accés, a més d'un itinerari cal confirmar les destinacions mitjançant senyals direccionals.

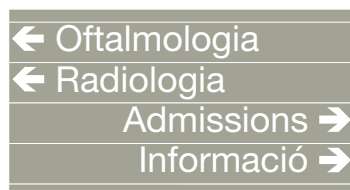
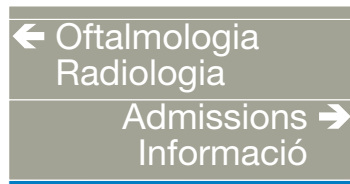
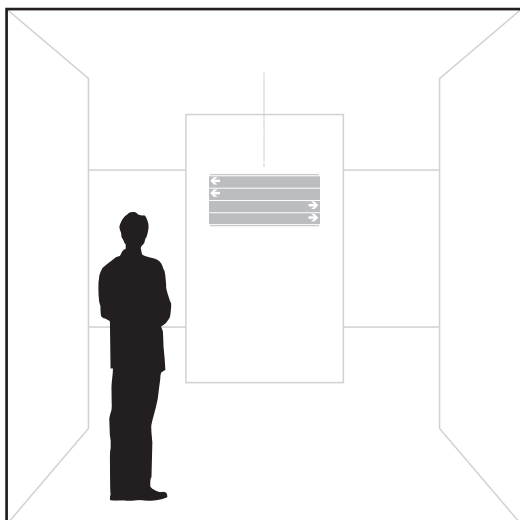
Aquests senyals es poden implantar adossats de cara al camí normal del lector o bé penjats del sostre. En aquesta segona opció i sempre que sigui possible, s'han d'utilitzar les dues cares del senyal.

Model 1. Zones de circulació

Al llarg dels passadissos i de les zones de circulació interior, sempre que existeixi un punt on cal prendre una desicció respecte a la direcció a seguir, cal col·locar-hi senyals que facilitin aquesta desicció.

Aquesta continuïtat informativa, imprescindible per garantir la confiança del lector, implica seleccionar acuradament els missatges a transmetre, ja que una excessiva acumulació i una complexitat informativa esdevenen desinformació.

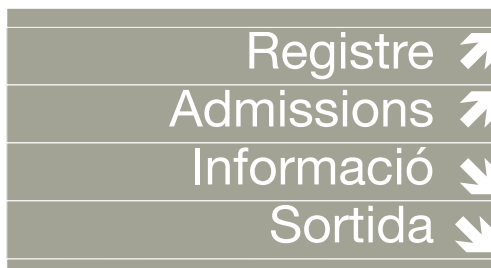
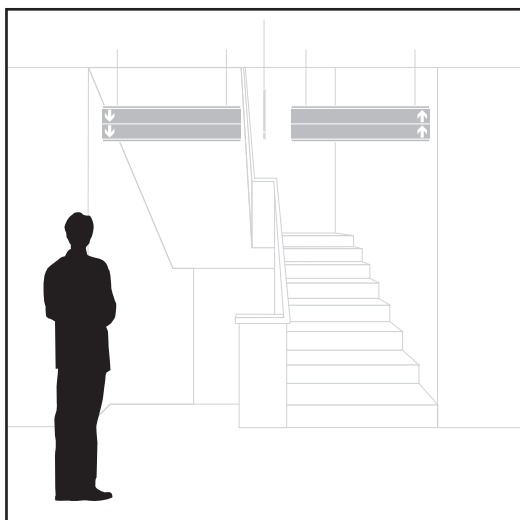

Model 1. Escales i replans

A les escales d'un edifici cal confirmar de forma clara la continuïtat dels diferents itineraris possibles.

Així, cal informar bàsicament mitjantçant elements penjats de quins són els serveis i les instal·lacions en la planta corresponent i en l'anterior i la posterior.

Alternativament i si aquesta solució no és possible o convenient, es poden adossar directoris als paraments laterals.

Model 2. Introducció

El Model 2 és una evolució del Model 1. Conserva els principals trets característics del Model 1: la modularitat, l'estructura compositiva, el tractament cromàtic, la fletxa, els pictogrames i la família tipogràfica.

Presenta però, algunes singularitats i característiques pròpies. Aquestes són:

- La incorporació de la tipografia Helvetica 75 Bold, que ara pot conviure amb la Helvetica 55 Roman, i permet jerarquitzar les informacions escrites sense ampliar el cos de la lletra. Això permet rètols més compactes i amb menors dimensions totals.
- La banda de color que diferencia plantes o zones d'un edifici, i quan sigui necessari, se situa a la part superior del concepte o conceptes que identifica.
Amb aquesta solució es clarifica l'adscripció de cada grup d'informacions.
- La fletxa se situa sempre al inici del text, a l'esquerra del senyal. Aquesta disposició transmet una imatge de major ordre, facilita la composició dels senyals, evita confusions i agilitza la lectura dels continguts en ordenar-los tots per l'esquerra.
- Inclou una nova mida per als perfils componibles, de 100 mm d'alçada, que permet emprar cossos de lletra intermedis abans no previstos, de manera que s'amplien les opcions de composició i jerarquització de les informacions escrites.
- Redueix la longitud màxima dels suports modulats per evitar composicions molt llargues en una sola línia i, per tant, poc eficients. Els textos més llargs es desdoblen.

- S'amplien els tipus de suports incorporant-ne de no componibles, amb mides fixes, de format quadrat. Aquesta opció simplifica notablement la composició de rètols d'identificació de despatxos i altres espais, no direccionals i transmet una imatge més coherent amb el concepte d'identificació al lloc.

També inclou suports tipus vitrines per a informacions puntuals, avisos etc., elements exempts per a quan es requereix un reforç direccional en àmbits on no és possible adossar o penjar senyals i suports per a senyalització exterior, en recintes amplis, on calen direccionaments o plànols orientatius.

També es mostren alguns exemples de models de suports existents al mercat que compleixen els requeriments dels suports A del model 2 i que poden ser emprats en la confecció dels senyals.

Model 2. La tipografia

En el model 2, s'amplien les possibilitats de combinació tipogràfica. En funció dels requeriments informatius, es podrà utilitzar, a més de l'Helvetica 55 Roman, l'Helvetica

75 Bold. En els apartats corresponents es mostren les possibles combinacions tipogràfiques, i la utilitat d'aquestes combinacions.

Helvetica 55 Roman

A B C D E F G H I J K L M N
O P Q R S T U V W X Y Z

a b c ç d e f g h i j k l m n o
p q r s t u v w x y z

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

` ´ ¨ ‘ • () / - : ; , .

Helvetica 75 Bold

**A B C D E F G H I J K L M N
O P Q R S T U V W X Y Z**

**a b c ç d e f g h i j k l m n o
p q r s t u v w x y z**

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

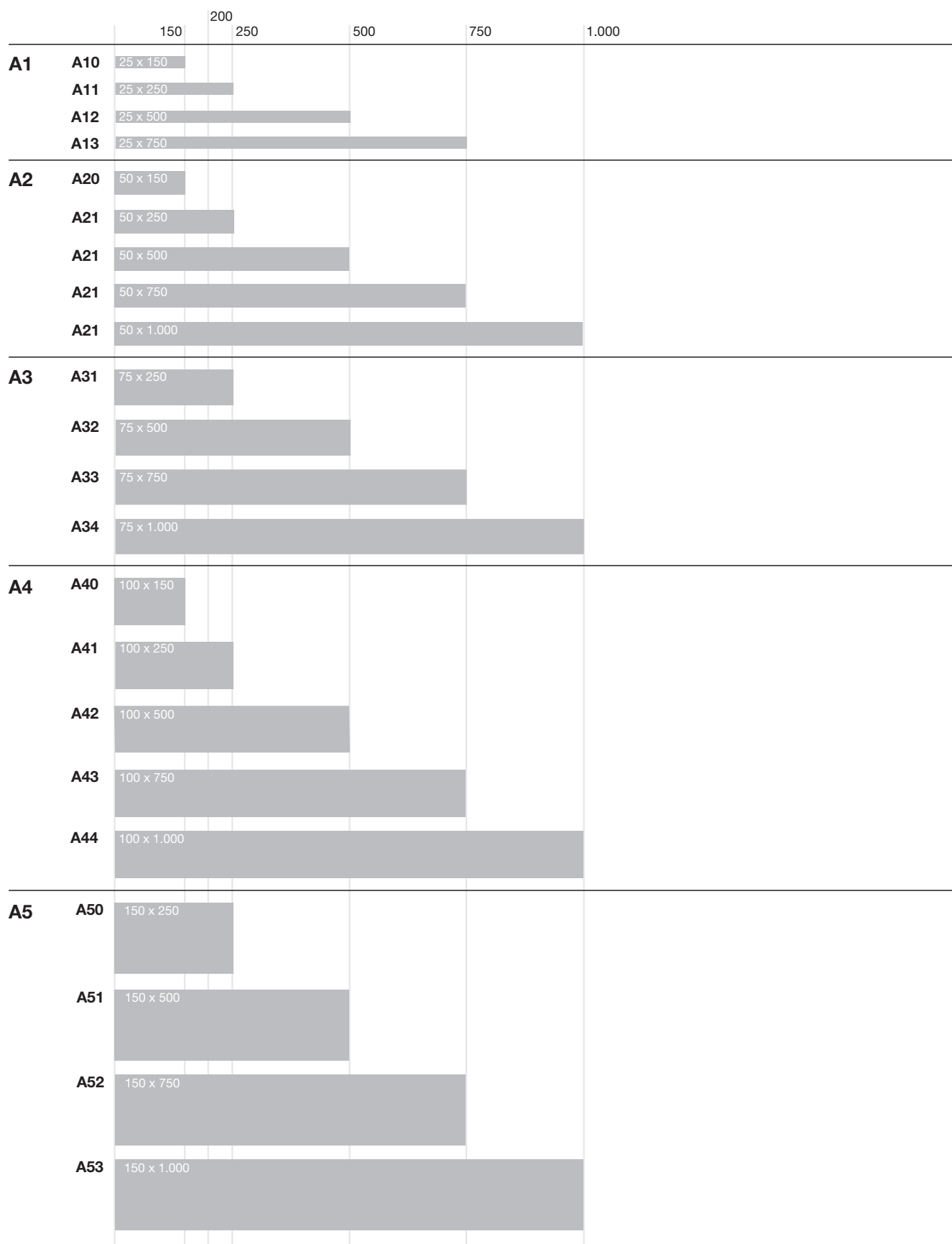
` ´ ¨ ‘ • () / - : ; , .

Model 2. Modulació dels suports

El suport A es basen en els mateixos conceptes que el suport M del model 1, però limita el creixement horitzontal dels mòduls ja que permet composicions de la informació més compactes i adequades a les necessitats reals.

Introdueix un nou mòdul de 50 mm d'alçada que dona un nou ventall d'opcions de composició de la informació i redueix considerablement el nombre de lamel·les necessàries en els conjunts.

Model 2. Modulació dels suport A

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A1

En els suports A1, de 25 mm d'alçada només es poden utilitzar textos de 12 mm d'alçada en Helvetica 55 o bé de 13 mm d'alçada en Helvetica 75. Aquesta fórmula, permet jerarquitzar conceptes informatius, sense utilitzar mides de lletra amb diferents nivells de llegibilitat.

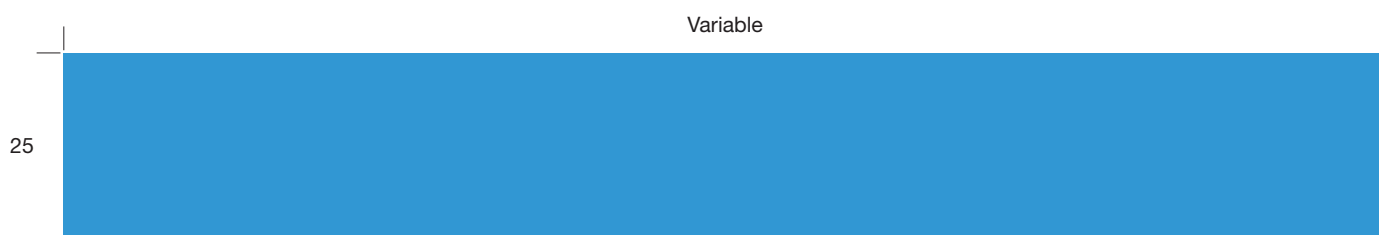
Pel que fa a l'Helvetica 75, s'amplia lleugerament el cos de la lletra per igualar-la òpticament en alçada a l'Helvetica 55.

La resta de característiques compositives es mantenen invariables respecte del model 1.

Model 2. El color en el suport A1

El suport A1, de 25 mm d'alçada, pot utilitzar-se, mitjançant aplicació de color a tota la superfície, com a element identificador de planta, de zona o d'àrea. En tot cas s'ha d'aplicar exclusivament en la part superior del senyal.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A2

Per als suports A2, de 50 mm d'alçada, es poden utilitzar textos en Helvetica 55 de 12 mm d'alçada, amb composicions de dues línies, el seu equivalent en Helvetica 75 de 13 mm d'alçada, o bé textos en Helvetica 55 de 24 mm d'alçada, en composicions d'una línia o el seu equivalent en Helvetica 75 de 26 mm d'alçada.

Per a composicions en dues línies de text 24/26 mm d'alçada s'ha d'utilitzar el suport A4.

No resulten recomanables les composicions en què convisquin diferents alçades de lletres: les distàncies de lectura d'un senyal han de ser homogènies i, per tant, si cal destacar una informació respecte de les altres, cal aplicar diferent gruix de lletra, no d'alçada.

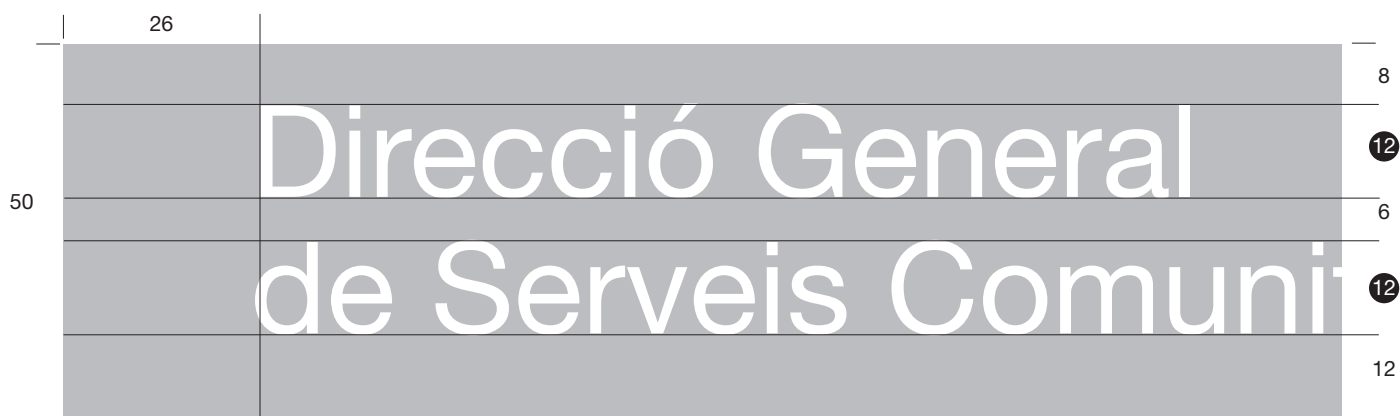
Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A2

Per als suports A2, de 50 mm d'alçada, es poden utilitzar textos en Helvetica 55 de 12 mm d'alçada, amb composicions de dues línies, el seu equivalent en Helvetica 75 de 13 mm d'alçada, o bé textos en Helvetica 55 de 24 mm d'alçada, en composicions d'una línia o el seu equivalent en Helvetica 75 de 26 mm d'alçada.

Per a composicions en dues línies de text 24/26 mm d'alçada s'ha d'utilitzar el suport A4.

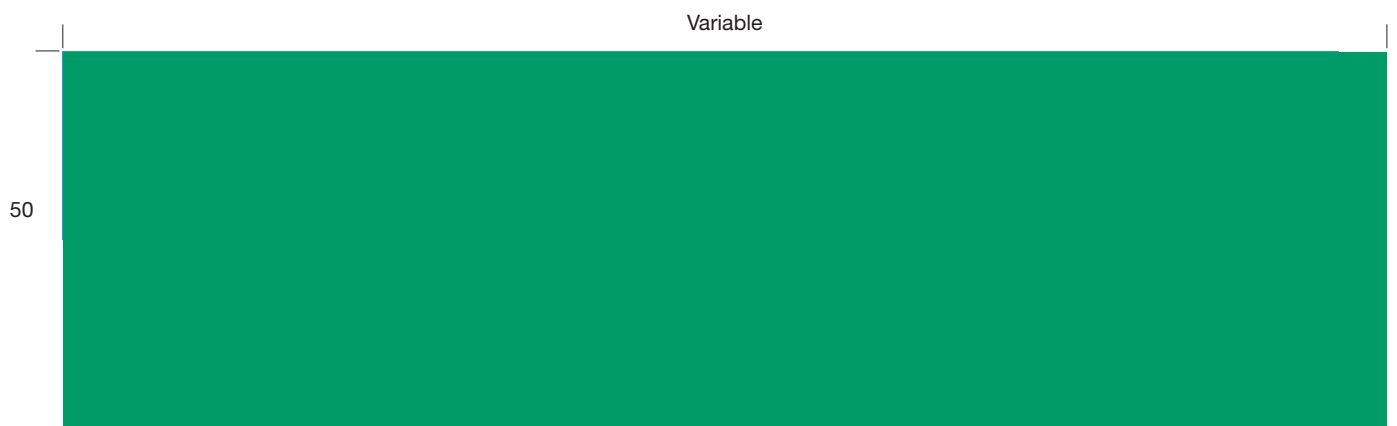
No resulten recomanables les composicions en què convisquin diferents alçades de lletres: les distàncies de lectura d'un senyal han de ser homogènies i, per tant, si cal destacar una informació respecte de les altres, cal aplicar diferent gruix de lletra, no d'alçada.

Mides en mm

Model 2. El color en el suport A2

El suport A2, de 50 mm d'alçada, pot utilitzar-se, mitjançant aplicació de color a tota la superfície, com a element identificador de planta, de zona o d'àrea. En tot cas s'ha d'aplicar exclusivament en la part superior del senyal.

Mides en mm

Model 2. La fletxa en el suport A2

En els suports A2 amb informació direccional s'ha d'aplicar la fletxa, amb el disseny i les posicions descrites en la pàg. 7 del sistema original, però sempre situada a l'esquerra del text. Aquesta fórmula simplifica la composició i unifica la seqüència informativa dels continguts.

Mides en mm

Model 2. Els pictogrames en el suport A2

El conjunt de pictogrames que es representen a la pàg. 8 són els únics autoritzats en el sistema de senyalització d'espais interiors de la Generalitat. En aquest model es mantenen tots els criteris establerts en el model 1 per que fa a aquest apartat.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A3

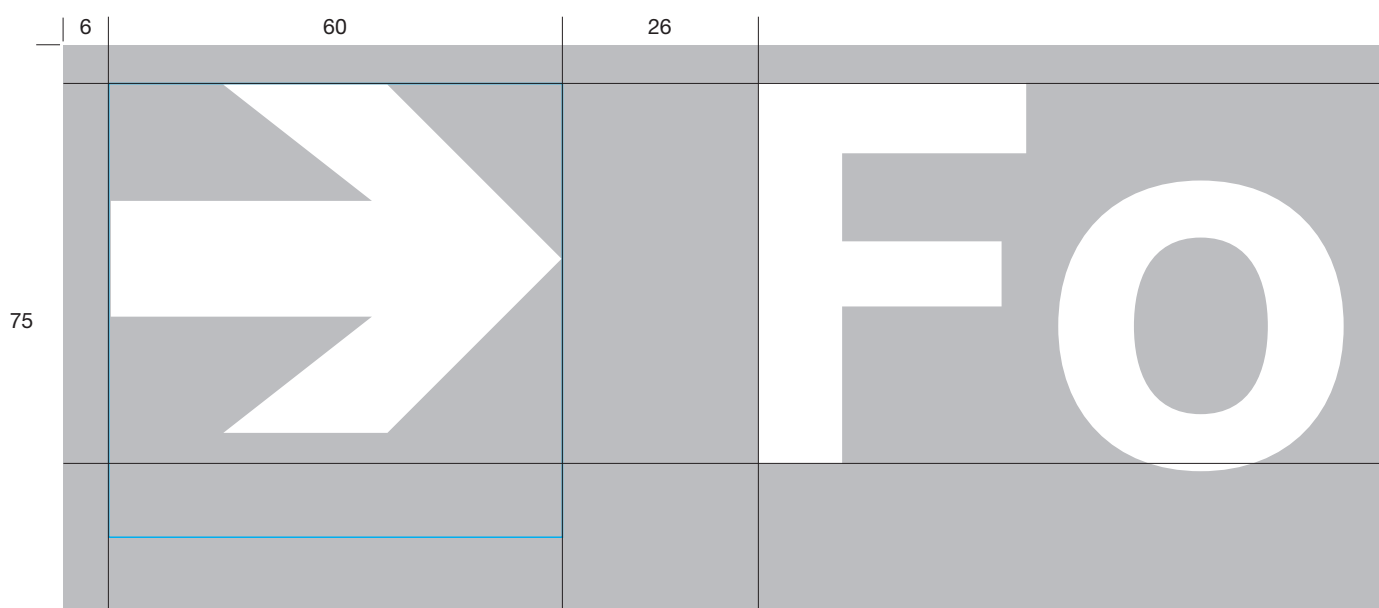
Els suports A3 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 46 mm d'alçada i Helvetica 75 de 50 mm d'alçada en composicions d'una línia de text. Per a composicions en dues línies s'ha d'utilitzar el suport A5.

Mides en mm

Model 2. La fletxa en el suport A3

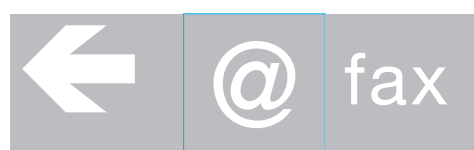
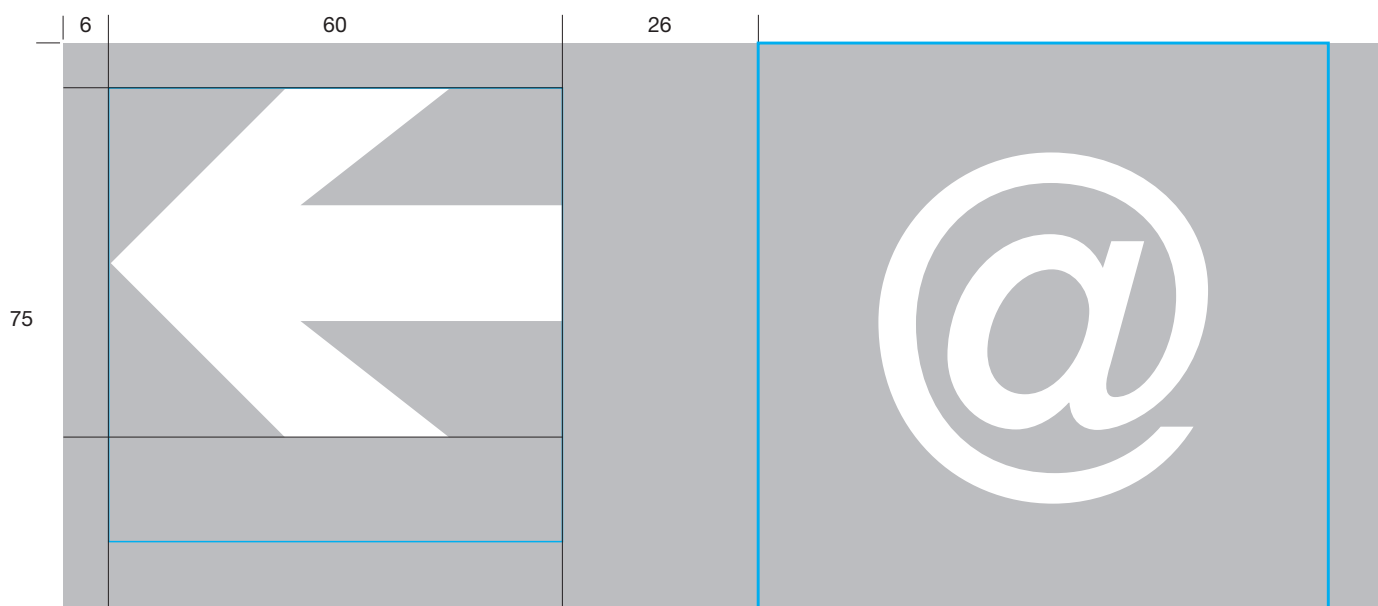
En els suports A3 amb informació direccional s'ha d'aplicar la fletxa, amb el disseny i les posicions descrites en la pàg. 7 del sistema original, però sempre situada a l'esquerra del text. Aquesta fórmula simplifica la composició i unifica la seqüència informativa dels continguts.

Mides en mm

Model 2. Els pictogrames en el suport A3

El conjunt de pictogrames que es representen a la pàg. 8 són els únics autoritzats en el sistema de senyalització d'espais interiors de la Generalitat. En aquest model es mantenen tots els criteris establerts en el model 1 per que fa a aquest apartat.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A4

Els suports A4 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 24 mm d'alçada i Helvetica 75 de 26 mm d'alçada en composicions de dues línies de text.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A4

Els suports A4 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 24 mm d'alçada i Helvetica 75 de 26 mm d'alçada en composicions de dues línies de text.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A5

Els suports A5 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 46 mm d'alçada i Helvetica 75 de 50 mm d'alçada en composicions de dues línies de text, per a composicions en una línia de text en Helvetica 55 de 80 mm d'alçada: Helvetica 75 de 86 mm d'alçada.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A5

Els suports A5 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 46 mm d'alçada i Helvetica 75 de 50 mm d'alçada en composicions de dues línies de text, per a composicions en una línia de text en Helvetica 55 de 80 mm d'alçada: Helvetica 75 de 86 mm d'alçada.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A5

Els suports A5 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 46 mm d'alçada i Helvetica 75 de 50 mm d'alçada en composicions de dues línies de text, per a composicions en una línia de text en Helvetica 55 de 80 mm d'alçada: Helvetica 75 de 86 mm d'alçada.

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport A5

Els suports A5 s'han d'utilitzar com a base de textos en Helvetica 55 de 46 mm d'alçada i Helvetica 75 de 50 mm d'alçada en composicions de dues línies de text, per a composicions en una línia de text en Helvetica 55 de 80 mm d'alçada: Helvetica 75 de 86 mm d'alçada.

Mides en mm

Model 2. El color en el suport A5

El suport A5 de 150 mm d'alçada pot incorporar en el propi mòdul, en la part superior, la banda de color identificatiu de zona, planta etc.

En aquest cas la composició dels textos ha d'anar exclusivament en una línia.

Mides en mm

Model 2. El color en el suport A5

El suport A5 de 150 mm d'alçada pot incorporar en el propi mòdul, en la part superior la banda de color identificatiu de zona, planta etc.

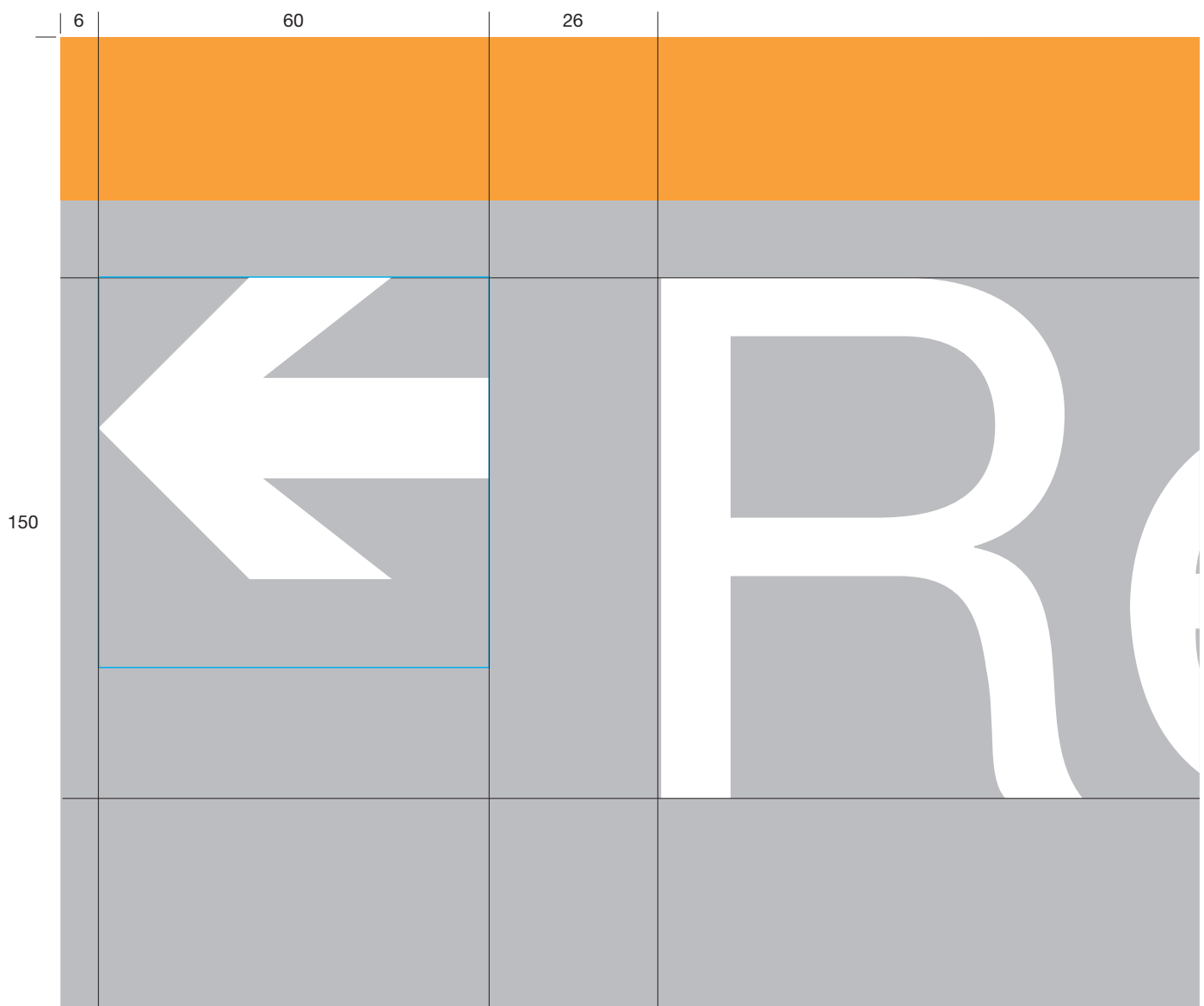
En aquest cas la composició dels textos ha d'anar exclusivament en una línia.

Mides en mm

Model 2. La fletxa en el suport A5

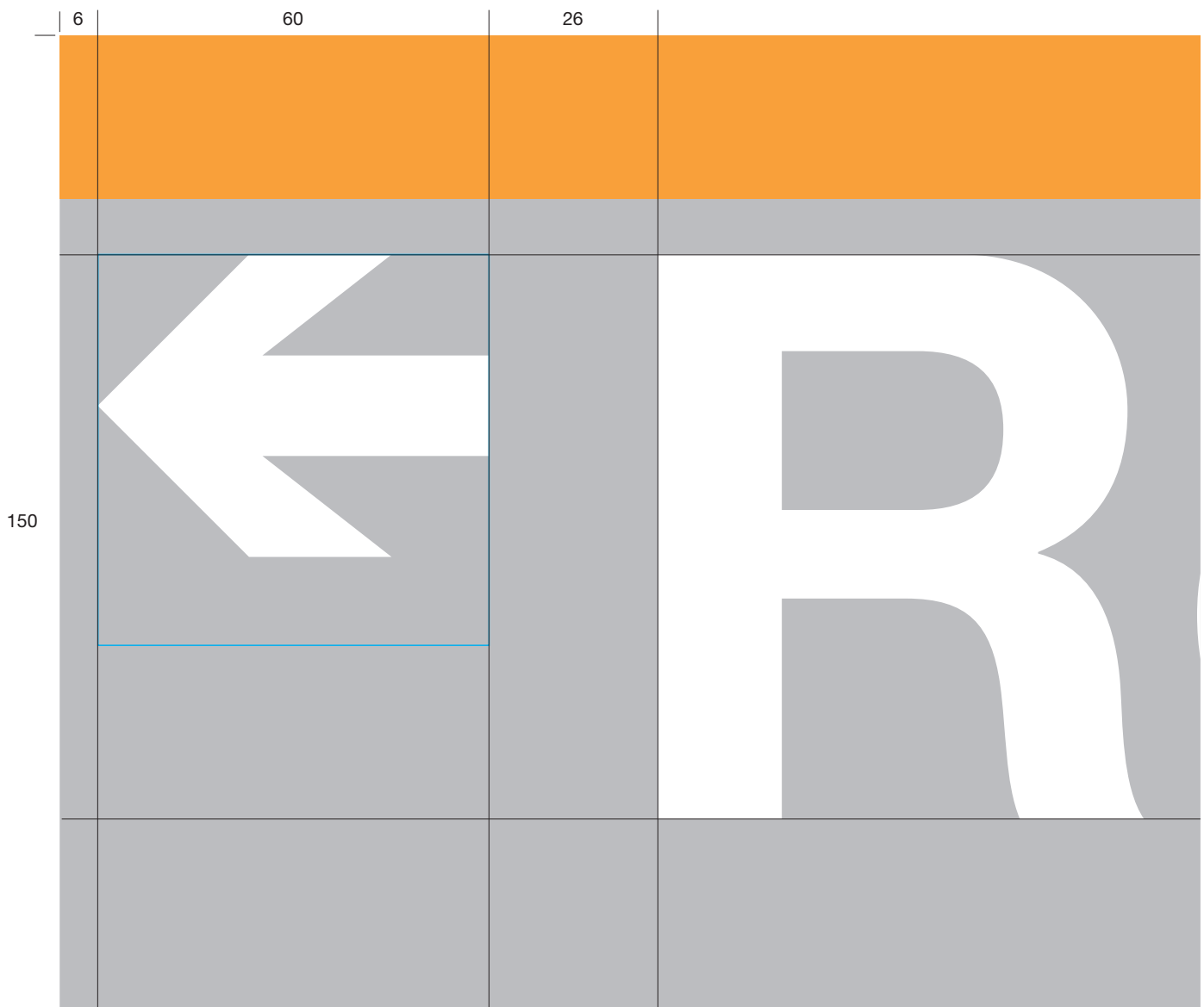
Com a excepció, en el suport A5 la fletxa manté les dimensions corresponents al suport A3, sense augmentar proporcionalment amb l'alçada de la lletra. Amb aquesta fórmula es manté la composició de la tipografia tant si el mòdul incorpora banda de color com si no l'incorpora.

Mides en mm

Model 2. La fletxa en el suport A5

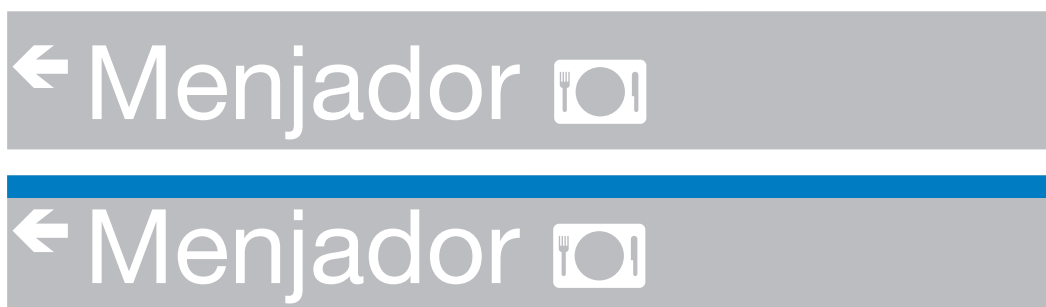
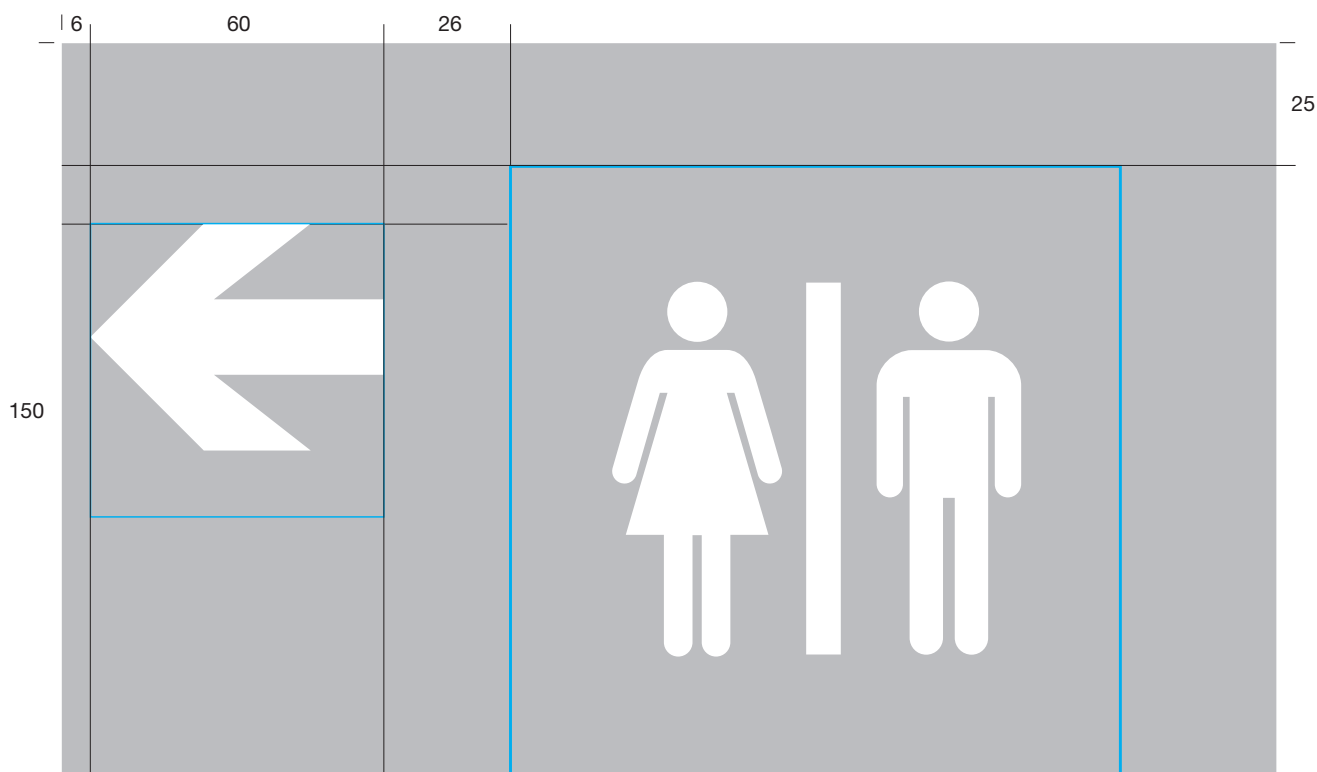
Com a excepció, en el suport A5 la fletxa manté les dimensions corresponents al suport A3, sense augmentar proporcionalment amb l'alçada de la lletra. Amb aquesta fórmula es manté la composició de la tipografia tant si el mòdul incorpora banda de color com si no l'incorpora.

Mides en mm

Model 2. Els pictogrames en el suport A5

Com a excepció, en el suport A5 els pictogrames mantenen les dimensions corresponents al suport A3, sense augmentar proporcionalment amb l'alçada del mòdul. Amb aquesta fórmula es manté la composició del senyal, tant si el mòdul incorpora banda de color com si no l'incorpora.

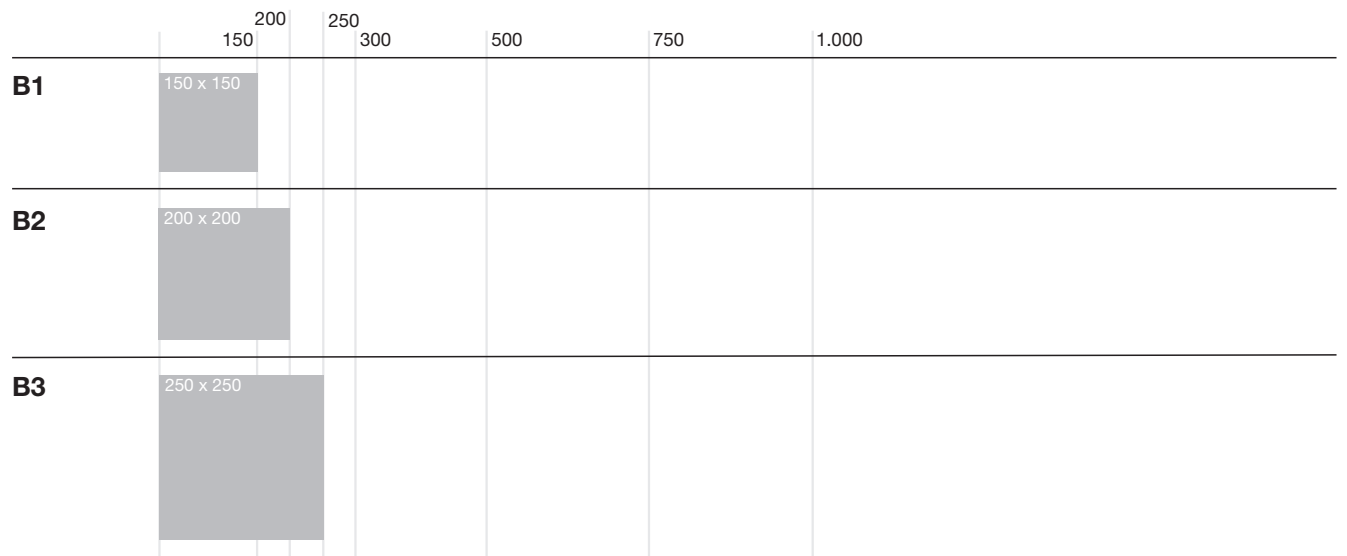

Mides en mm

Model 2. Introducció suports B

Inclou tres formats quadrats: un de 150 x 150 mm, un segon de 200 x 200 mm i un tercer de 250 x 250 mm que permeten identificacions al lloc de manera més adequada a nombrosos requeriments arquitectònics i espais detectats al llarg de l'aplicació del sistema original.

Model 2. Modulació dels suports B

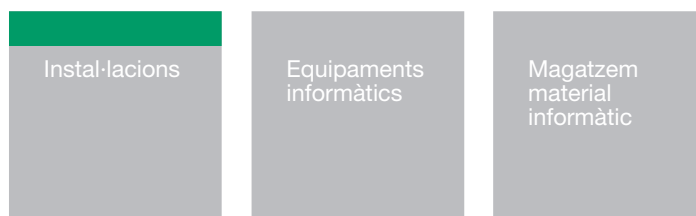
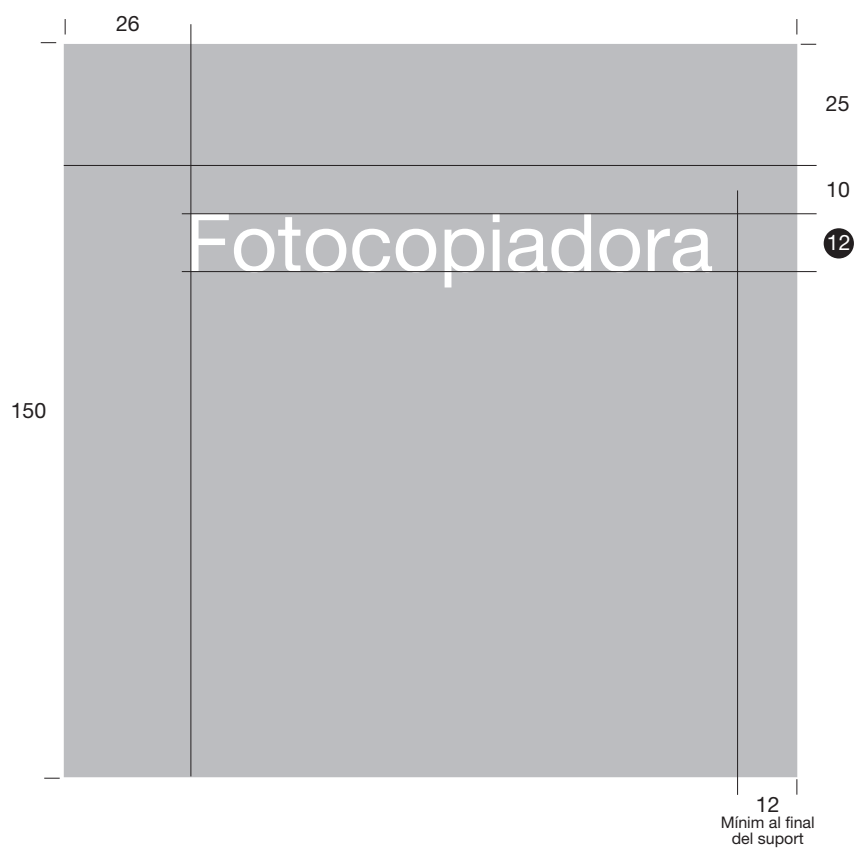

Mides en mm

Model 2. La informació en el suport B1

Als suports B1 els textos han d'anar en Helvetica 55 de 12 mm d'alçada, per a informacions *in situ* d'espais d'ús intern.

Mida 150 x 150 mm

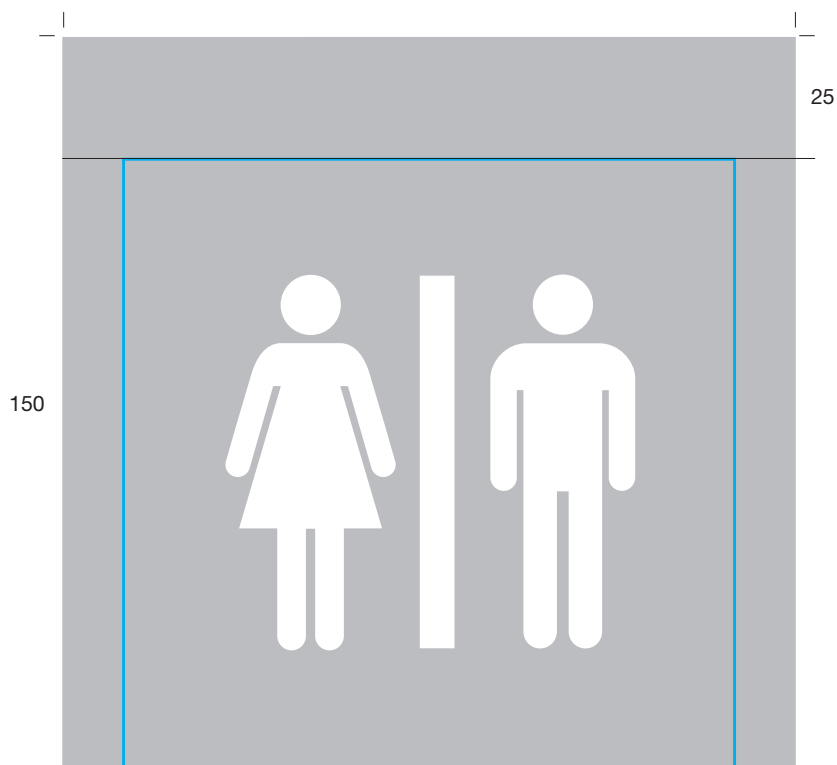

Mides en mm

Model 2. Els pictogrames en el suport B1

Els suports B1 també poden utilitzar-se per donar informació exclusivament mitjançant pictogrames, sense text.

Mida 150 x 150 mm

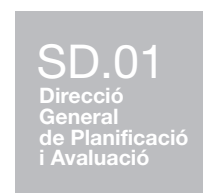
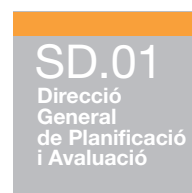
Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport B2

Els suports B2 s'han d'utilitzar per a identificacions *in situ* d'espais administratius o funcionals. Aquests suports, en funció de les necessitats informatives, admeten diverses composicions tipogràfiques.

En un mateix espai arquitectònic no poden conviure senyals sobre suport B2 i senyals sobre suport B3.

Mida 200 x 200 mm

Mides en mm

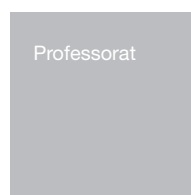
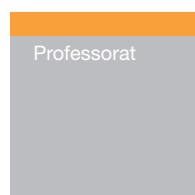
Model 2. La tipografia en el suport B2

Els suports B2 s'han d'utilitzar per a identificacions *in situ* d'espais administratius o funcionals. Aquests suports, en funció de les necessitats informatives, admeten diverses composicions tipogràfiques.

En aquests suports, poden mostrar-se textos tant en Helvetica 55 com en Helvetica 75, segons les necessitats de jerarquització de la informació.

En un mateix espai arquitectònic no poden conviure senyals sobre suport B2 i senyals sobre suport B3.

Mida 200 x 200 mm

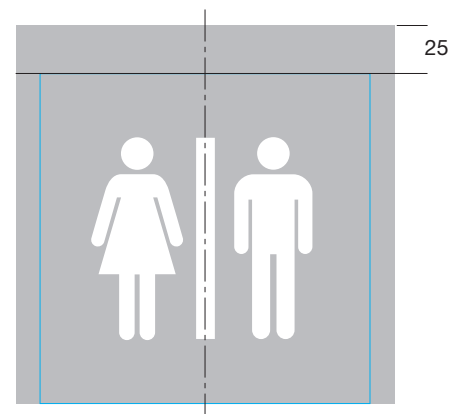
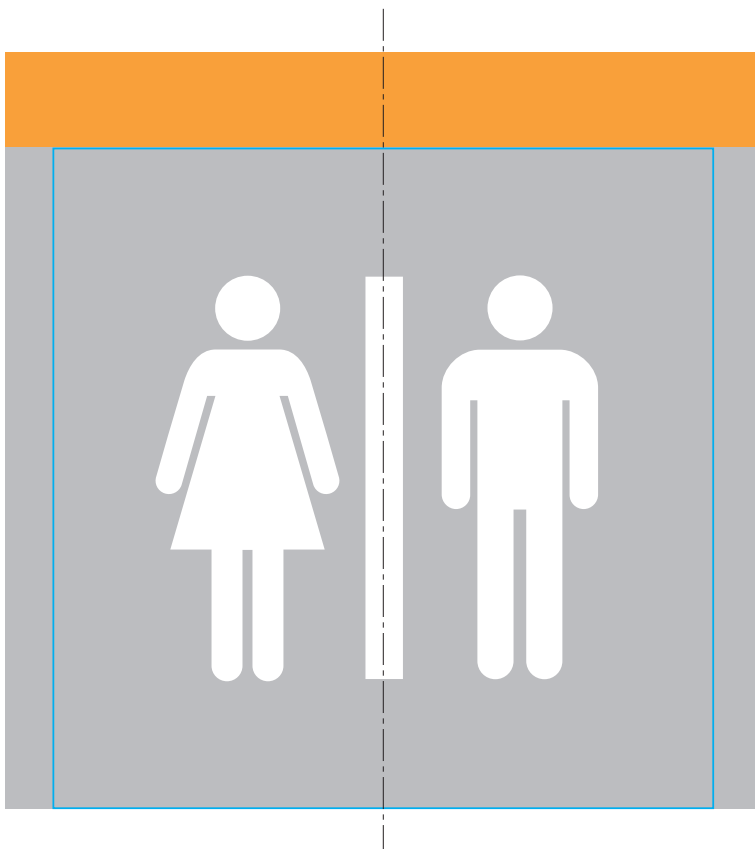
Mides en mm

Model 2. Els pictogrames en el suport B2

Els suports B2 també poden utilitzar-se per donar informació exclusivament mitjançant pictogrames, sense text.

En un mateix espai arquitectònic no poden conviure senyals sobre suport B2 i senyals sobre suport B3.

Mida 200 x 200 mm

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport B3

Els suports B3 s'han d'utilitzar per a identificacions *in situ* d'espais administratius o funcionals. Aquests suports, en funció de les necessitats informatives, admeten diverses composicions tipogràfiques.

En aquests suports, poden mostrar-se textos tant en Helvetica 55 com en Helvetica 75, segons les necessitats de jerarquització de la informació.

En un mateix espai arquitectònic no poden conviure senyals sobre suport B3 i senyals sobre suport B2.

Mida 250 x 250 mm

Mides en mm

Model 2. La tipografia en el suport B3

Els suports B3 s'han d'utilitzar per a identificacions *in situ* d'espais administratius o funcionals. Aquests suports, en funció de les necessitats informatives, admeten diverses composicions tipogràfiques.

En aquests suports, poden mostrar-se textos tant en Helvetica 55 com en Helvetica 75, segons les necessitats de jerarquització de la informació.

En un mateix espai arquitectònic no poden conviure senyals sobre suport B3 i senyals sobre suport B2.

Mida 250 x 250 mm

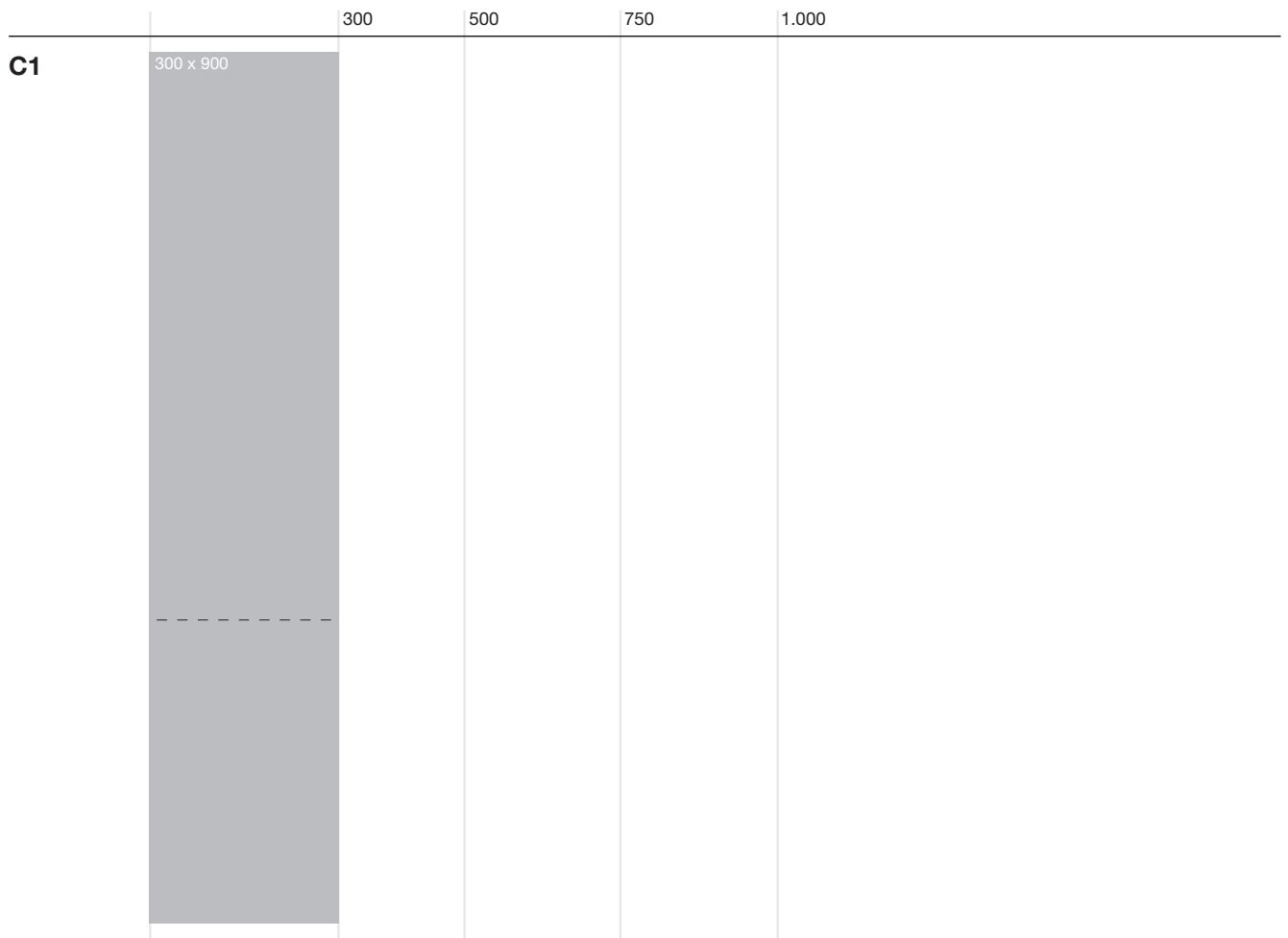

Mides en mm

Model 2. Introducció suports tipus C

Inclou un suport de peu, vertical, que facilita la senyalització exempta, en espais on no és factible o convenient adossar o penjar cap tipus dels elements del model 1. També pot utilitzar-se per a donar informació no permanent.

Model 2. Modulació dels suports C

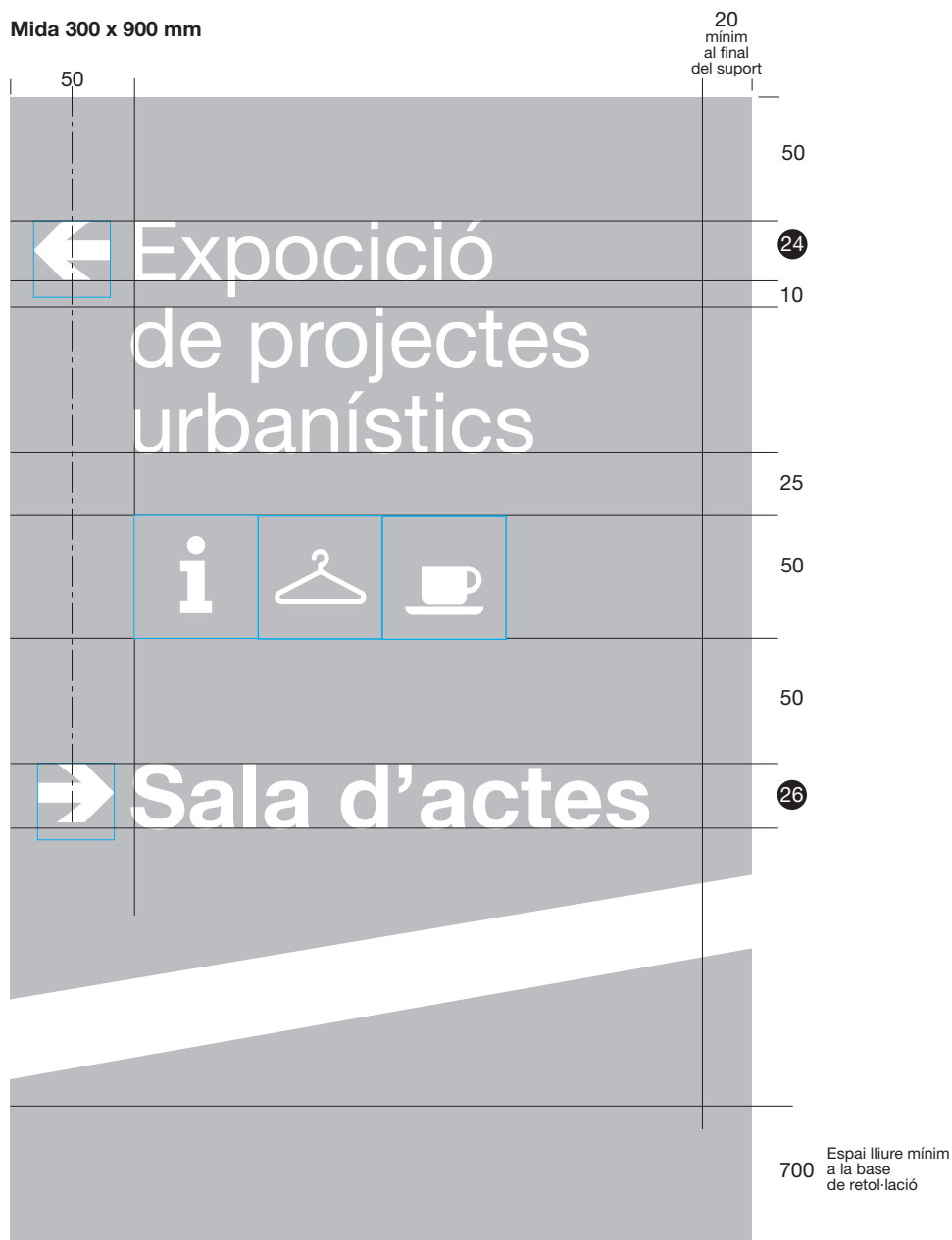
Mides en mm

Manual de senyalització
d'espais interiors

Model 2. La informació en el suport C1

El suport C1 permet ordenar de forma vertical diverses tipologies d'informació. Admet tant textos en Helvetica 55 com en Helvetica 75 i també pictogrames.

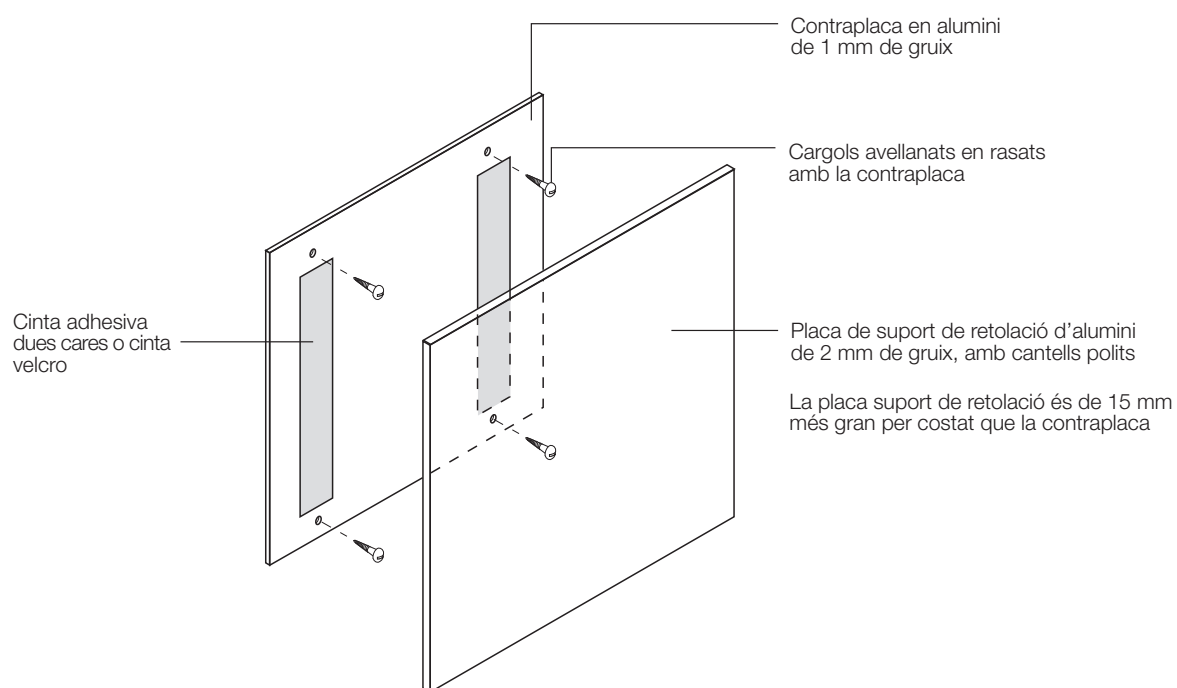
Cal utilitzar-lo exclusivament per a indicacions no administratives i sempre que no sigui possible o adequat utilitzar elements fixos.

Mides en mm

Suports B1, B2 i B3

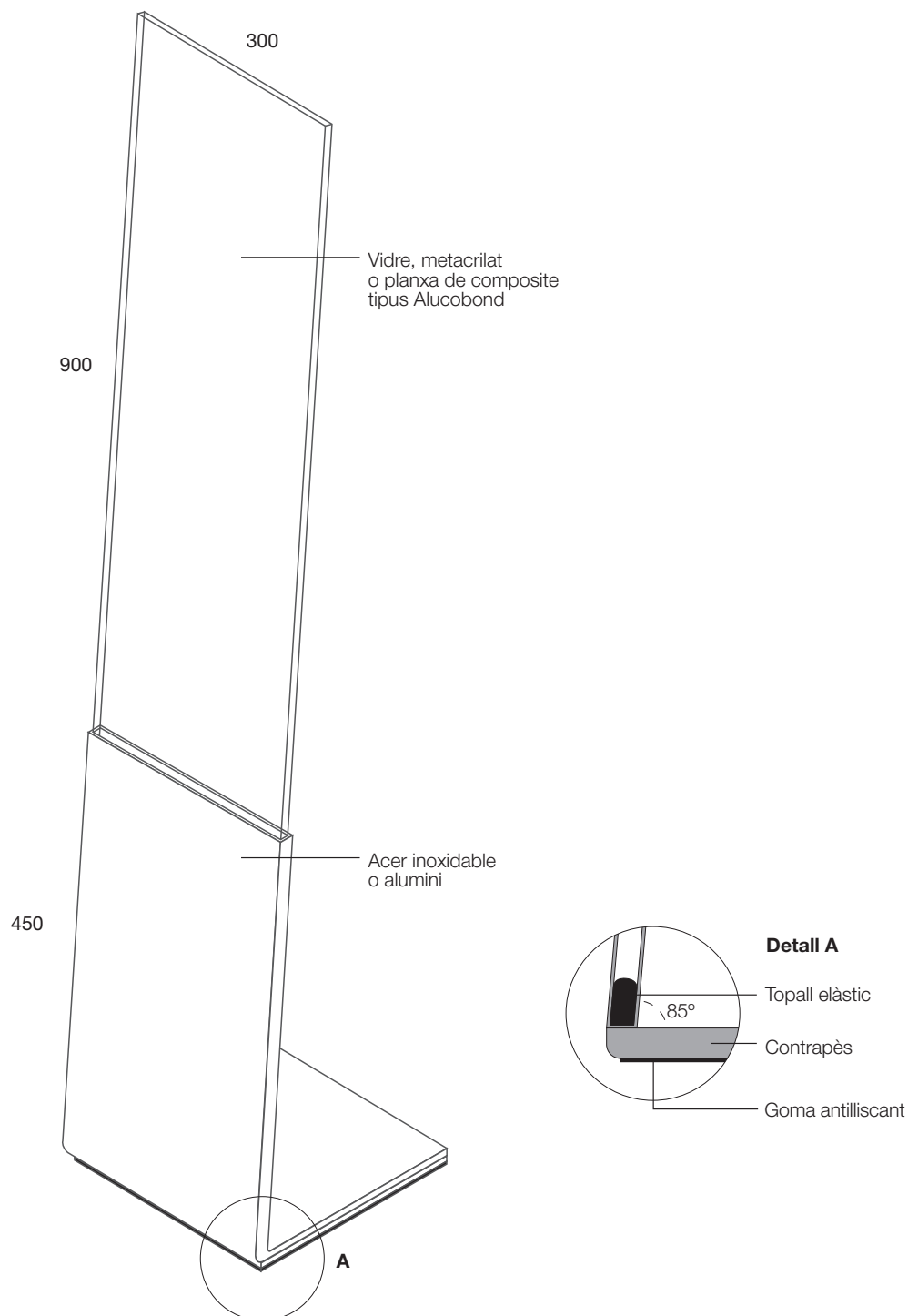
Els suports B1, B2 i B3, fabricats en alumini de 2 mm de gruix amb contraplaca de fixació a paraments verticals de 1 mm de gruix i unió mitjançant cinta adhesiva dues cares, d'alta resistència o bé cintes tipus Velcro industrial, permeten solucions econòmiques per a les informacions *in situ*, adossades.

Suports C1

Està format per un caixó fabricat en acer inoxidable en el qual s'introdueix una lamel·la de vidre securitzat, metacrilat o composite tipus Alucobond o similar, que permet la recepció de la informació gràfica o escrita, d'acord amb les especificacions d'aquest manual.

Entre la lamel·la i el caixó receptor hi ha d'haver una pel·lícula de protecció de la peça lliscant. Sota la base cal fixar el suficient contrapès per donar estabilitat al suport.

Mides en mm

L'emplaçament de la informació

En qualsevol sistema de senyalització, independentment de la major o menor eficàcia del sistema, dels criteris gràfics establerts, de la tecnologia emprada en la producció dels suports i en general del propi disseny, és fonamental la redacció d'un projecte que estableixi els itineraris més adequats per als desplaçaments d'un lloc a l'altre d'un recinte, que defineixi els missatges a transmetre de forma ordenada, seqüencial i coherent i amb continuïtat en tots els llocs de decisió del trajecte previst.

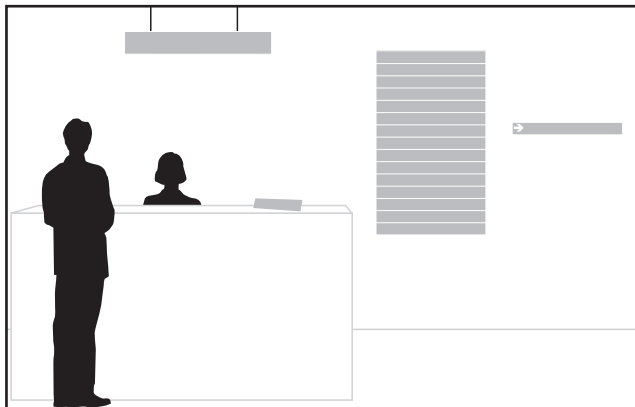
En aquest apartat es mostren els criteris bàsics i algunes de les principals possibilitats d'emplaçament del sistema de senyalització. Tot i això, només l'experiència i el sentit comú de qui realitzi el projecte poden garantir un bon resultat.

Model 2. Vestíbuls i recepcions. Suports A

A les zones més properes a les entrades dels recintes tancats, s'han d'identificar, si n'hi ha, els mostradors d'informació, registre, etc.

S'han d'instal·lar directoris generals amb la distribució bàsica de les instal·lacions o serveis a cada planta.

També s'han d'indicar els principals recorreguts de la planta i els accessos a les escales i els ascensors.

Les diferents plantes d'un edifici es poden identificar mitjançant la incorporació d'un mòdul de color diferent per a cadascuna. Si s'adoptava el color per a identificar cada planta, el color identificatiu ha d'aparèixer en tots els senyals de la planta.

Els directoris generals s'han de compondre, sempre que sigui possible, reproduint l'ordre de les diferents plantes. Si això no és possible s'han de compondre d'esquerra a dreta i de dalt a baix.

Es recomana que entre planta i planta hi hagi un mòdul sense informació.

Planta 3
Jutjat Penal núm. 2
Planta 2
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 5-7
Jutjat Penal núm. 1
Jutjat Social núm. 1
Planta 1
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 1-4
Planta 0
Jutjat de Guàrdia
Forensia
Registre Civil
Sales de visites núm. 1-7

Informació

Planta 1	Planta 3
Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 1-4	Jutjat Penal núm. 2
Planta 0	Planta 2
Jutjat de Guàrdia	Jutjats de Primera Instància i Instrucció núm. 5-7
Forensia	Jutjat Penal núm. 1
Registre Civil	Jutjat Social núm. 1
Sales de visites núm. 1-7	

Planta 0	Planta 1
Direcció General de Formació d'Adults	Direcció General Subdirecció General
Secretaria de Família	Servei de Programes Formatius
Aules 1 i 2	Servei de Centres, Professorat i Alumnes

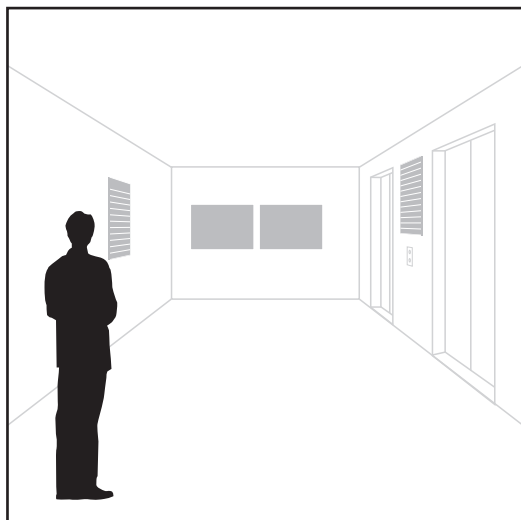
Horari d'atenció al públic:
de 10.00 h a 14.30 h

Model 2. Zones al voltant dels ascensors i de les escales. Suports A

A cada replà i en la zona d'accés als ascensors i a les escales, s'han de col·locar directoris generals com a recordatori.

Davant dels ascensors o al costat de les escales s'ha de col·locar el directori de la planta. Aquest directori pot ser més detallat que el general.

També en aquestes zones pot ser convenient instal·lar cartelleres o vitrines amb informacions variables. Cal separar clarament la informació destinada al públic de la destinada al personal intern.

Els directoris propis de cada planta poden ser més extensos i detallats que els directoris generals. Poden incloure direccions i informacions secundàries.

En els directoris generals situats a les diferents plantes, cal identificar-hi la planta en qüestió separant els continguts de la resta mitjançant mòduls del color assignat a la planta corresponent.

En edificis complexos o molt grans, pot ser convenient sectoritzar les plantes, per facilitar l'orientació espacial dels receptors de la informació. En aquests casos és millor aplicar el color a la identificació del sector o zona i no a la planta. Tots els senyals d'una mateixa zona han d'incorporar el color corresponent.

Es recomana que entre indicacions amb diferent direcció hi hagi un mòdul sense informació.

Planta 1
Direcció General de Formació d'Adults
← Secretaria de Família Aules 1 i 2
→ Direcció General Subdirecció General
Servei de Programes Formatius
Servei de Centres, Professorat i Alumnes

Planta 1	
Direcció General de Formació d'Adults	
← Secretaria de Família Aules 1 i 2	→ Direcció General Subdirecció General
	Servei de Programes Formatius
	Servei de Centres, Professorat i Alumnes

Planta 0
↑ Aules 4-5
← Aula 3
→ Aules 1-2
→ Informació

Planta 1
← Direcció General de Serveis Comunitaris
Servei de Plans i Programes
Servei d'Habitatge Social
→ Aules 1-5

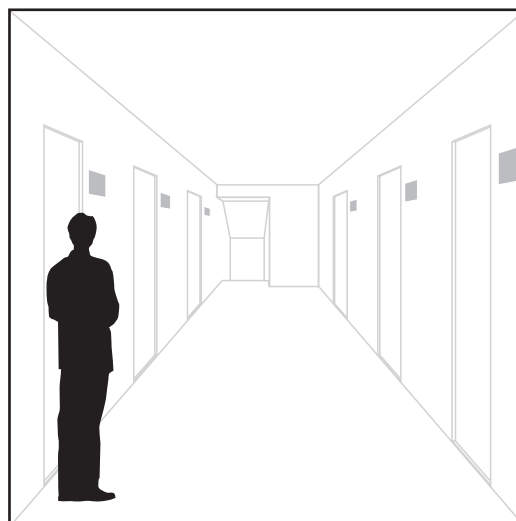
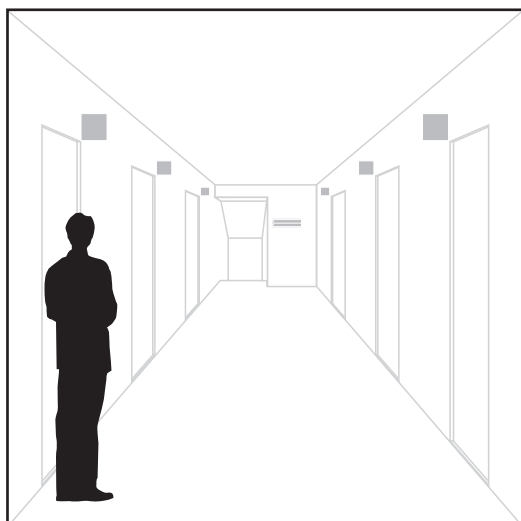
Planta 1
← Direcció General de Serveis Comunitaris
Servei de Plans i Programes
Servei d'Habitatge Social
→ Aules 1-5

Model 2. Zones de passadissos. Suports B

En els passadissos on hi hagi un nombre important d'instal·lacions o serveis (despatxos, habitacions, etc.) es pot optar per identificar cada espai mitjançant senyals adossats o en voladís.

En recintes amb un nombre alt de locals és convenient introduir una numeració que contribueixi a orientar. Si una zona d'aquest tipus acaba en una escala o en un ascensor, cal afegir-hi els senyals corresponents.

Els identificadors de locals en voladís no s'han d'utilitzar per indicar els noms i els càrrecs.

SD.01
Direcció
General
de Planificació
i Avaluació

Servei
de Regulació
de l'Ocupació
Cap de Servei

Gabinet
d'Informació
i Estratègia

Jutjat Penal
núm. 1

Fotocopiadora

MA.04
Magatzem

Sala de visita

07
Aula de formació

05
Centre de Procès
de Dades

327
328
329

107

Model 2. Encreuaments, accessos interiors i despatxos. Suports A

Els encreuaments són punts de decisió. Cal, per tant, subministrar-hi les informacions direccionals necessàries per confirmar les destinacions establertes en el programa de senyalització.

Aquestes informacions han de ser llegibles des de tots els possibles itineraris. La utilització de suports penjats del sostre facilita resoldre aquesta exigència. Si aquesta opció no és possible, cal implantar senyals adossats.

Els dintells dels accessos interiors a d'altres zones d'una mateixa planta és un bon emplaçament per subministrar informació tant direccional com d'identificació.

La senyalització d'identificació de despatxos, oficines, sales de reunió, habitacions d'hospitals i, en general, d'espais als quals s'accedeix a través d'una porta es farà normalment mitjançant mòduls adossats a la paret a l'alçada de la vista, al costat on és el tirador de la porta. La separació entre el senyal i el marc de la porta ha de ser de 7,5 cm.

← Servei de Documentació i Publicacions

→ Registre

→ Intervenció

Jutjat de Guàrdia

← Secretaria General

Assessoria Jurídica

Servei d'Inspecció i Registre

← Direcció General

→ Sala d'actes

→ Centre de Procés de Dades

← Registre
Informació

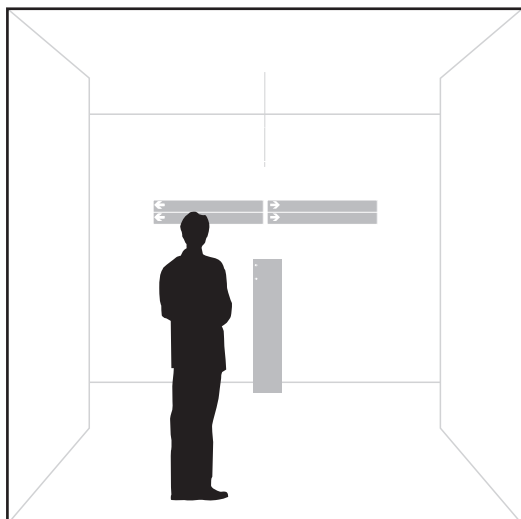
Model 2. Desviaments i confirmacions. Suports A i C

En els punts de desviament o d'accés, a més d'un itinerari cal confirmar les destinacions mitjançant senyals direccionals.

Aquests senyals es poden implantar adossats de cara al camí normal del lector o bé penjats del sostre. En aquesta segona opció i sempre que sigui possible, s'han d'utilitzar les dues cares del senyal.

Si la disposició arquitectònica o funcional de l'espai no permet cap de les solucions proposades, cal utilitzar el suport exempt tipus E4. Cal evitar que aquest suport dificulti la circulació, però que al mateix temps, tot i ser d'alçada limitada, es pugui llegir amb suficient antel·lació.

Aquest mateix suport es pot utilitzar en situacions provisionals o temporals.

← Oftalmologia	→ Pediatria
↓ Radiologia	↓ Admissions

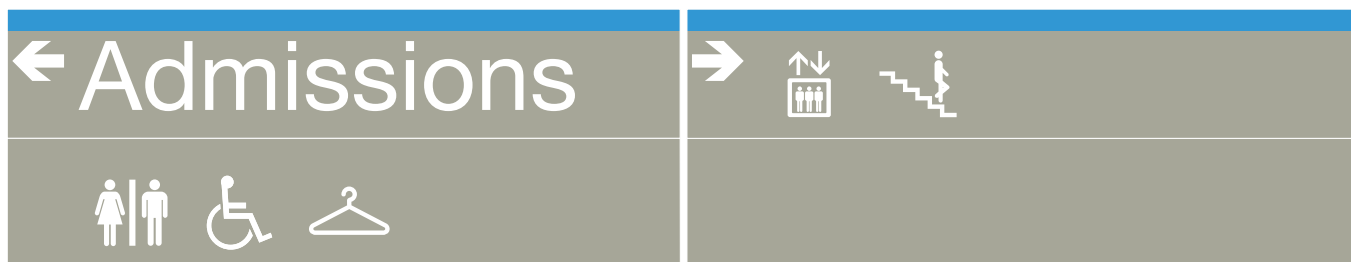
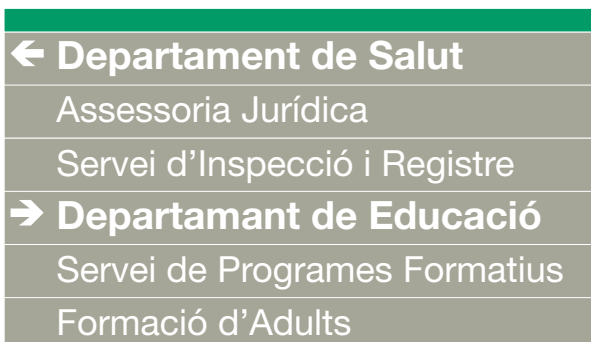
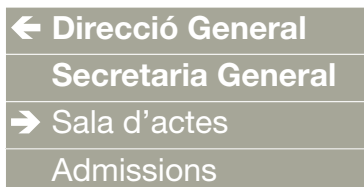
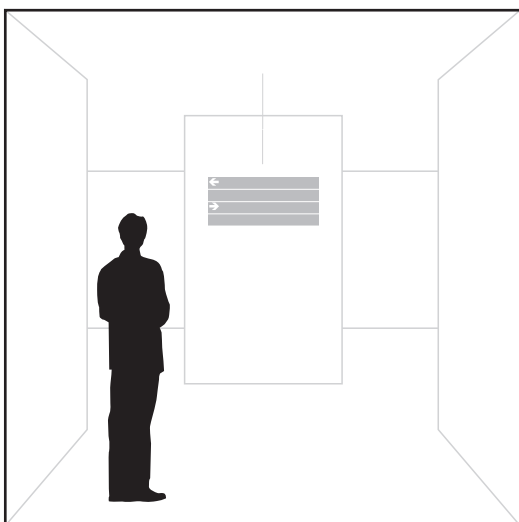
← Servei de Publicacions	→ Registre
	↓ Intervenció

← Exposició de projectes urbanístics	Exposició de projectes urbanístics
→ Sala d'actes	

Model 2. Zones de circulació. Suports A

Al llarg dels passadissos i de les zones de circulació interior, sempre que existeixi un punt on cal prendre una decisió respecte a la direcció a seguir, cal col·locar-hi senyals que facilitin aquesta decisió.

Aquesta continuïtat informativa, imprescindible per garantir la confiança del lector, implica seleccionar acuradament els missatges a transmetre, ja que una excessiva acumulació i una complexitat informativa esdevenen desinformació.

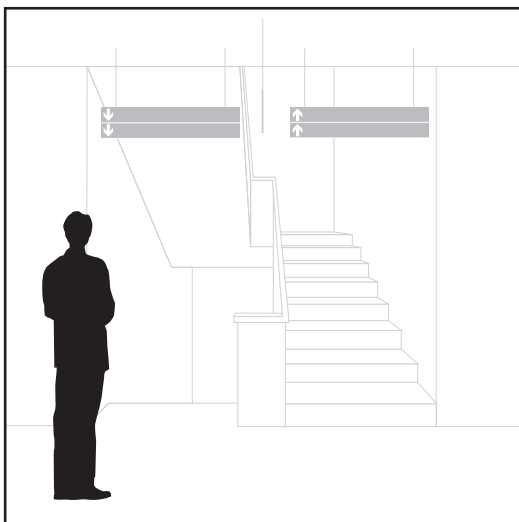

Model 2. Escales i replans. Suports A

A les escales d'un edifici cal confirmar de forma clara la continuïtat dels diferents itineraris possibles.

Així, cal informar bàsicament mitjançant elements penjats de quins són els serveis i les instal·lacions en la planta corresponent i en l'anterior i la posterior.

Alternativament i si aquesta solució no és possible o convenient, es poden adossar directoris als paraments laterals.

↖ Departament de Salut

Assessoria Jurídica

Servei d'Inspecció i Registre

↖ Departament de Educació

Servei de Programes Formatius

Formació d'Adults

↑ Jutjat Penal núm. 1

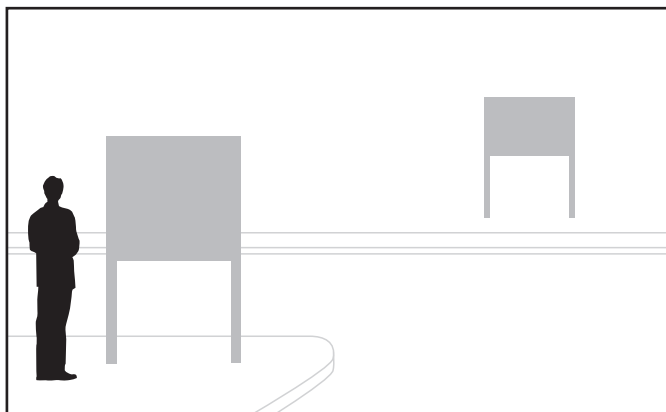
Jutjat Social núm. 1

↓ Jutjat de Guàrdia

Registre Civil

Model 2. Recorreguts exteriors en l'interior de recintes

En recintes de gran superfície, on hi pot haver diferents edificis o zones d'activitat, cal emplaçar en els llocs de decisió, com cruïlles i desviacions dels vials de circulació, un conjunt d'elements de senyalització i informació que garanteixin que l'usuari no freqüent pugui arribar a la seva destinació sense errors.

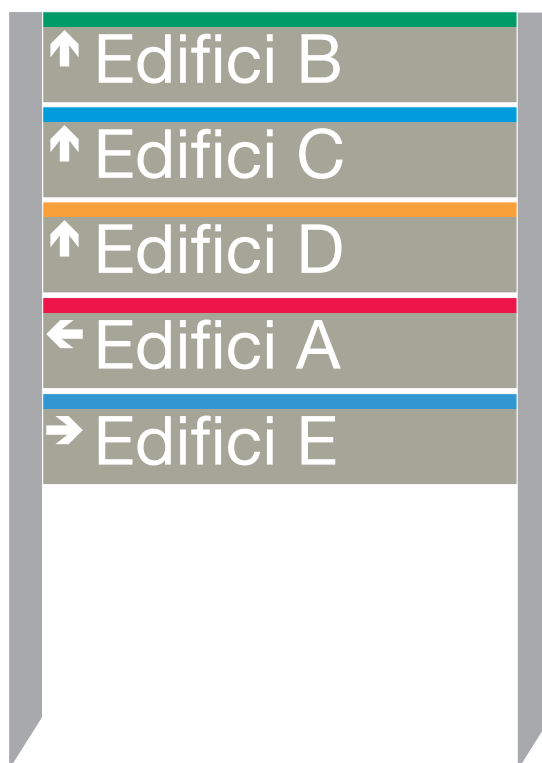
En aquests espais exteriors cal col·locar bàsicament plànols de situació i senyals direccionals.

Aquest tipus d'elements es poden realitzar mitjançant els sistemes de suports SC1 i SC2 vegeu pàg. 105.

Els plànols de situació han de ser de gràfica senzilla i clara, sense més informació que la imprescindible per identificar un espai, però amb els detalls suficients per fer-los fàcilment interpretables.

És imprescindible que els plànols representin el territori amb la mateixa orientació que tindrà el lector en observar la realitat. Això vol dir que cada plànol ha de respondre a l'orientació específica i que, per tant, caldran tants originals com emplaçaments diferents es produeixin.

En la senyalització direccional s'han d'aplicar els mateixos criteris de tipografia i composició que en la senyalització interior, però adaptant-los a les majors dimensions necessàries i amb el criteri de màxima economia d'informacions, per agilitar els desplaçaments a l'exterior, en especial si es tracta de senyals dirigits també a conductors.

Suports complementaris SC1 i SC2

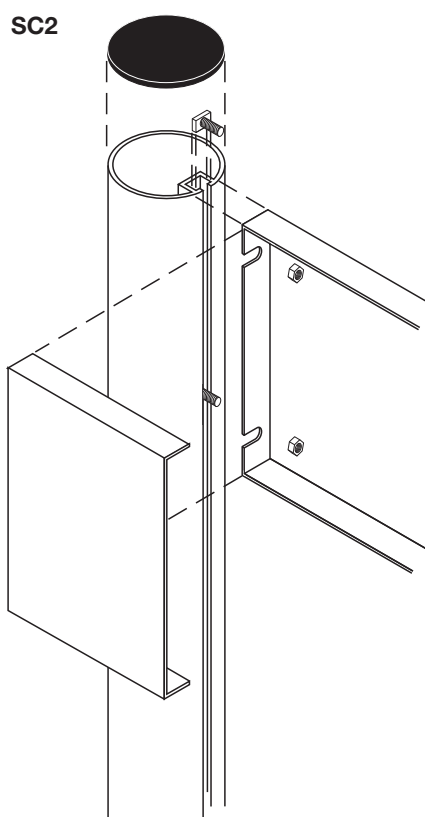
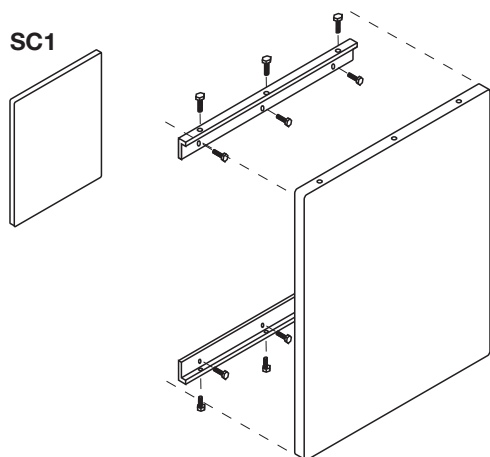
En aquest apartat es mostren un conjunt de suports que completen el sistema general. Són elements que donen solució a situacions puntuals i específiques.

El suport SC1 s'utilitza fonamentalment per a la identificació exterior d'edificis i recintes. Està format per una placa en forma de safata en planxa d'acer galvanitzat, de 2 mm de gruix i amb una ala perimetral de 2 cm, que es fixa adossada a paraments verticals mitjançant 2 perfils en forma de lletra L, en ferro galvanitzat. L'acabat superficial de la placa ha de ser amb aplicació de pintura en pols i la retolació principalment mitjançant serigrafia amb tintes de 2 components. És recomanable aplicar vernís de poliuretà per protegir la superfície retolada. Si la retolació es fa amb vinils, cal que siguin de gruix mínim, i en aquest cas és imprescindible l'aplicació de protector final.

El model de suport SC2 està basat en sistemes estàndard de senyalització d'espais exteriors. Està format per 2 elements verticals fabricats mitjançant tubs d'alumini

extrudit i superfícies verticals per a la recepció de la informació. Aquestes superfícies verticals es fabriquen mitjançant planxes d'alumini o perfils, del mateix material i permeten generar un ventall molt ampli de senyals, amb dimensions i aplicacions adaptades a les necessitats de direccionament i informació en l'exterior de recintes de grans dimensions i alta complexitat de circulacions. Al mercat existeix un nombre ampli d'empreses fabricants d'aquest tipus de suports.

Per a la retolació cal aplicar els criteris de tipografia, cromatisme i pictogrames especificats en aquest manual. Els suports han de tenir l'acabat en color gris RAL 7039 i s'han d'adaptar a les necessitats específiques de cada espai.

Suports complementaris SC3 i SC4

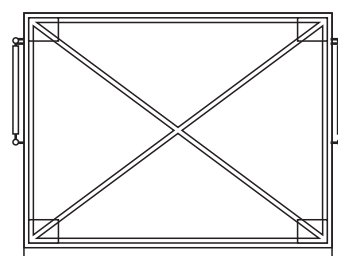
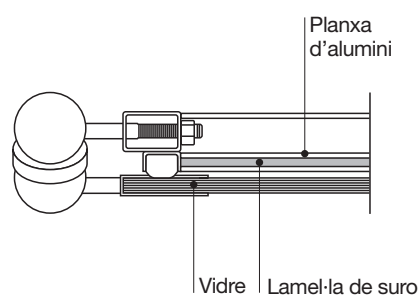
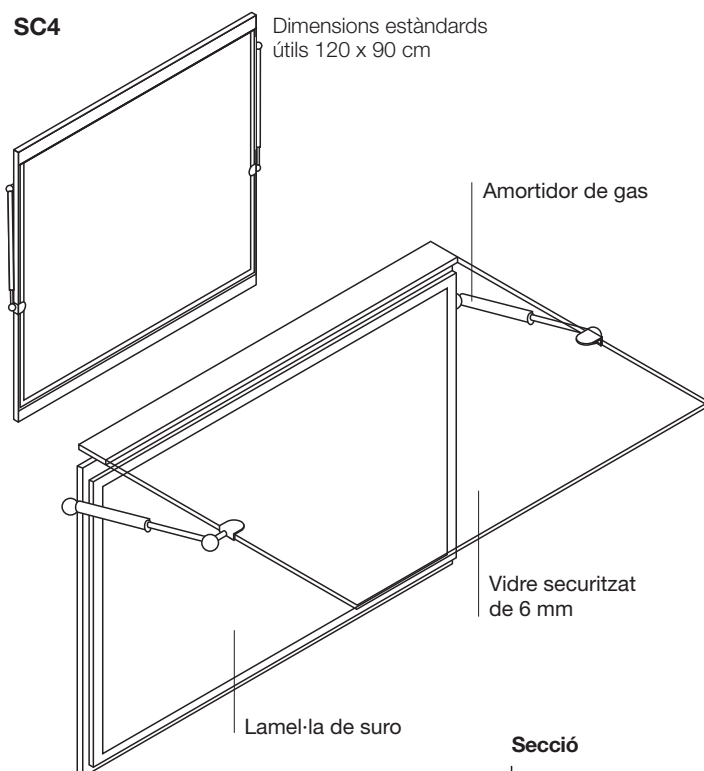
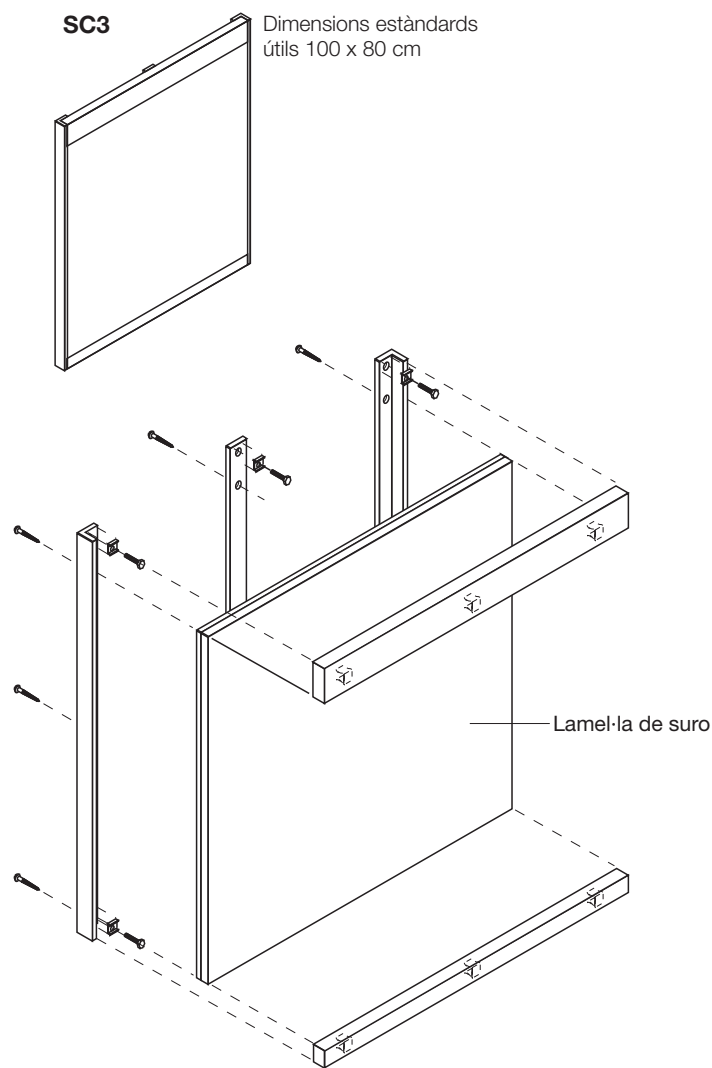
Els suports SC3 i SC4 són dos models de vitrina per a informacions variables.

El model SC3 està format per perfils metàl·lics i per un plafó de fons sobre el qual s'aplica una lamel·la de suro de 10 mm. Aquesta vitrina es pot adaptar a diferents necessitats i dimensions.

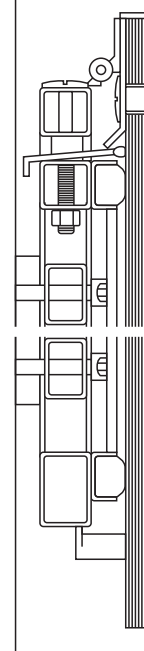
L'acabat de la perfil·leria metàl·lica ha de ser en color RAL 7039.

El model SC4, a més de la superfície per a les informacions variables, similar al del model SC3, disposa d'un vidre securitzat de protecció que mitjançant els corresponents amortidors de gas pot obrir-se i mantenir-se en aquesta posició per actualitzar la informació. Aquest model es fabrica bàsicament només en format 120 x 90 cm.

El model SC4 està especialment previst per a zones amb molt moviment de persones o en llocs poc protegits.

Secció

Suports complementaris SC5, SC6 i SC7

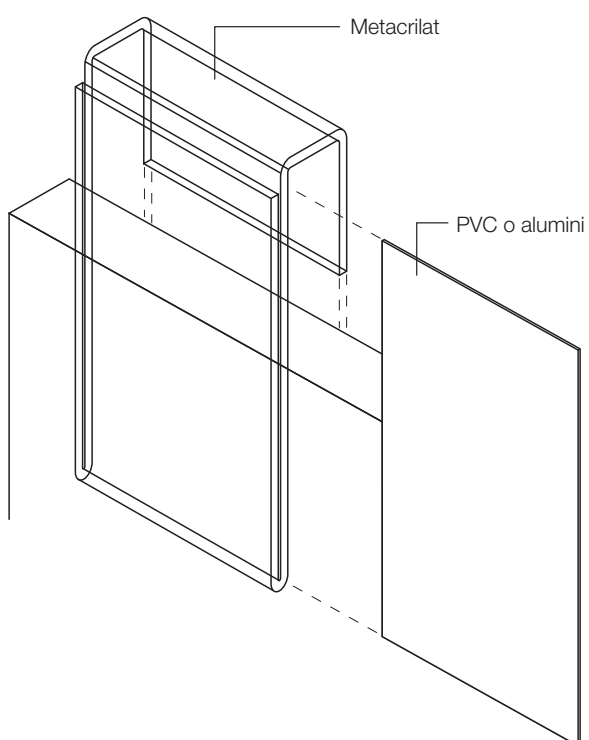
El suport SC5, fabricat en metacrilat transparent de 2 mm de gruix, permet fixar la informació o senyalització en mampares exemptes, pròpies de les zones administratives àmplies. La placa en PVC o alumini d'1 mm de gruix retolada, s'introdueix en el plec de la peça de metacrilat. Les dimensions d'aquest suport es poden adaptar a les diferents estructures informatives establertes en aquest manual. Aquest tipus de suport és especialment adequat per a informacions variables.

El model SC6 és una variant de la solució anterior per adossar a paraments verticals mitjançant l'aplicació de vinil

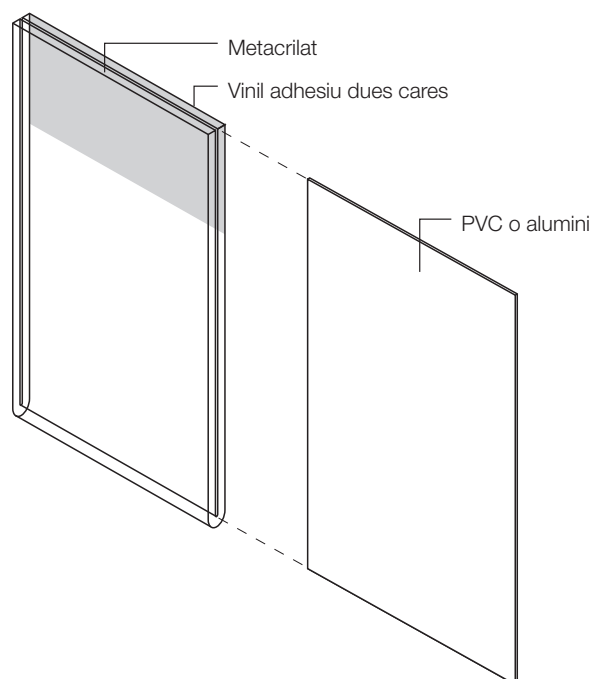
adhesiu a dues cares i transparent a la part posterior del suport de metacrilat.

El suport SC7 és també una variant del mateix tipus adaptat a suport de sobretaula. És especialment adequat per a la identificació de persones o càrrecs. Les dimensions màximes i mínimes recomanades són les que s'especifiquen en la part gràfica.

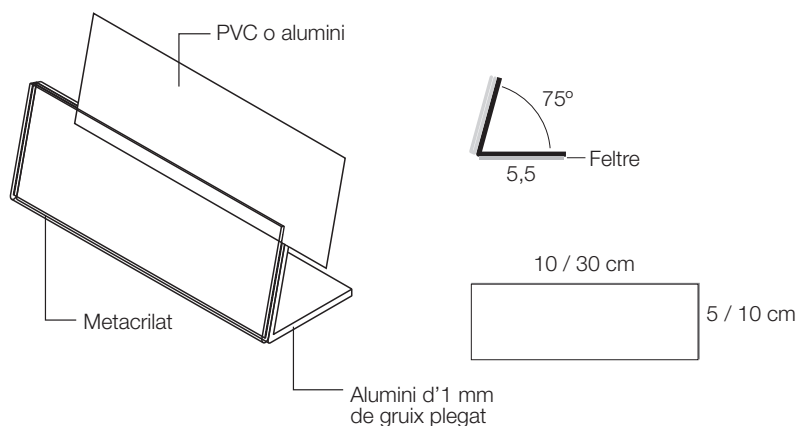
SC5

SC6

SC7

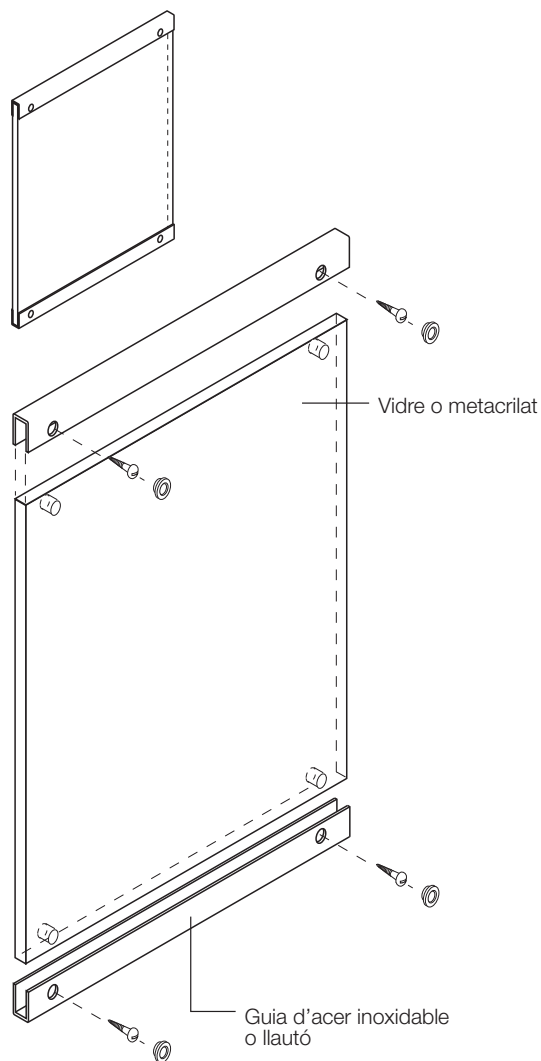

Suports complementaris SC8

El suport SC8 és la variant que permet aplicar elements d'informació i senyalització en espais arquitectònics on és recomanable o necessari respectar al màxim la morfologia del parament on cal adossar el senyal. Els perfils superior i inferior es poden confeccionar en acer inoxidable, mat o brillant, llautó o altres materials nobles que s'avinguin amb

l'estètica de l'espai d'aplicació. L'element suport de la informació es pot confeccionar en metacrilat o vidre securitzat, adaptant el gruix d'aquest a les dimensions del senyal.

SC8

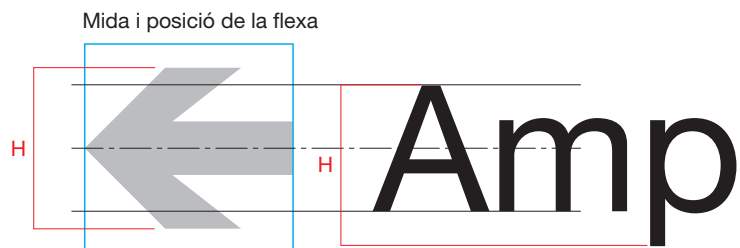
Model 3. Introducció

El Model 3 genera noves opcions en el desenvolupament de projectes de senyalització quan aquestes són d'aplicació en edificis històrics o de disseny arquitectònic actual. En el primer cas, molts cops resulta impossible fixar elements en les parets de pedra irregular o no és convenient ocultar la superfície dels murs; i en el segon cas, l'existència de molts espais diàfans o amb tancaments i divisions de vidre, fa que tampoc resulti possible la fixació d'elements.

Aquest model defineix un conjunt de suports a base de perfils verticals en materials nobles que suporten elements de vidre o policarbonat i que es poden implantar tant exempts com adossats sense interferir en l'arquitectura.

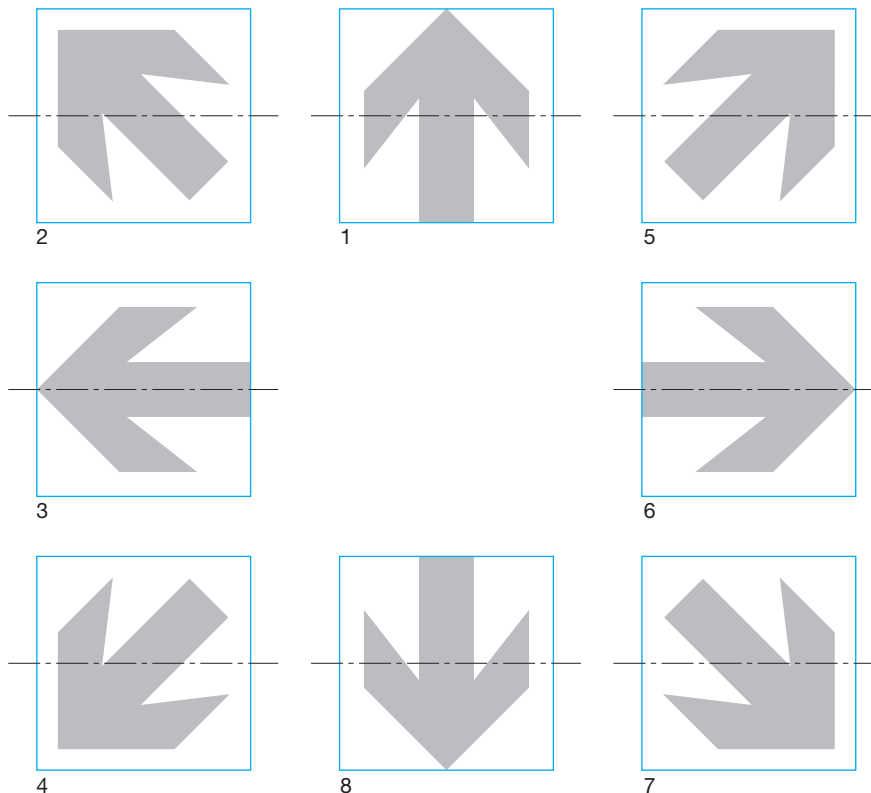
Aquest model també preveu solucions d'aplicació en vidres i altres superfícies mitjançant vinils retallats o serigrafia, aplicats directament, sense suport.

Model 3. La fletxa

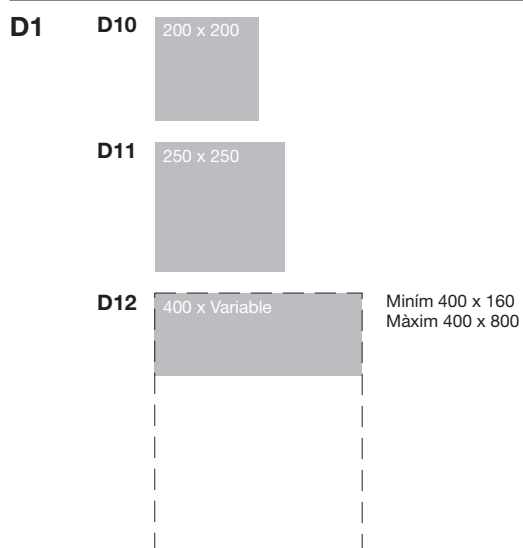
La fletxa, en aquest sistema de senyalització, pot indicar 8 direccions diferents:

1. Pujar recte
2. Pujar a l'esquerra
3. A l'esquerra
4. Baixar a l'esquerra o immediatament a l'esquerra
5. Pujar a la dreta
6. A la dreta
7. Baixar a la dreta o immediatament a la dreta
8. Continuar recte o baixar recte

El dígit indicat a cada posició de la fletxa determina l'ordre de dalt a baix, en què ha d'aparèixer el missatge associat a una direcció en un senyal amb diversos missatges direccionals.

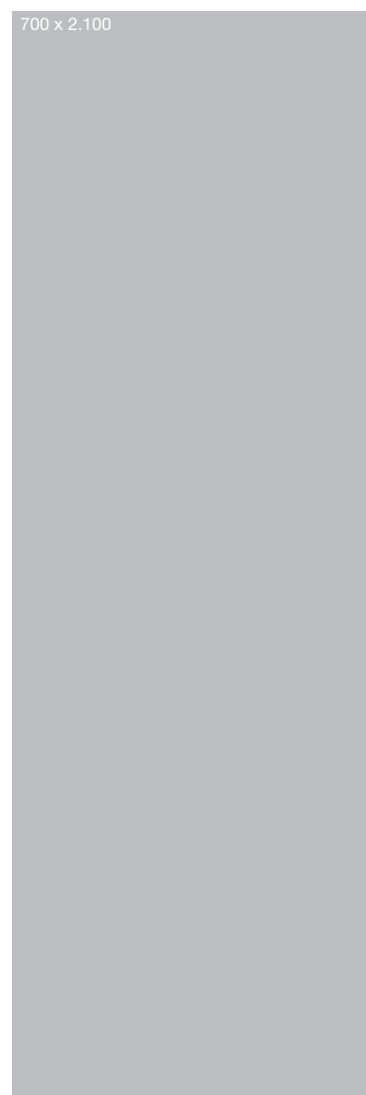
Model 3. Modulació dels suports

D2

D3 **D30** 700 x 2.100

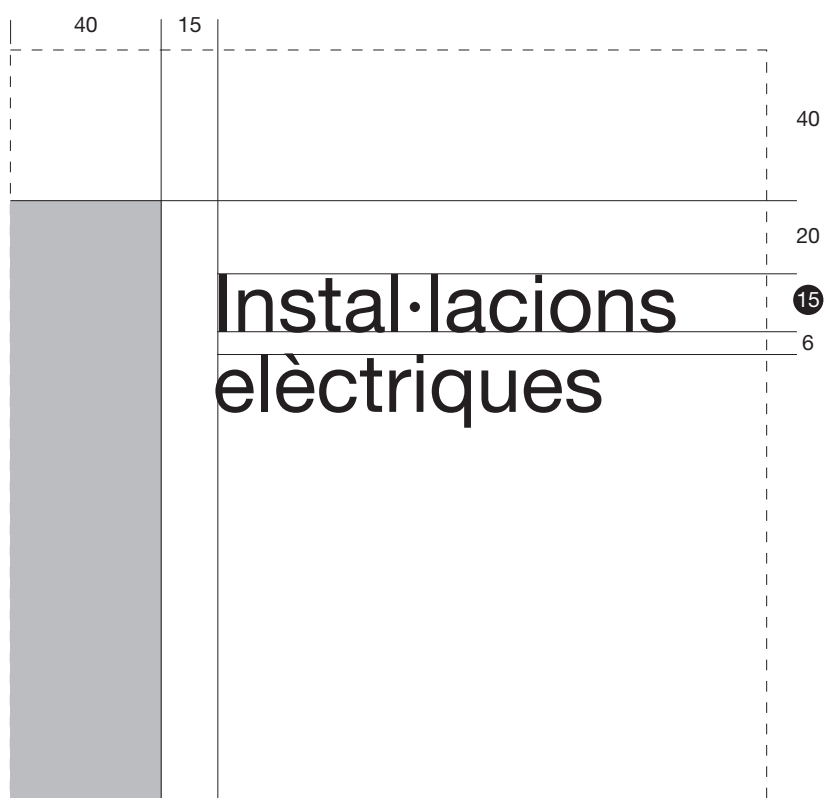

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació per a identificar un espai d'instal·lacions

Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

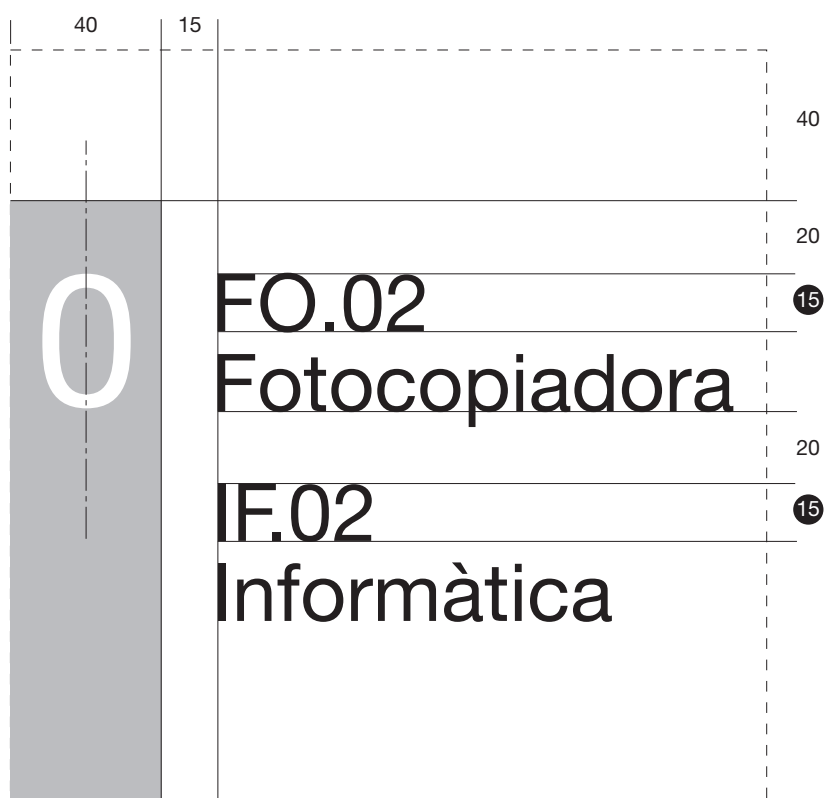

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació per a identificar un espai d'instal·lacions amb dos missatges, amb codificació de les instal·lacions i número de planta o zona

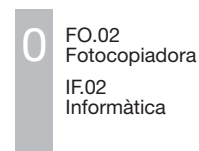
Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació per a identificar un espai de serveis, amb codificació de l'espai i número de planta o zona

Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

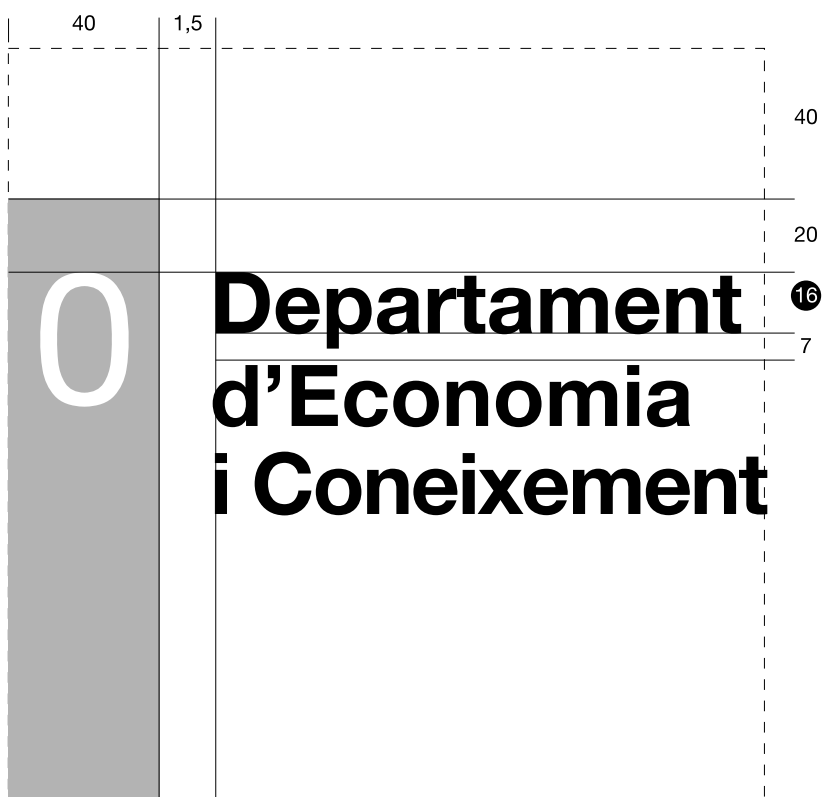

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació per a identificar un espai funcional general

Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

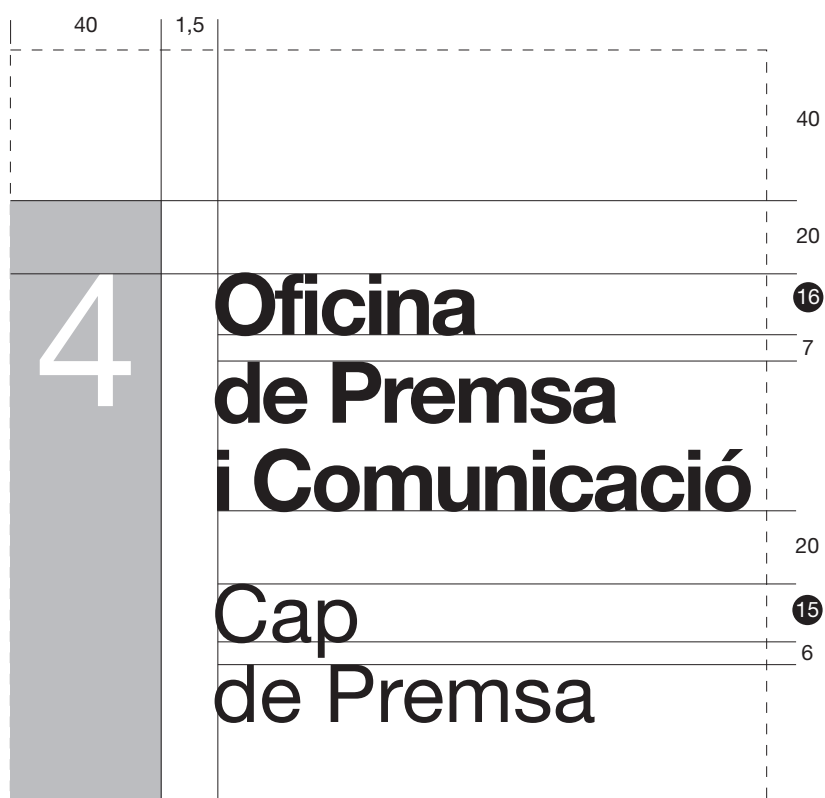

Mides en mm

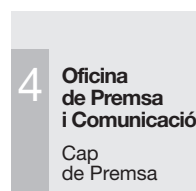
Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació per a identificar un espai funcional general, amb informació secundària i número de planta o zona

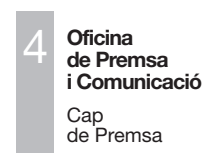
Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació per a identificar un espai de serveis, amb codificació de l'espai, número de planta o zona i pictogrames complementaris

Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

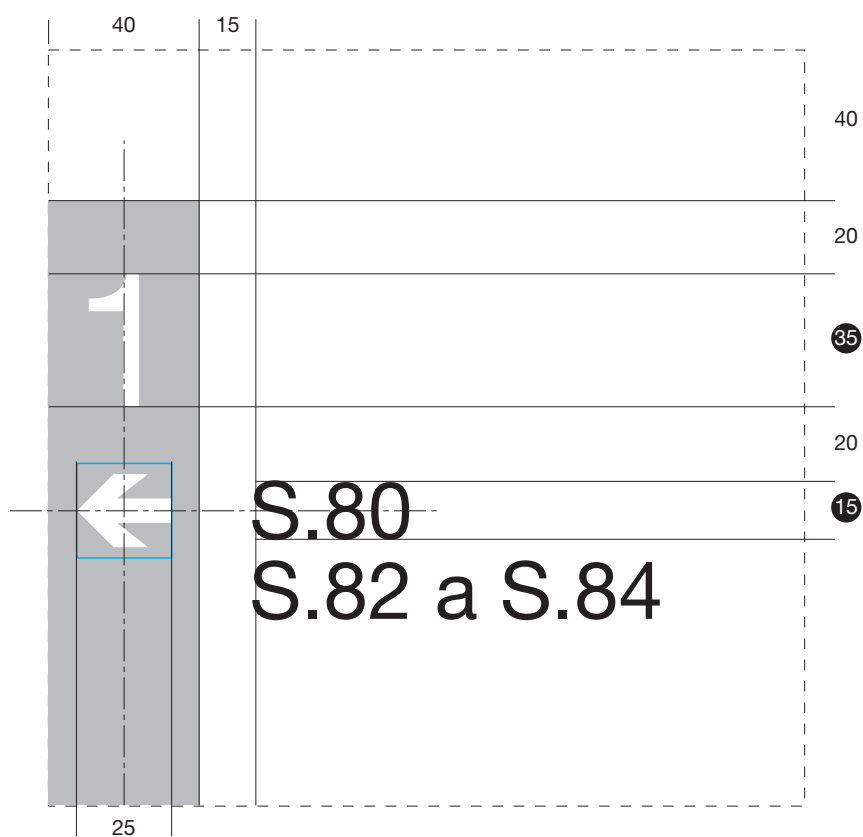

Mides en mm

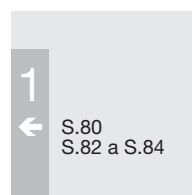
Model 3. Composicions en el suport D10

Composició de la informació direccional, amb els codis dels espais cap als quals es direcciona i número de planta o zona

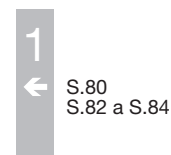
Mida 200 x 200 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació per a identificar un espai d'instal·lacions

Mida 250 x 250 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació per a identificar un espai de serveis, amb codificació de l'espai i número de planta o zona

Mida 250 x 250 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació per a identificar un espai funcional general

Mida 250 x 250 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

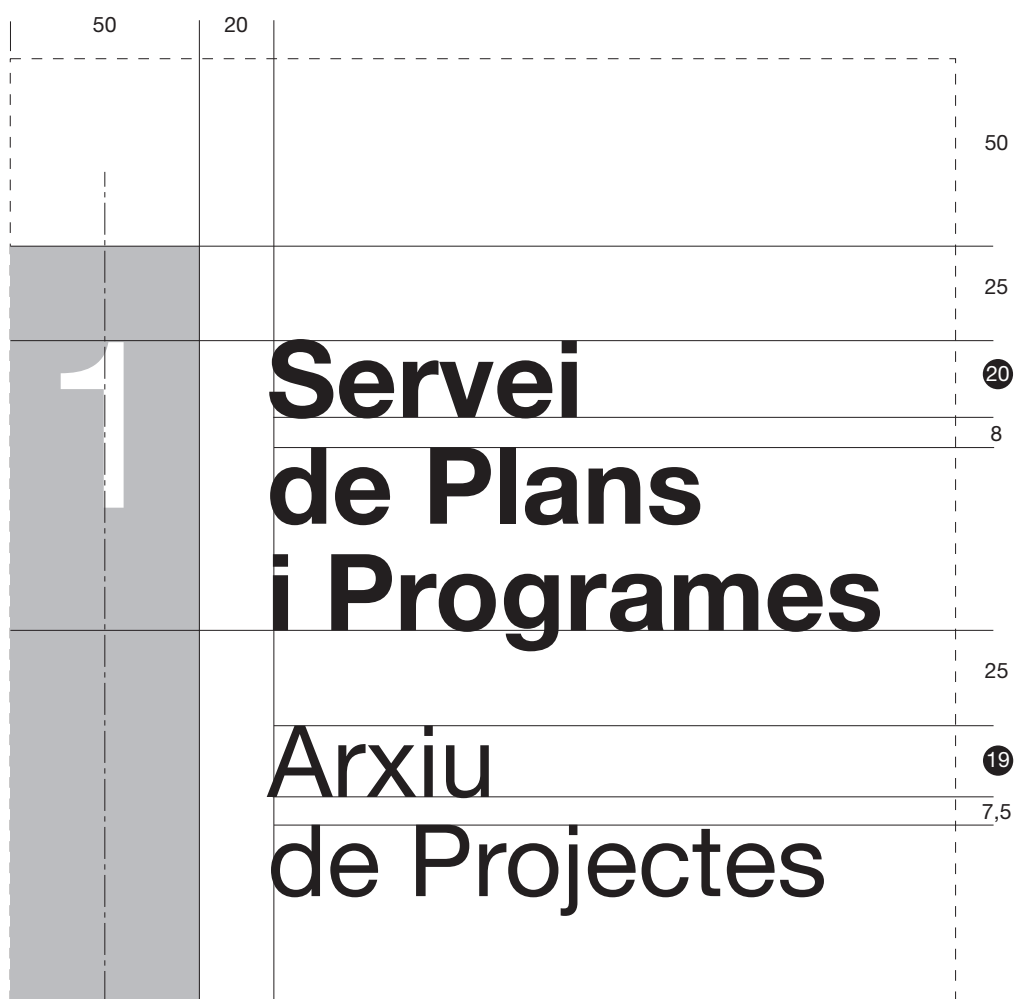

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació per a identificar un espai funcional general, amb informació secundària i número de planta o zona

Mida 250 x 250 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació per a identificar un espai de serveis, amb codificació de l'espai, número de planta o zona i pictogrames complementaris

Mida 250 x 250 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

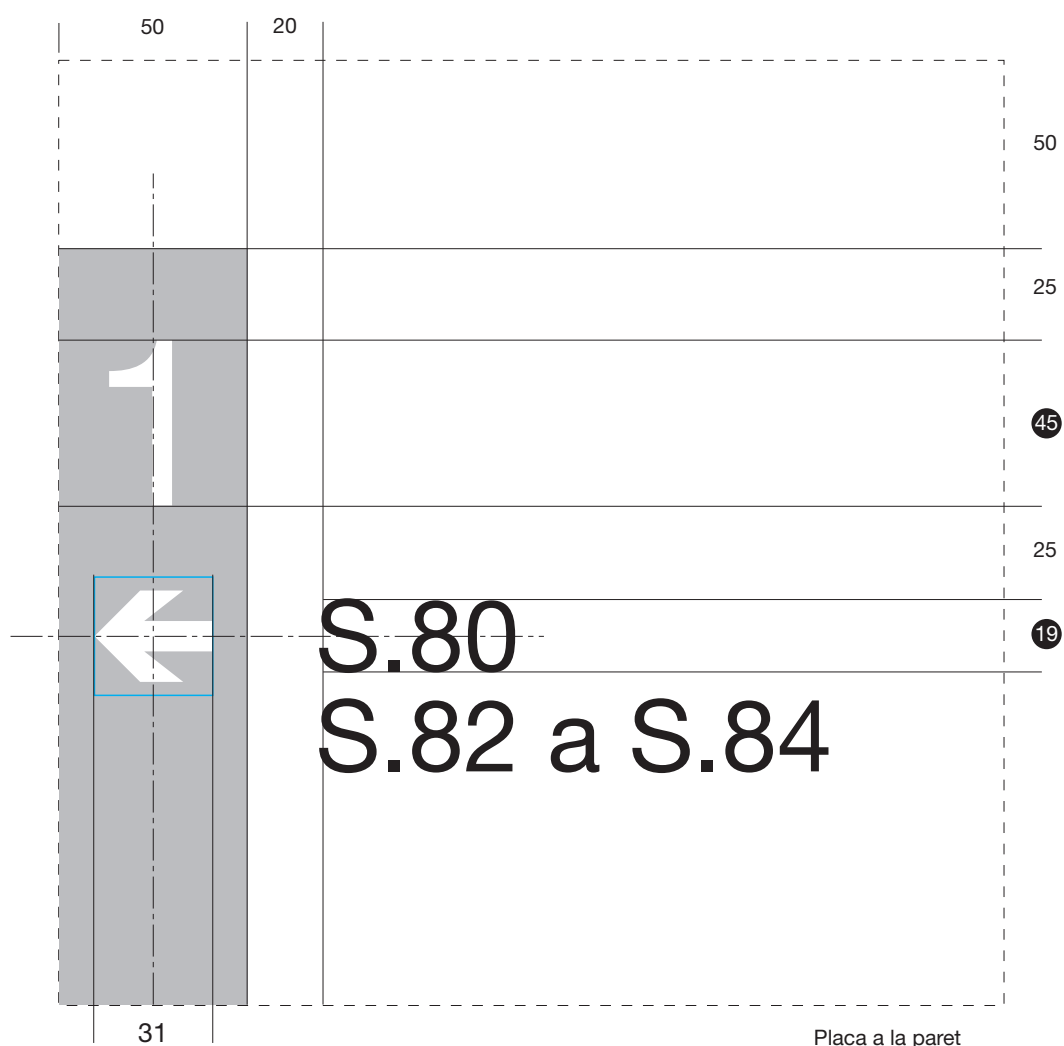

Mides en mm

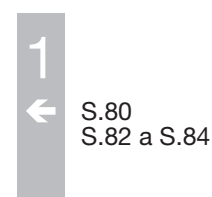
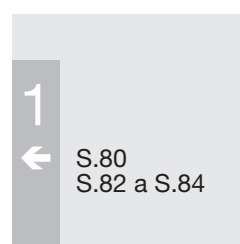
Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació direccional, amb els codis dels espais cap als quals es direcciona i número de planta o zona

Mida 250 x 250 mm

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

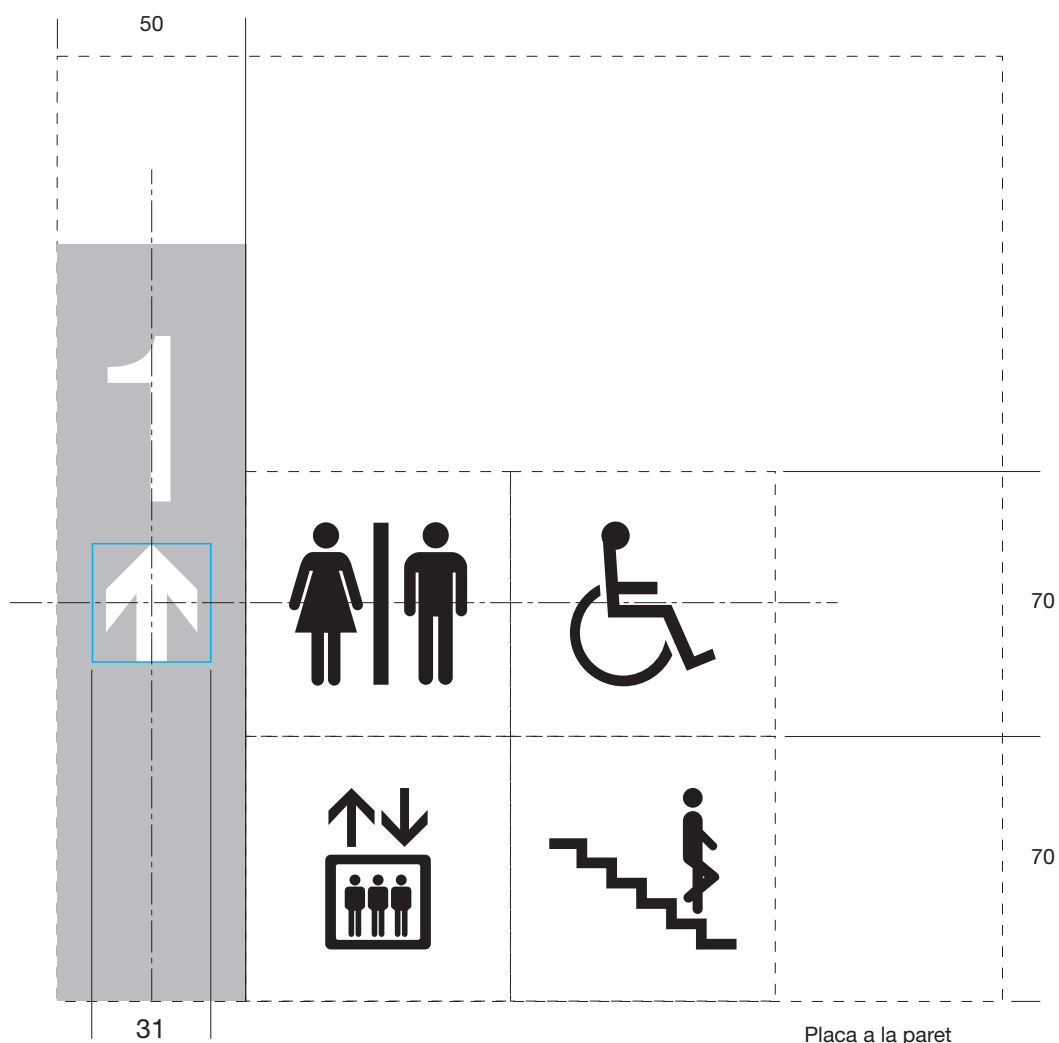

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D11

Composició de la informació direccional amb pictogrames i número de planta o zona

Mida 250 x 250 mm

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Mides en mm

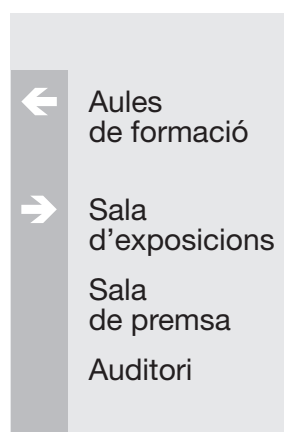
Model 3. Composicions en el suport D12

Composició de la informació direccional amb identificació d'espais de serveis o instal·lacions.

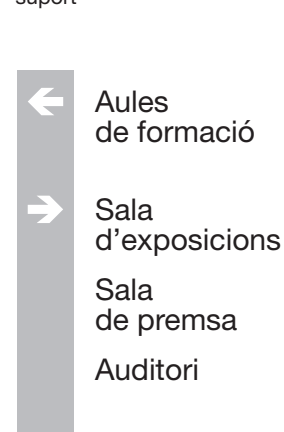
Mida amplada 400 mm
Alçada variable, màxim 800 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

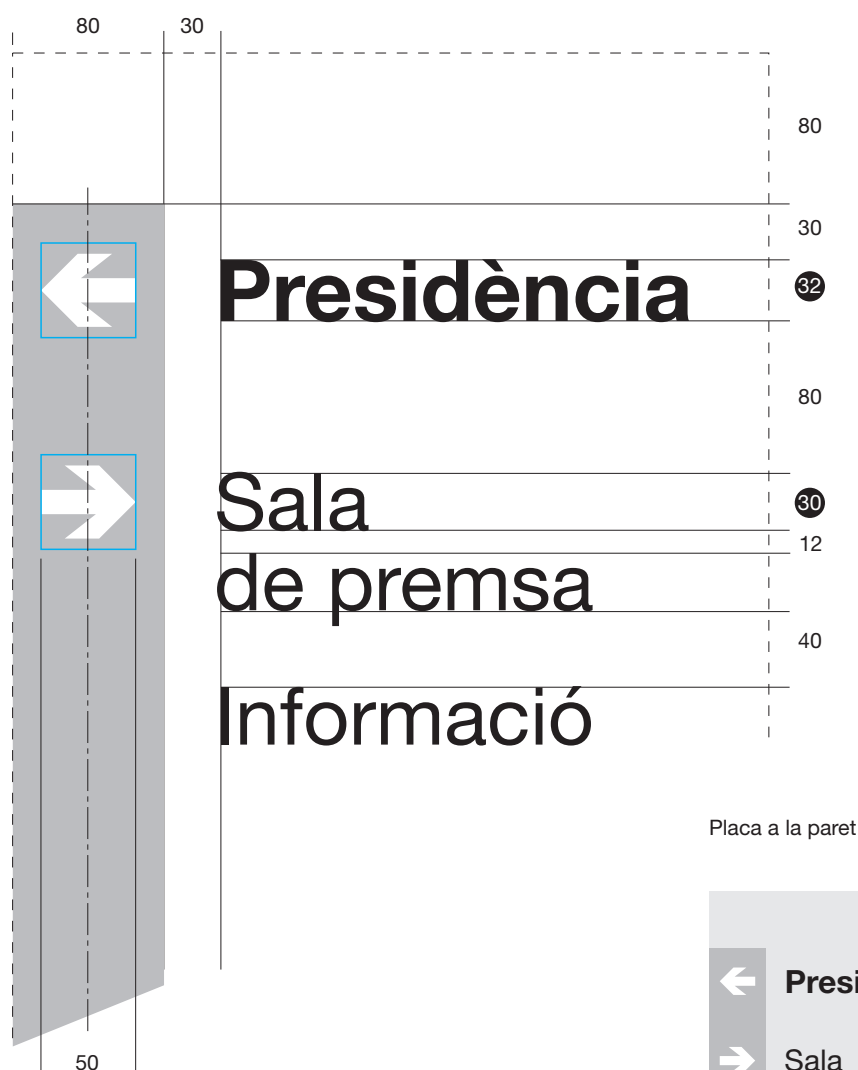

Mides en mm

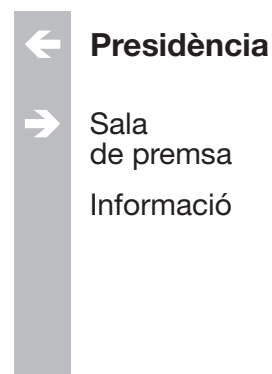
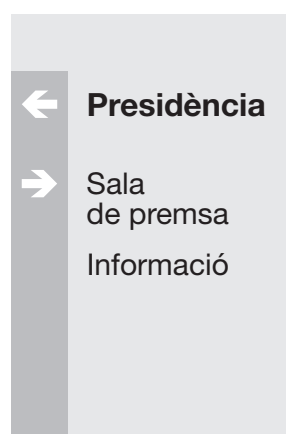
Model 3. Composicions en el suport D12

Composició de la informació direccional amb identificació d'un espai funcional general i altres espais de serveis o instal·lacions

Mida amplada 400 mm
Alçada variable, màxim 800 mm

Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D12

Composició de la informació direccional amb identificació d'espais de serveis o instal·lacions, pictogrames complementaris i número de planta o zona

Mida amplada 400 mm
Alçada variable, màxim 800 mm

Mides en mm

Manual de senyalització
d'espais interiors

Placa a la paret

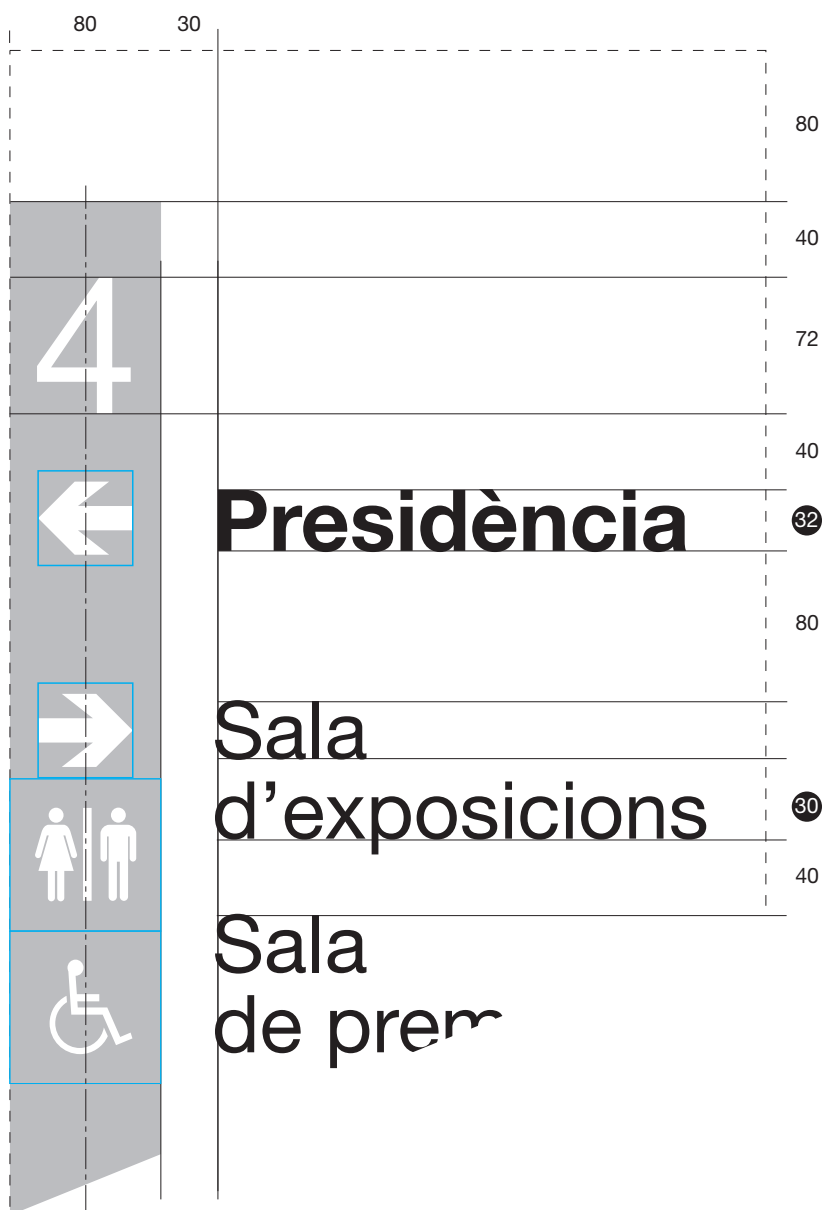
Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Model 3. Composicions en el suport D12

Composició de la informació direccional amb identificació d'un espai funcional general i espais de serveis o instal·lacions i número de planta o zona

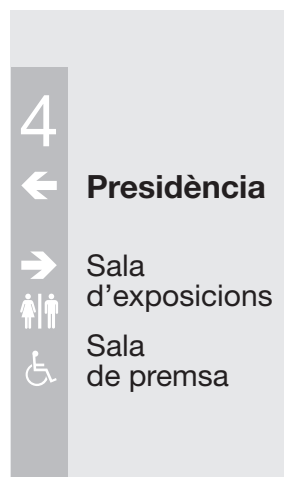
Mida amplada 400 mm
Alçada variable, màxim 800 mm

Mides en mm

Manual de senyalització
d'espais interiors

Placa a la paret

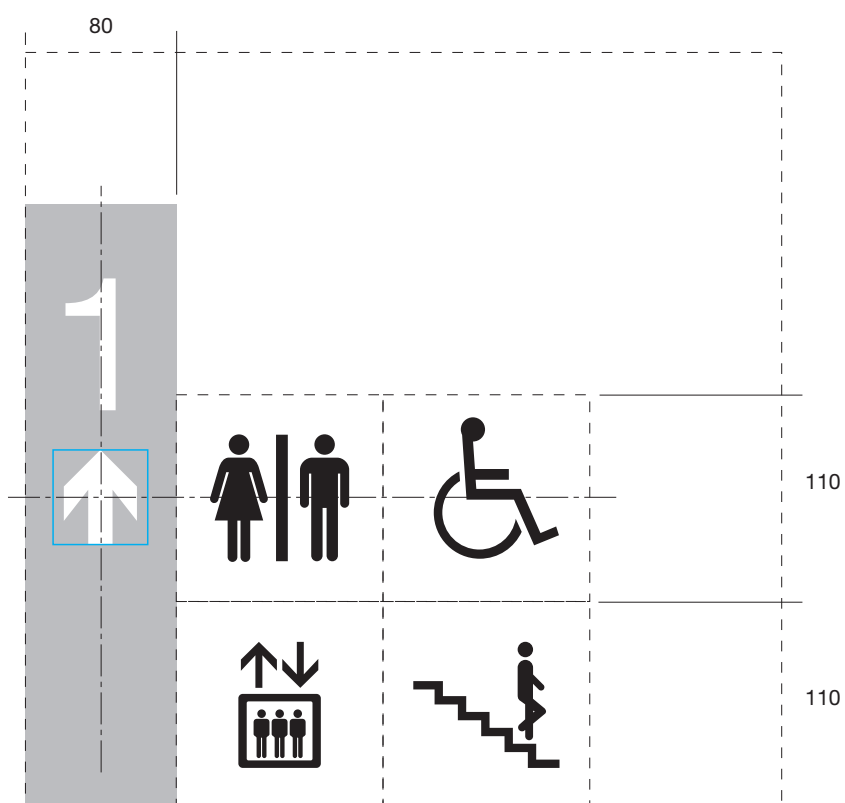
Adhesiu al vidre
o a la paret, sense
suport

Model 3. Composicions en el suport D12

Composició de la informació direccional amb pictogrames i número de planta o zona

400 x 400 mm

Placa a la paret

Adhesiu al vidre o a la paret, sense suport

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D20

Composició de la informació direccional amb identificació d'espais de serveis o instal·lacions.

Mida 500 x 1.600 mm

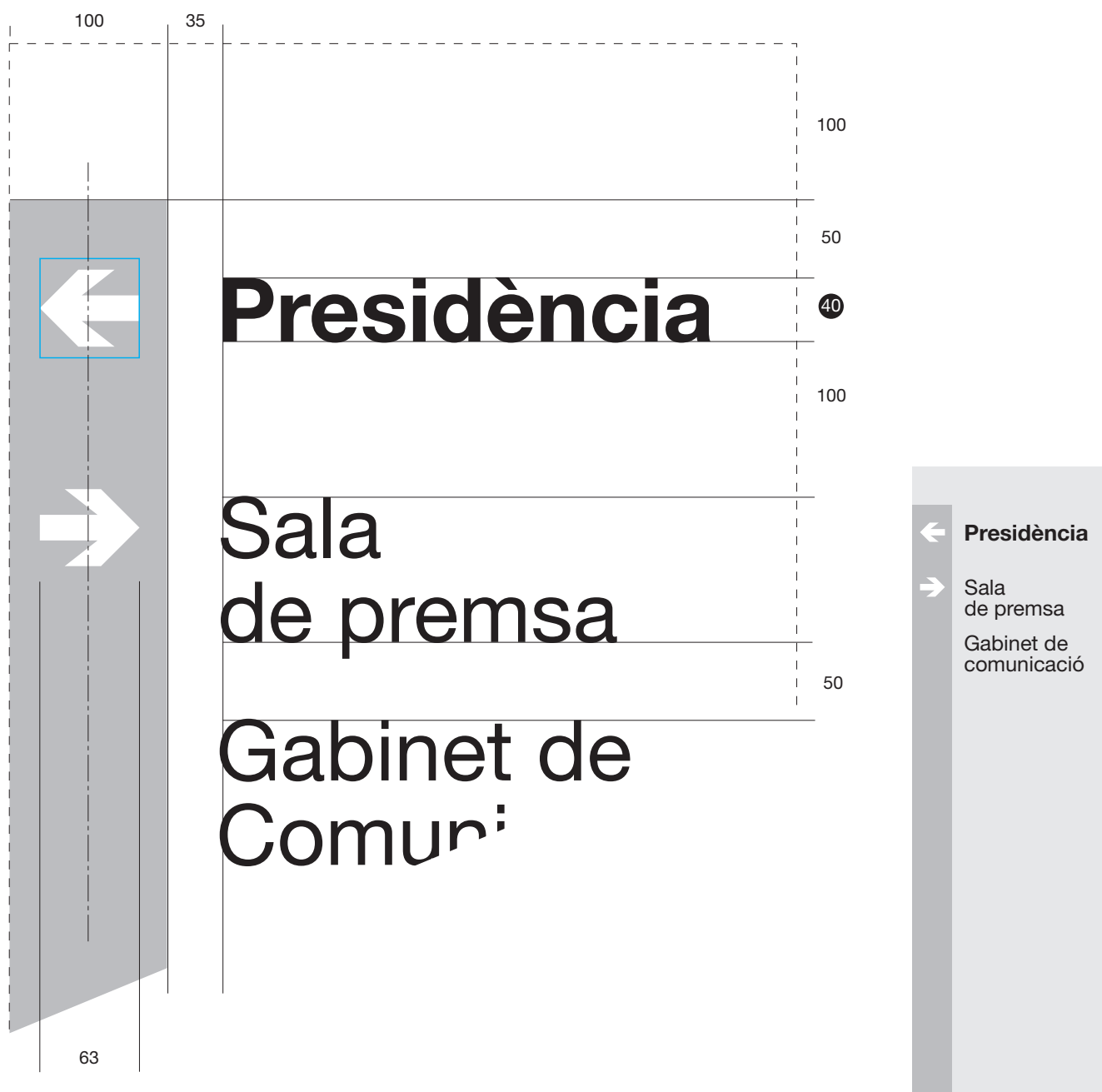

Mides en mm

Model 3. Composicions en el suport D20

Composició de la informació direccional amb identificació d'un espai funcional general i altres espais de serveis o instal·lacions

Mida 500 x 1.600 mm

Mides en mm

Model 3. Exemple de composició en el suport D30

Aquest element es preveu per poder subministrar diversos nivells d'informació als accessos exteriors d'edificis i recintes que, per la seva configuració o característiques arquitectòniques, ho requereixin. Caldrà situar-los sempre exempts, sense interferències de mobiliari urbà proper i només en espais controlats i vigilats. És un element singular que contribueix a personalitzar i dignificar un espai.

Els diferents nivells d'informació que poden mostrar són:
Identificador institucional
Plànol d'ubicació del recinte
Llegenda associada al plànol
Identificació dels accessos
Direccionament a altres accessos o edificis del complex
El senyal de la Generalitat de Catalunya

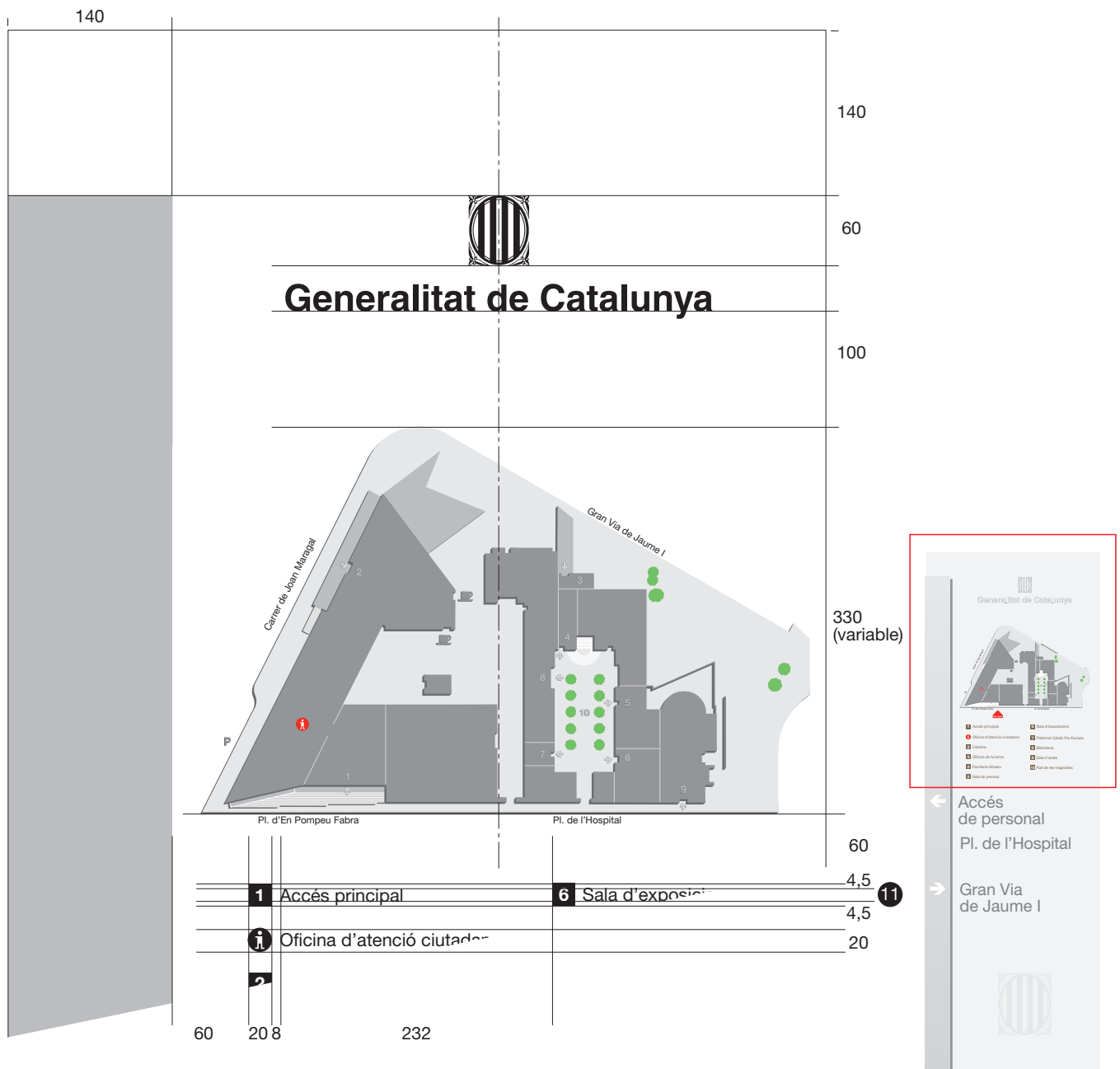
Mides en mm

Manual de senyalització
d'espais interiors

Model 3. La identificació bàsica i el plànol en el suport D30

El plànol de l'edifici o recinte ha de ser senzill, amb informació precisa i inconfusible, evitant detalls innecessaris. Cal que estigui orientat correctament, en funció del seu

emplaçament i que indiqui la posició del lector.

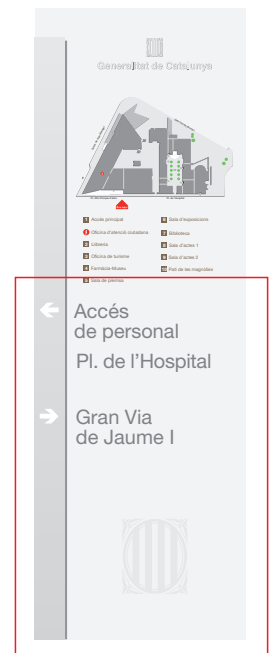
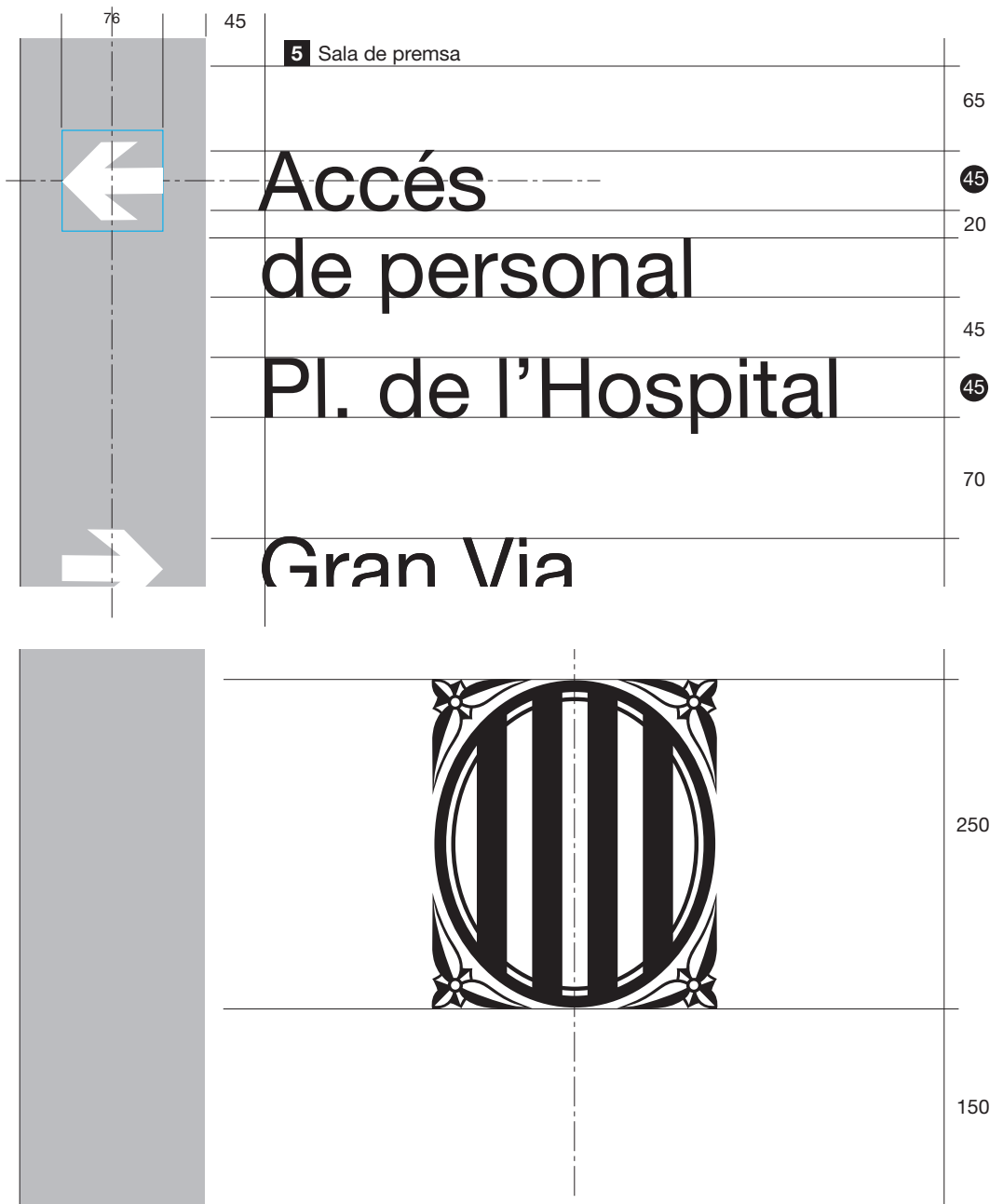

Mides en mm

Model 3. La tipografia i el senyal en el suport D30

Les informacions escrites seran les mínimes imprescindibles. Fonamentalment, els noms de les vies urbanes més properes o més significatives, els serveis o

instal·lacions que formin part del recinte i els possibles accessos diferenciats.

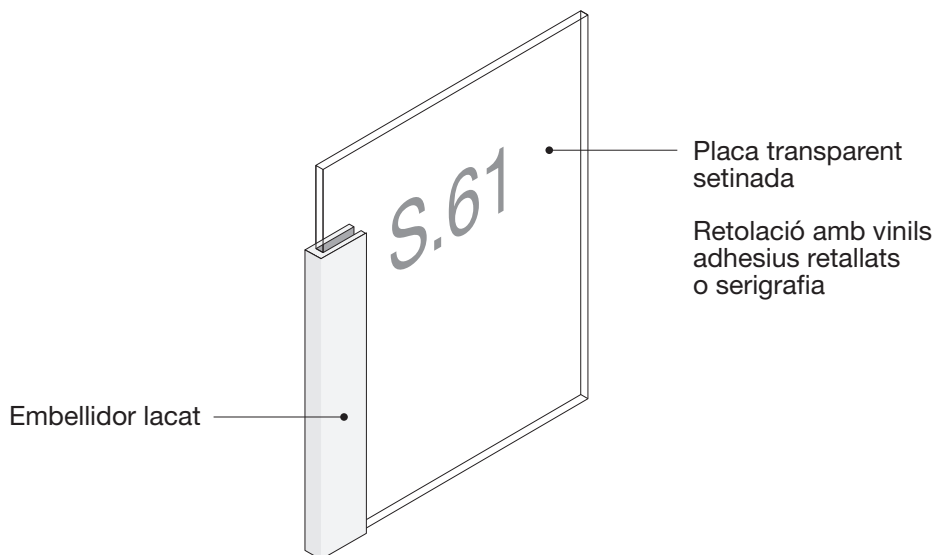

Mides en mm

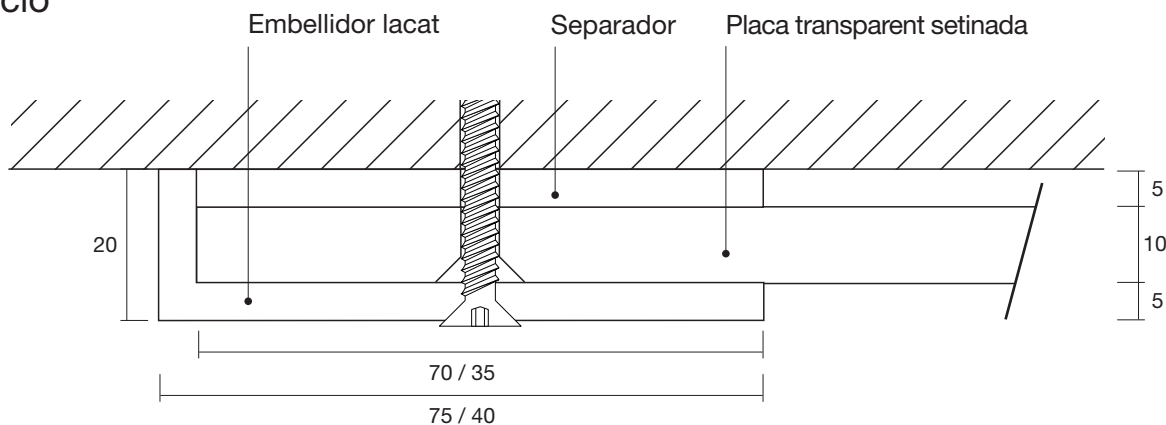
Model 3. Suport D1

Suport per fixar en paraments verticals. Format per perfil d'alumini lacat o acer inoxidable polit i placa de metacrilat, policarbonat o vidre securitzat setinat. Retolació mitjançant

vinils adhesius retallats o serigrafia. Opcionalment, retolació directa en el parament, sense suport.

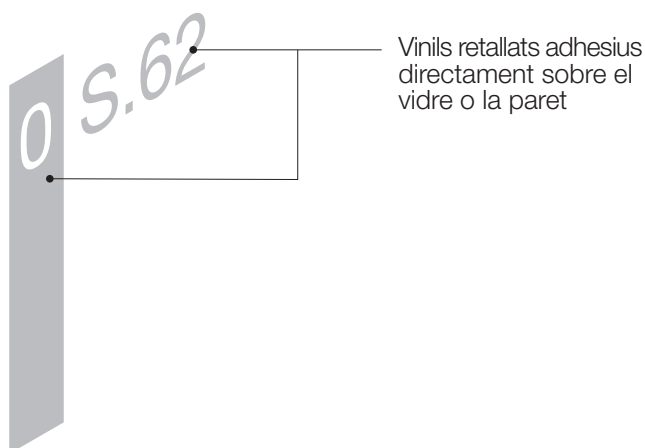

Secció

E. 1:1

Aplicació sense suport

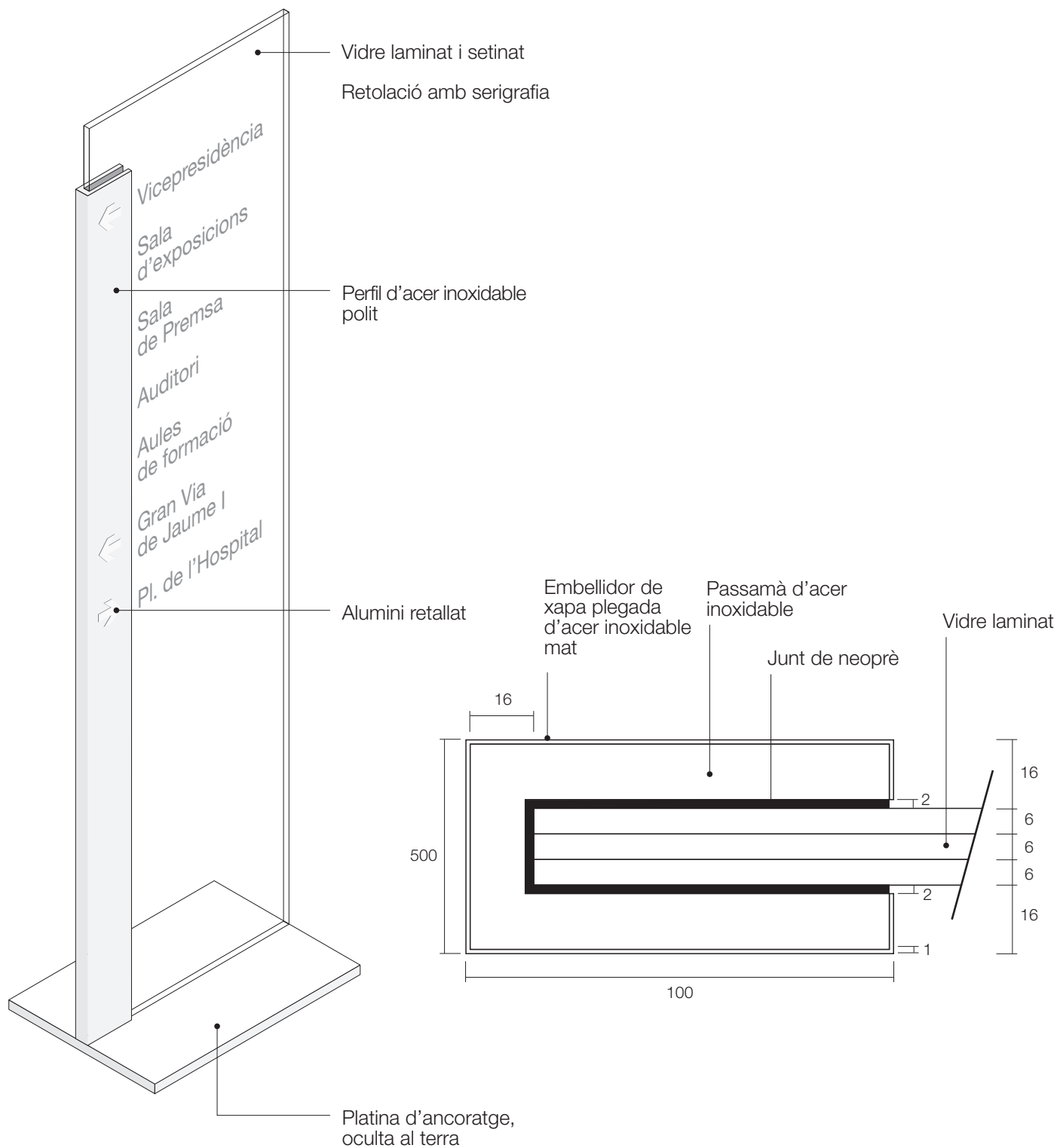

Mides en mm

Model 3. Suport D2

Suport exempt fixat al terra. Format per perfil vertical d'acer inoxidable polit i placa de vidre laminat i setinat de 6+6+6 mm de gruix. Retolació mitjançant serigrafia

de 2 mm de gruix, encolats al muntant vertical. Fixació al terra mitjançant platina oculta solidària amb el perfil vertical.

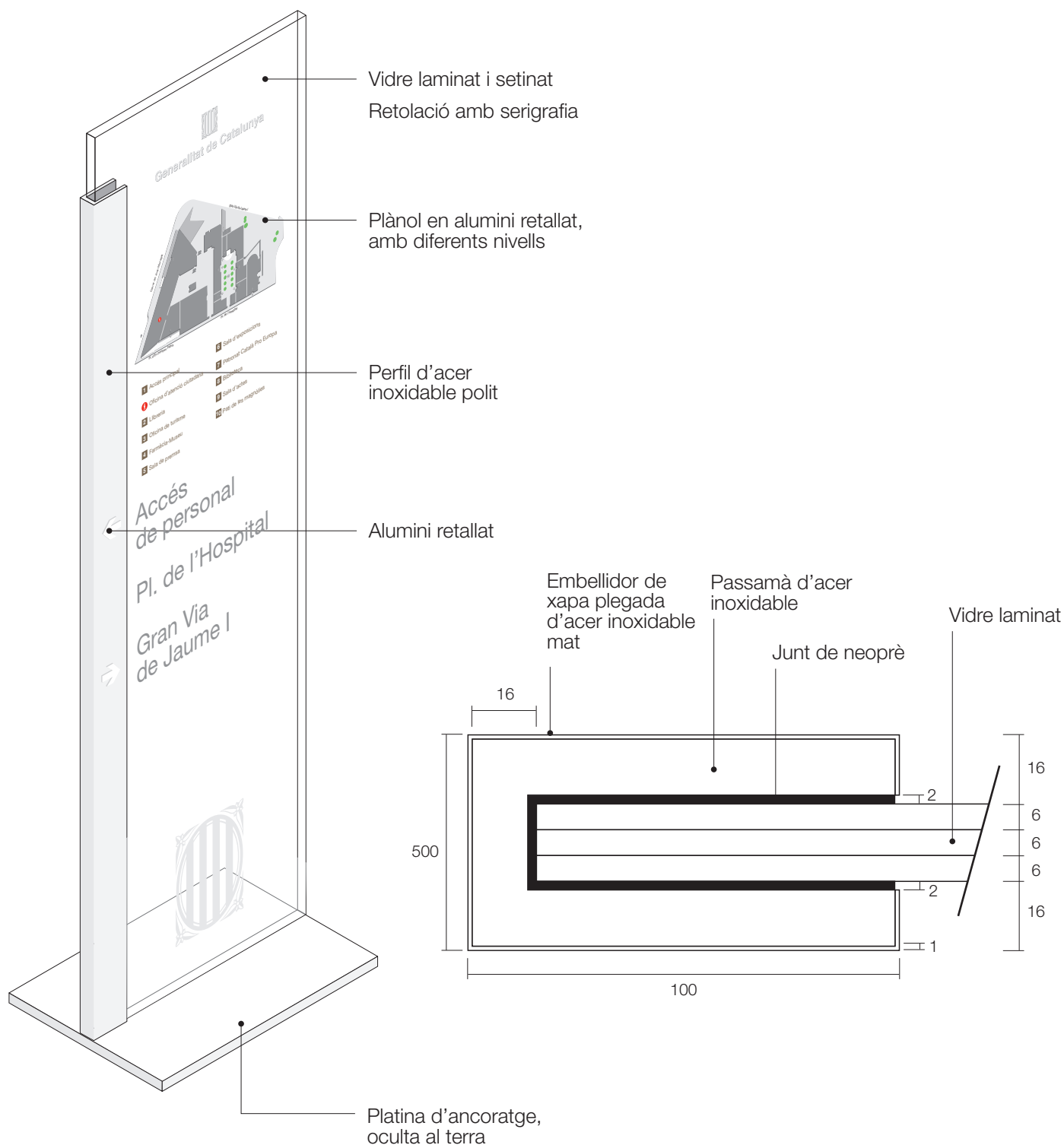

Mides en mm

Model 3. Suport D3

Suport exempt fixat al terra. Format per perfil vertical d'acer inoxidable polit i placa de vidre laminat i setinat de 6+6+6 mm de gruix. Retolació mitjançant serigrafia

nivells en alumini retallat i lacat, de 2 mm de gruix, encolats. Fixació al terra mitjançant platina oculta solidària amb el perfil vertical.

Model 3. Exemples. Suport D30

Element exempt a situar a prop dels accessos dels edificis o recintes, amb plànol general. Cal preveure que l'emplaçament no dificulti la circulació dels vianants i no interfereixi en els vehicles de servei ni en el mobiliari urbà o l'arbrat més proper.

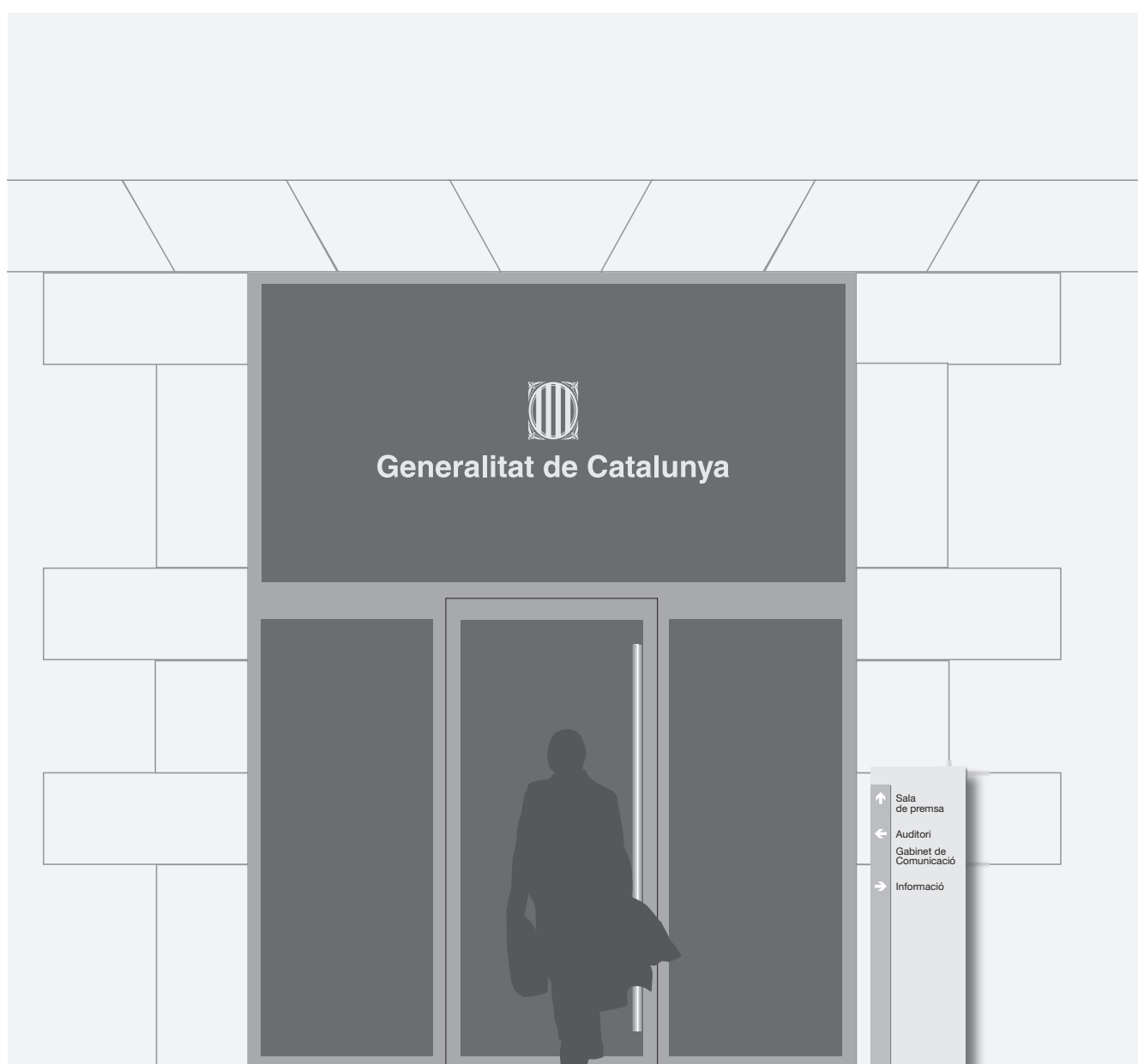
També cal que no impedeixi la neteja de l'entorn i no generi problemes de seguretat.

Model 3. Suport D20

Element exempt per direccionar cap a diferents zones o espais d'un recinte o complex. Cal tenir en compte que el seu emplaçament no distorsioni l'entorn arquitectònic,

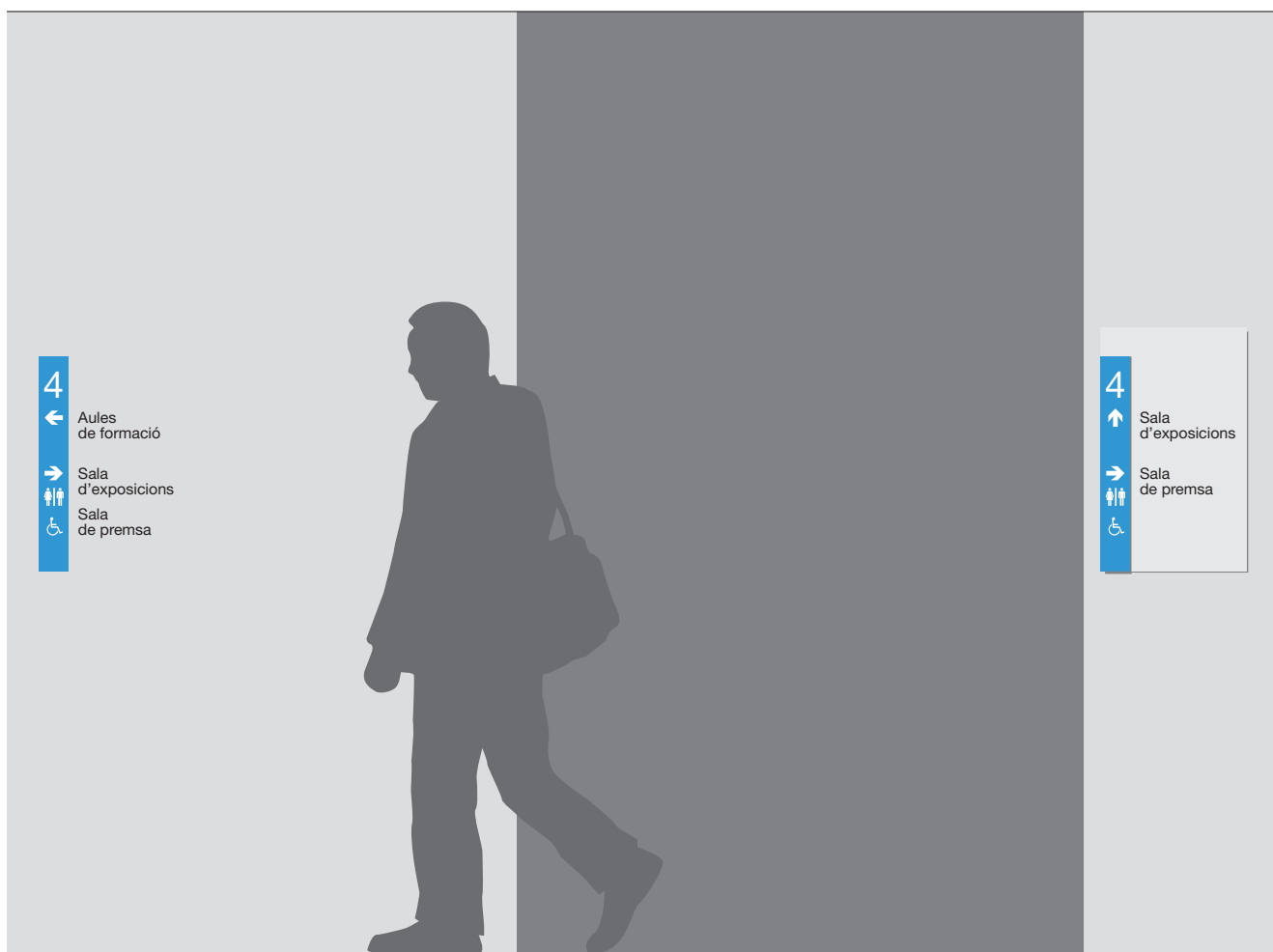
permeti la neteja de la zona pròxima i no interfereixi en la circulació dels vianants.

Model 3. Exemples. Suport D12

Element adossat a paret per indicar direccionaments. El disseny del suport fa que el senyal quedi lleugerament separat del parament. Això permet aplicar els senyals sobre superfícies on és convenient evitar afectacions estètiques.

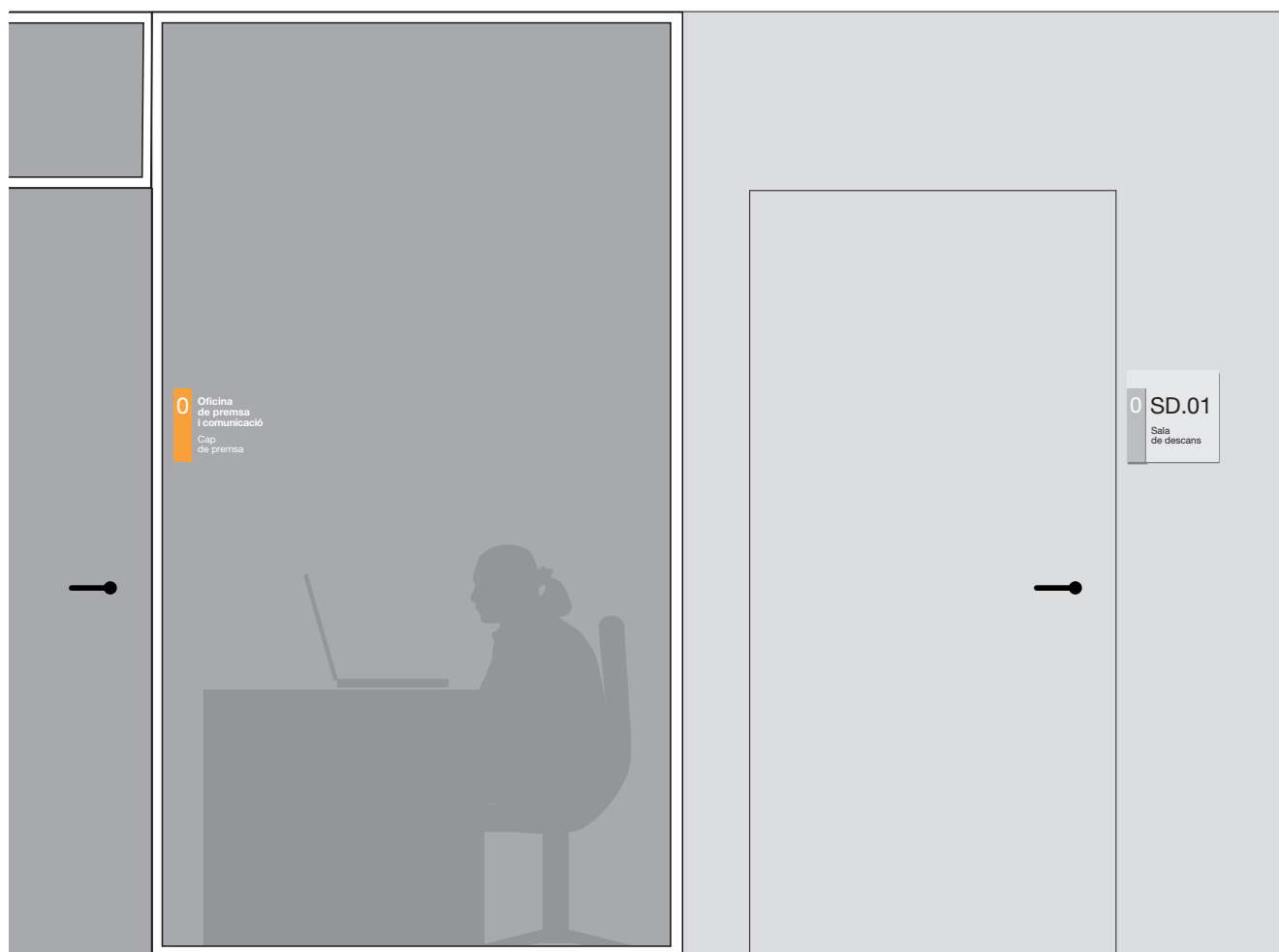
Opcionalment, en superfícies llises, aplacades o de vidre, és possible suprimir el suport i instal·lar el senyal directament, mantenint la imatge del sistema.

Model 3. Exemples. Tipus D10 y D11

Element adossat a paret per indicar espais de treball o serveis. El disseny del suport fa que el senyal quedi lleugerament separat del parament. Això permet aplicar els senyals sobre superfícies on és convenient evitar afectacions estètiques.

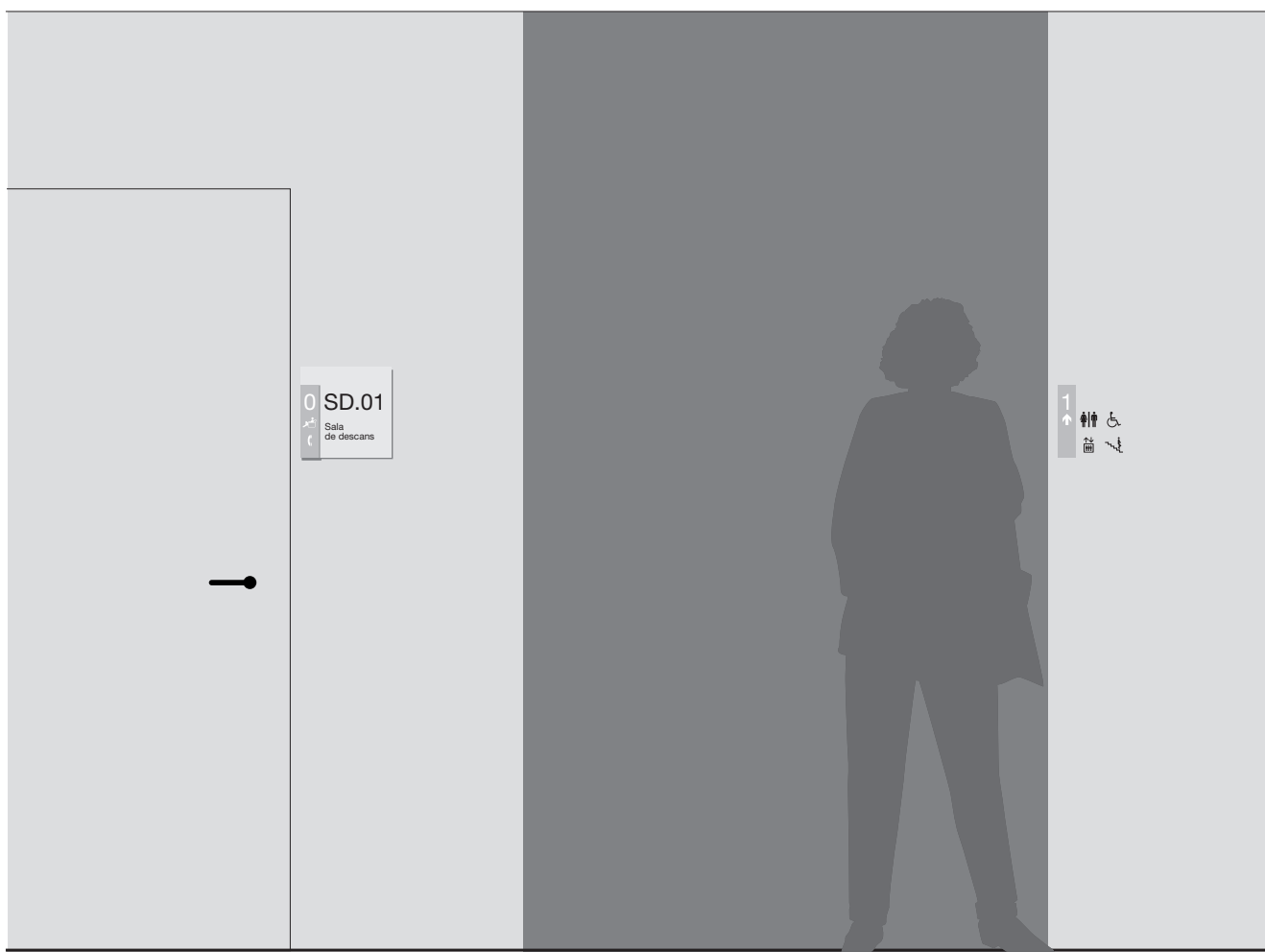
Opcionalment, en superfícies llises, aplacades o de vidre, és possible suprimir el suport i instal·lar el senyal directament, mantenint la imatge del sistema.

Model 3. Exemples. Tipus D10 y D11

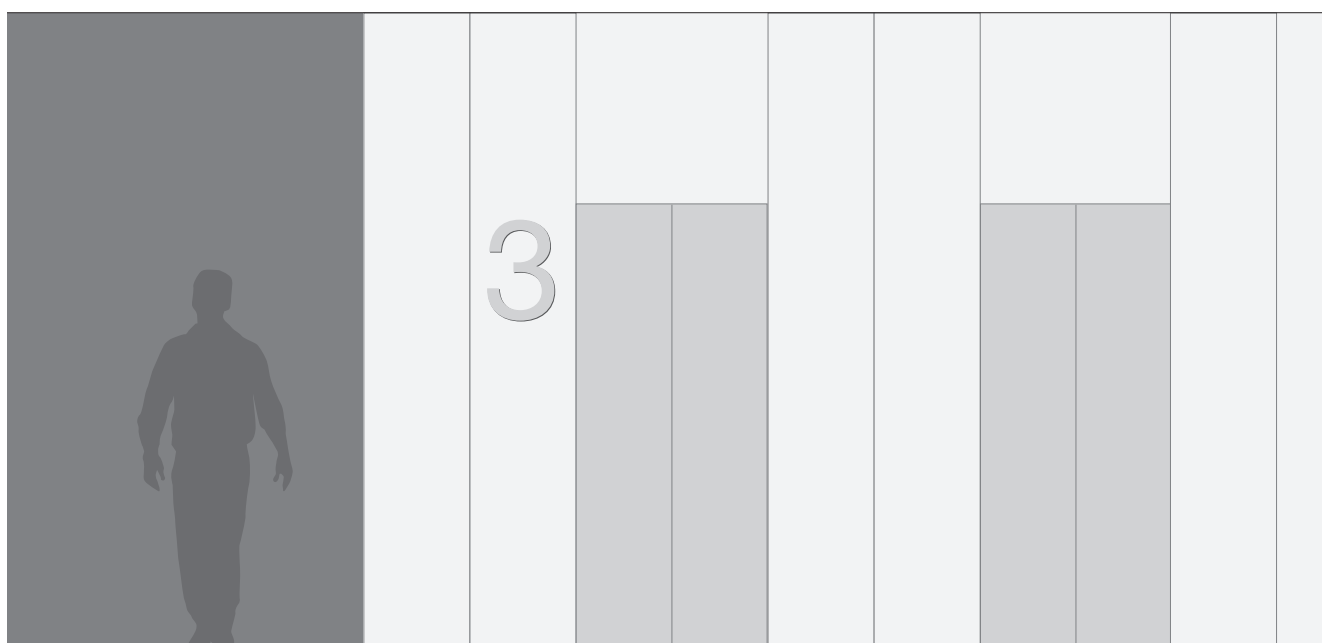
Element adossat a paret per indicar direccionaments. El disseny del suport fa que el senyal quedi lleugerament separat del parament. Això permet aplicar els senyals sobre superfícies on és convenient evitar afectacions estètiques.

Opcionalment, en superfícies llises, aplacades o de vidre, és possible suprimir el suport i instal·lar el senyal directament, mantenint la imatge del sistema.

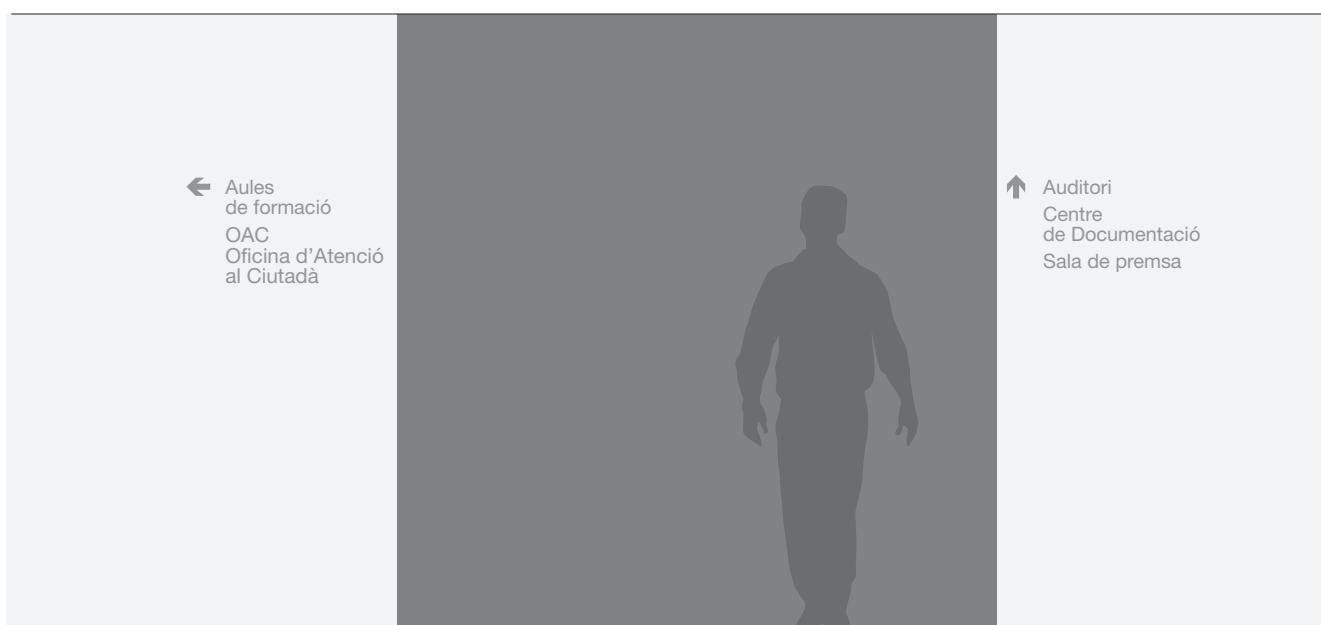
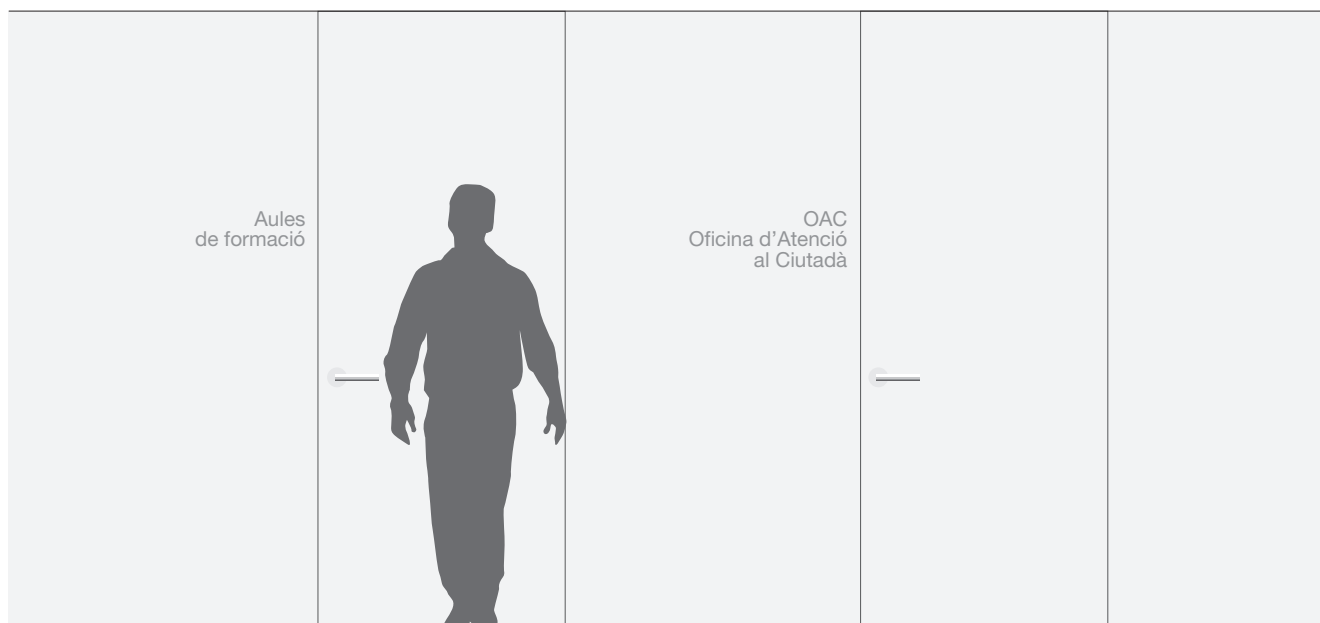
Model 3. Retolació directe a parament

Per identificar les plantes o zones de l'interior d'un edifici, es poden utilitzar codis alfanumèrics realitzats sobre planxa d'alumini retallada amb làser, fixats directament als paraments.

Model 3. Retolació directe a parament

Per a espais on convingui destacar els missatges, i sempre que la superfície d'aplicació ho permeti, és possible retolar les informacions sense suport, directament als paraments.

Model 3. Retolació al lloc WC.

Excepcionalment, i si l'entorn arquitectònic ho fa adequat, determinats espais o serveis es poden identificar amb solucions gràfiques alternatives a les habituals.

